

به نام خدا

پرو فایل حفاظتی

دیواره آتش برنامه های کاربردی تحت وب
(WAF)

اسفند ۹۶

نسخه ۲,۱

پیشگفتار

در راستای ارزیابی امنیتی محصولات مبتنی بر معیار مشترک لازم است تا الزامات کارکرد امنیتی هر محصول بیان شود. بیان این الزامات برای توسعه‌دهندگان محصولات این مزیت را خواهد داشت تا راهکارهایی را که در این سند برای برآورده کردن الزامات ارائه شده‌اند در محصول خود فراهم کنند و به خریداران آن محصول نیز در انتخاب محصول خود کمک خواهد کرد. مرکز افتا با مشارکت سازمان فناوری اطلاعات ایران گواهی امنیتی این سند را در راستای این اهداف تهیه کرده است. این سند معرفی‌کننده‌ی الزامات کارکرد امنیتی برای دیواره آتش برنامه‌های کاربردی تحت وب است؛ تا تولیدکنندگان محصولات دیواره آتش برنامه‌های کاربردی تحت وب بتوانند بر مبنای این سند، کارکردهای امنیتی را در محصول خود لحاظ و همچنین سند هدف امنیتی آن را ارائه کنند.

در بخش اول به معرفی دیواره آتش برنامه‌های کاربردی تحت وب پرداخته شده است. سپس در بخش «اهداف امنیتی» مواردی جهت مقابله با تهدیدات، اجرای خط‌مشی‌ها و بکار بردن فرضیات مطرح می‌گردد. در بخش بعدی «الزامات کارکرد امنیتی» آورده شده؛ بر اساس استاندارد ارزیابی معیار مشترک این قسمت از چندین کلاس تشکیل شده است که هریک از این کلاس‌ها حوزه‌ی خاصی از امنیت را پوشش می‌دهد. کلاس‌هایی که برای دیواره آتش برنامه‌های کاربردی تحت وب در این سند مطرح شده است، عبارت‌اند از:

- کلاس ممیزی امنیت
- کلاس پشتیبانی رمزنگاری
- کلاس حفاظت از داده کاربر
- کلاس شناسایی و احراز هویت
- کلاس مدیریت امنیت
- کلاس حفاظت از محصول
- کلاس دسترسی به محصول
- کلاس کانال‌ها / مسیرهای مورد اعتماد
- کلاس دیواره آتش برنامه‌های کاربردی تحت وب

هریک از این کلاس‌ها، از مجموعه‌ای از خانواده‌ها تشکیل یافته و هر خانواده از مجموعه‌ای عنصر و هر عنصر از مجموعه‌ای مؤلفه تشکیل یافته است. با استفاده از «الزامات کارکرد امنیتی» درواقع «اهداف امنیتی» بر مبنای استاندارد معیار مشترک بیان می‌گردد.

در بخش پایانی «الزامات تضمین امنیتی» که از ساختاری مشابه بخش قبلی برخوردار است مطرح گردیده است، این بخش الزامات لازم جهت ارزیابی محصول را عنوان می‌کند

فهرست

۱	شرح محصول..	۸
۱,۱	معماری استقرار.....	۸
۱,۱,۱	استقرار بر خط.....	۸
۱,۱,۲	استقرار غیر خطی غیر فعال.....	۱۱
۱,۱,۳	استقرار توکار.....	۱۱
۲	تعریف مسائل امنیتی.....	۱۲
۲,۱	تهدیدات.....	۱۳
۲,۱,۱	ارتباط با دستگاه های شبکه.....	۱۳
۲,۱,۲	به روز رسانی های معتبر.....	۱۶
۲,۱,۳	فعالیت ممیزی شده.....	۱۷
۲,۱,۴	داده ها و اطلاعات محرمانه دستگاه و سرپرست.....	۱۸
۲,۱,۵	از کار افتادن کارکردهای امنیتی دستگاه.....	۲۰
۲,۲	فرضیات.....	۲۰
۲,۲,۱	حفاظت فیزیکی.....	۲۱
۲,۲,۲	کارکرد محدود.....	۲۱
۲,۲,۳	عدم محافظت از ترافیک.....	۲۱
۲,۲,۴	سرپرست مورد اعتماد.....	۲۱
۲,۲,۵	به روز رسانی منظم.....	۲۲
۲,۲,۶	امنیت اطلاعات محرمانه سرپرست.....	۲۲
۲,۲,۷	مؤلفه های در حال اجرا (فقط برای اهداف ارزیابی توزیع شده).....	۲۲

۲,۲,۸	اطلاعات باقیمانده	۲۲
۲,۳	خط مشی امنیتی سازمان	۲۲
۲,۳,۱	بندر دسترسی	۲۲
۳	اهداف امنیتی	۲۳
۳,۱	اهداف امنیتی مربوط به محیط عملیاتی	۲۳
۳,۱,۱	امنیت فیزیکی	۲۳
۳,۱,۲	عدم کارکرد عمومی	۲۳
۳,۱,۳	محافظت از ترافیک	۲۳
۳,۱,۴	سرپرست مورد اعتماد	۲۳
۳,۱,۵	به روز رسانی	۲۳
۳,۱,۶	امنیت حساب کاربری سرپرست	۲۳
۳,۱,۷	مؤلفه های در حال اجرا (فقط برای اهداف ارزیابی توزیع شده)	۲۴
۳,۱,۸	اطلاعات باقیمانده	۲۴
۴	الزامات کارکرد امنیتی	۲۴
۴,۱	کلاس ممیزی امنیت	۳۳
۴,۲	پشتیبانی رمزنگاری (FCS)	۳۸
۴,۳	کلاس حفاظت از داده کاربر	۴۵
۴,۴	کلاس شناسایی و احراز هویت	۴۸
۴,۵	کلاس مدیریت امنیت	۵۱
۴,۶	کلاس حفاظت از محصول مورد ارزیابی	۵۵
۴,۶,۱	آزمون محصول مورد ارزیابی	۵۷
۴,۶,۲	به روز رسانی امن	۵۸

۴,۷	دسترسی به محصول	۶۳
4.8	کلاس کانال‌ها/مسیرهای مورد اعتماد	۶۴
۴,۹	کلاس دیواره آتش برنامه‌های کاربردی تحت وب	۶۶
5	الزامات تضمین امنیت	۷۰
5.1	کلاس توسعه	۷۰
5.1.1	مشخصات کارکردی	۷۰
5.2	کلاس راهنمای کاربر	۷۳
۵,۲,۱	راهنمای کاربردی	۷۴
۵,۲,۲	راهنمای آمادگی‌سازی	۷۶
5.3	کلاس آزمون	۷۷
5.3.1	آزمون مستقل	۷۸
5.4	کلاس آسیب‌پذیری	۷۹
۵,۴,۱	تحلیل آسیب‌پذیری	۷۹
5.5	کلاس پشتیبانی از چرخه حیات	۸۰
5.5.1	قابلیت‌های پیکربندی	۸۰
۵,۵,۲	حوزه پیکربندی	۸۲
۶	پیوست یک: الزامات اختیاری	۸۳
۶,۱	کلاس ممیزی امنیت	۸۳
۶,۲	کلاس شناسایی و احراز هویت	۸۶
۶,۳	کلاس مدیریت امنیت	۸۸
۶,۴	کلاس حفاظت از محصول مورد ارزیابی	۸۸
۶,۵	کلاس ارتباطات	۹۰

۷	پیوست دو: الزامات مبتنی بر انتخاب	۹۱
7.1	الزامات پروتکل DTLS Client	۹۳
۷,۲	الزامات پروتکل DTLS Clint / احراز هویت	۹۶
7.3	الزامات پروتکل DTLS Server	۱۰۰
۷,۴	الزامات پروتکل DTLS Server / احراز هویت دو طرفه	۱۰۴
۷,۵	الزامات پروتکل HTTPS	۱۰۸
۷,۶	الزامات پروتکل IPsec	۱۰۸
۷,۷	الزامات پروتکل SSH Client	۱۱۵
۷,۸	الزامات پروتکل SSH Server	۱۱۸
۷,۹	الزامات پروتکل TLS Client	۱۲۰
7.10	الزامات پروتکل TLS Client / احراز هویت	۱۲۳
۷,۱۱	الزامات پروتکل TLS Server	۱۲۷
۷,۱۲	الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت دو طرفه	۱۲۹
۷,۱۳	الزامات شناسایی و احراز هویت	۱۳۲
۷,۱۴	الزامات خودآزمایی محصول مورد ارزیابی	۱۳۵
۷,۱۵	الزامات به‌روزرسانی امن	۱۳۶
۸	مراجع	۱۳۸

۱ شرح محصول

دیواره آتش برنامه‌های کاربردی تحت وب (WAF) یک نسل از فناوری امنیت اطلاعات است که برای محافظت از صفحات وب جهت مقابله با حملات طراحی شده است. WAF قادر است بدون نیاز به تغییر در منبع با تحلیل پروتکل HTTP از حمله‌های وبی که دیواره آتش شبکه و سیستم تشخیص و جلوگیری^۱ از نفوذ قادر به شناسایی آنها نیستند جلوگیری کند. WAF به عنوان یک تجهیز شبکه شناخته می‌شود، بنابراین لازم است الزامات مربوط به تجهیز شبکه نیز در این محصول مورد توجه قرار گیرد، از این رو الزامات پروفایل تجهیز شبکه به عنوان بخشی از الزامات پروفایل WAF قرار داده شده است.

WAF حمله‌ها را با فیلتر کردن ترافیک ورودی HTTP و HTTPS از طریق پیکره‌بندی شبکه و کنترل‌های لایه کاربرد تشخیص می‌دهد. رایج‌ترین حملاتی که دیواره آتش‌های برنامه‌های کاربردی تحت وب می‌توانند به طور مؤثری از وقوع آن پیشگیری کنند عبارت‌اند از:

- SQL INJECTIN
- XSS
- CSRF
- افشای اطلاعات حساس و محرمانه
- و تعدادی حمله دیگر

۱,۱ معماری استقرار

محصولات WAF در معماری شبکه به صورت مختلف پیاده‌سازی می‌شود، به طور کلی سه استقرار برای قرار گرفتن WAF در شبکه وجود دارد استقرار برخط، استقرار غیرخطی، توکار^۲

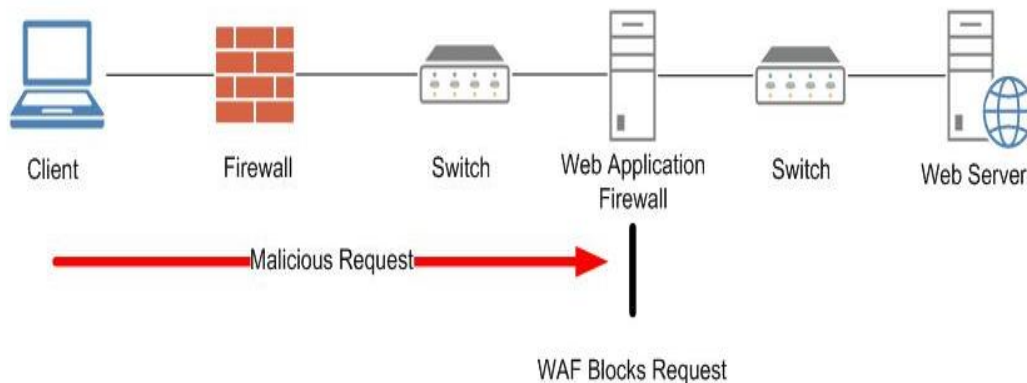
۱,۱,۱ استقرار برخط

این نوع استقرار شامل سه نوع معماری متفاوت است که در ادامه توضیح داده خواهند شد.

^۱ IDPS

^۲ Embedded

پل شفاف^۱: در این نوع معماری WAF نقش فعالی در جلوگیری از ترافیک بدخواه عبوری ندارد و مانند IPS عمل کرده و قادر به شناسایی و مسدودسازی اتصالات مخرب است. در این سناریو، WAF نمی‌تواند به طور فعال اتصالات بین مشتری و برنامه کاربردی تحت وب را تغییر دهد. در واقع در این نوع معماری محصول WAF آدرس IP اختصاصی ندارد و در لایه ۲ از مدل OSI جهت شناسایی عناصر مخرب به کار می‌رود. شکل ۱ نمای کلی از این نوع معماری را نشان می‌دهد.

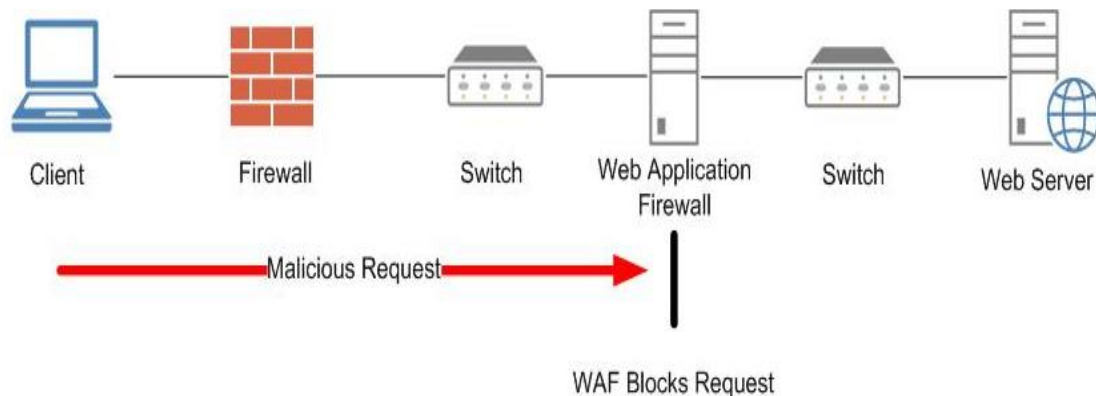

شکل ۱: استقرار بر خط WAF، معماری پل شفاف

پراکسی معکوس شفاف^۲: در این معماری WAF با بررسی ترافیک‌های درخواست و پاسخ اتصالات HTTP، نقش فعالی در ره‌گیری تمامی اتصالات بین مشتری و برنامه کاربردی تحت وب دارد. در این نوع استقرار، مشتری و برنامه کاربردی محافظت شده بدون اطلاع از وجود WAF با یکدیگر ارتباط برقرار می‌کنند و WAF می‌تواند اتصالات بین آن‌ها را بررسی و تغییر داده و از افشای داده‌های حساس مانند داده کارت‌های اعتباری جلوگیری کند. در این معماری WAF نمی‌تواند یک اتصال SSL را پایان دهد. شکل ۲ نمای کلی از این نوع معماری را نشان می‌دهد.

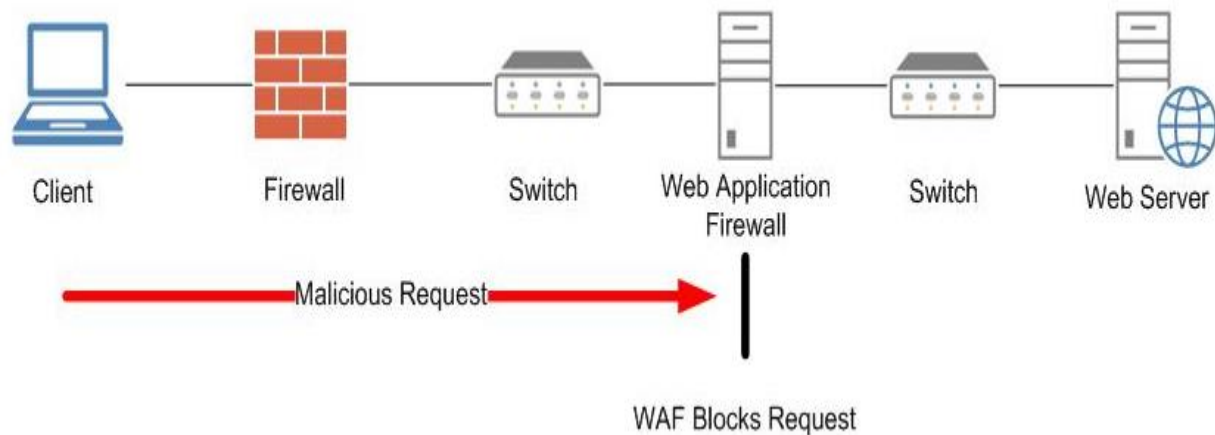
^۱ Transparent bridge

^۲ Transparent reverse proxy

شکل ۲: استقرار بر خط WAF، معماری پراکسی معکوس شفاف

پراکسی معکوس^۱: این نوع استقرار مانند پراکسی معکوس شفاف، نقش فعالی در ره گیری تمامی اتصالات دارد. تفاوت این استقرار با پراکسی معکوس شفاف این است که شفافیت آن برای کاربران همیشگی نیست. در این نوع معماری مشتری تراکنش HTTP خود را به WAF ارسال و سپس از طریق WAF این تراکنش به سمت برنامه کاربردی محافظت شده ارسال می شود. در این سناریو WAF می تواند ترافیک ها را تغییر دهد. از دیگر مزایای این نوع استقرار پنهان کردن IP واقعی برنامه کاربردی محافظت شده است. شکل ۳ نمای کلی از این نوع معماری را نشان می دهد.

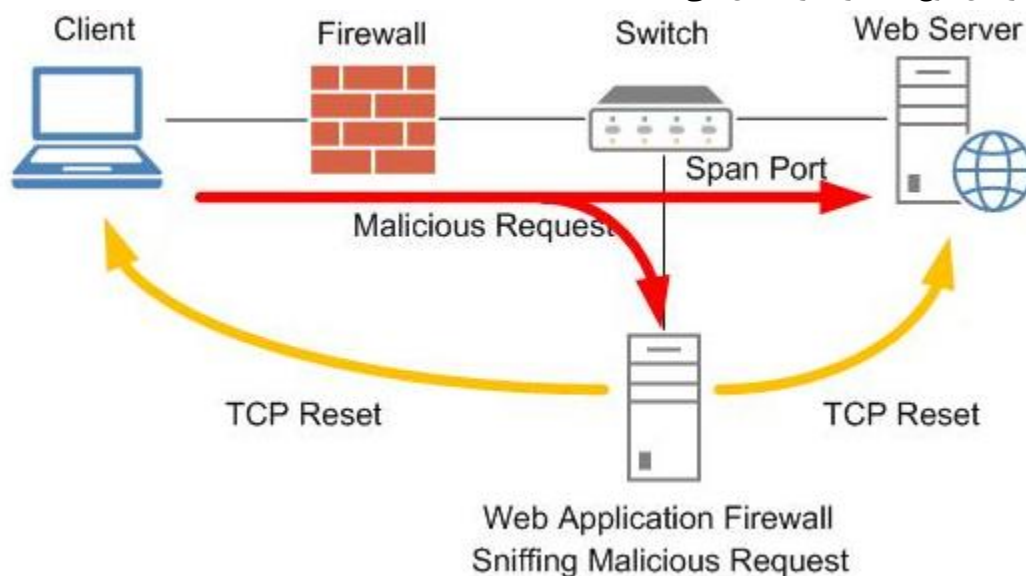

شکل ۳: استقرار بر خط WAF، معماری پراکسی معکوس

^۱ Reverse proxy

۱,۱,۲ استقرار غیرخطی غیرفعال

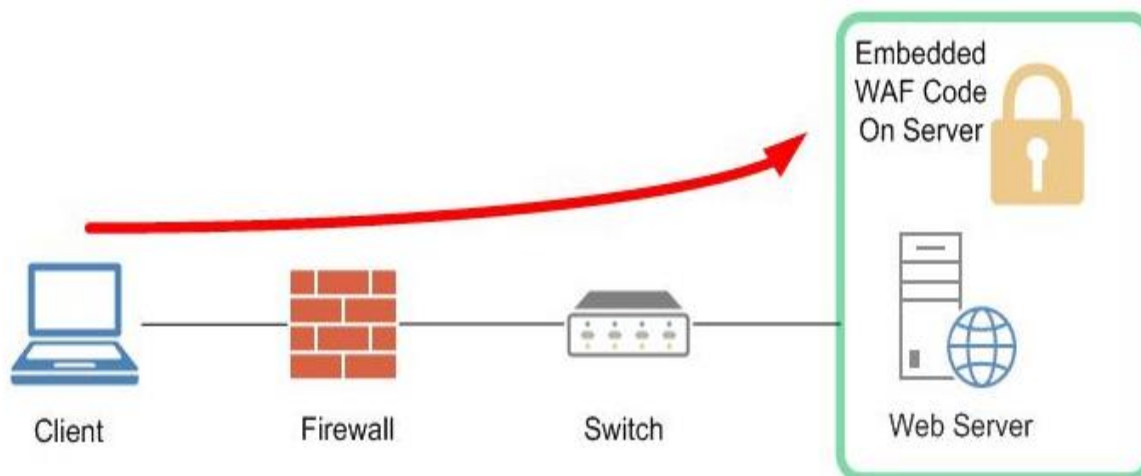
در این نوع استقرار WAF هیچ‌گونه نقش فعالی در ترافیک بین مشتری و برنامه کاربردی تحت وب ندارد. در عوض می‌تواند به یک پورت SPAN که ترافیک بر روی آن منعکس می‌شود، متصل شود. بعضی از محصولات WAF که از این فاز پشتیبانی می‌کنند قادر هستند یک TCP RST را برای مسدود کردن حمله‌های مخرب ارسال کنند. در این سناریو چون ممکن است وضعیت مسابقه رخ دهد، بنابراین همه حملات کاهش اثر داده نمی‌شوند. شکل ۴ نمای کلی از این نوع معماری را نشان می‌دهد.

شکل ۴: استقرار غیرخطی غیرفعال

۱,۱,۳ استقرار توکار

در این معماری نرم‌افزار WAF بر روی سرویس‌دهنده میزبان برنامه کاربردی نصب می‌شود و ترافیک پس از رمزگشایی توسط سرویس‌دهنده به وسیله WAF بررسی خواهد شد. شکل ۵ نمای کلی از این نوع معماری را نشان می‌دهد.

شکل ۵: استقرار توکار

۲ تعریف مسائل امنیتی

هر دستگاه شبکه برای ایفای یک نقش در زیرساخت شبکه طراحی شده است. به منظور ایفای این نقش، دستگاه مذکور ارتباطاتی را از طریق شبکه با دیگر دستگاه‌های شبکه و سایر موجودیت‌های شبکه (موجودیتی که به عنوان یک دستگاه شبکه تعریف نشده است) برقرار می‌کند. در عین حال، دستگاه شبکه باید مجموعه‌ای از حداقل کارکرد امنیتی مشترک^۱ که از همه دستگاه‌های شبکه انتظار می‌رود را ارائه کند. حداقل کارکرد امنیتی مشترک برای مقابله با تهدیدات مشترک پیش روی دستگاه‌های شبکه، مسئله امنیتی است که یک دستگاه شبکه مطابق با پروفایل حاضر باید به آن بپردازد. این تهدیدات در مقابل تهدیداتی قرار می‌گیرند که یک کارکرد خاص از یک نوع خاص از دستگاه شبکه را هدف قرار می‌دهند. مجموعه حداقل کارکرد امنیتی مشترک باید قابلیت‌های زیر را داشته باشند:

- برقراری ارتباط با دستگاه‌های مجاز و غیرمجاز شبکه
- توانایی انجام به‌روزرسانی‌های معتبر و امن
- توانایی ممیزی فعالیت‌های دستگاه‌ها
- توانایی ذخیره‌سازی و استفاده امن از داده‌ها و اطلاعات محرمانه سرپرست و دستگاه
- توانایی انجام خودآزمایی برای از کار افتادن مؤلفه‌های حیاتی دستگاه.

^۱ Common security functionality

۲.۱ تهدیدات

در ادامه، تهدیدات پیش روی دستگاه‌های شبکه بر اساس عملکرد این دستگاه‌ها دسته‌بندی شده‌اند. همچنین برای هر تهدید، یک توصیف منطقی از چگونگی پوشش دادن آن در الزامات اصلی، اختیاری و الزامات مبتنی بر انتخاب، ارائه شده است.

۲.۱.۱ ارتباط با دستگاه‌های شبکه

یک دستگاه شبکه با سایر دستگاه‌های شبکه و موجودیت‌های شبکه ارتباط برقرار می‌کند. مقصد این ارتباط ممکن است از لحاظ منطقی یا جغرافیایی یک دستگاه راه دور به شمار آید و مسیر ارتباط ممکن است از سیستم‌های متعدد دیگری بگذرد. این احتمال وجود دارد که سیستم‌های میانی مورد اعتماد نباشند و ارتباط غیرمجازی را با دستگاه شبکه برقرار کنند یا ارتباطات مجاز را در معرض خطر قرار دهند. کارکرد امنیتی دستگاه شبکه باید این قابلیت را داشته باشد که از ترافیک حساس شبکه (مانند ترافیک سرپرستی، ترافیک احراز هویت، ترافیک ممیزی و موارد دیگری از این دست) محافظت کند. ارتباطات برقرارشده با دستگاه شبکه را می‌توان به دو دسته تقسیم‌بندی کرد: ارتباطات مجاز و ارتباطات غیرمجاز.

ارتباطات مجاز شامل ترافیکی است که بر اساس خط‌مشی دستگاه شبکه، اجازه جریان یافتن دارد. ارتباطات مجاز ترافیک حساس شبکه را شامل می‌شود که از آن جمله می‌توان به ترافیک سرپرستی دستگاه شبکه و ارتباطات آن با یک سرور ممیزی یا احراز هویت اشاره کرد. حفاظت از این ارتباطات نیازمند استفاده از یک کانال امن است. کارکرد امنیتی دستگاه شبکه باید به گونه‌ای باشد که اطمینان حاصل کند تنها ارتباطات مجاز می‌توانند برقرار شوند. این کارکرد امنیتی باید کانال امنی را برای جریان یافتن ترافیک حساس شبکه فراهم آورد. تمامی ارتباطات دیگر، ارتباطات غیرمجاز به شمار می‌آیند.

تهدید اصلی علیه ارتباطات دستگاه شبکه که در این پروفایل حفاظتی به آن پرداخته می‌شود، یک موجودیت غیرمجاز خارجی است که تلاش می‌کند به ترافیک حساس شبکه دسترسی پیدا کند، آن را تغییر دهد یا به هر طریقی آن را افشا کند. در صورتی که از الگوریتم‌های رمزنگاری نامناسبی استفاده شده باشد یا پروتکل‌های تونل‌زنی غیراستاندارد و اطلاعات محرمانه سرپرستی ضعیفی به کار گرفته شده باشند، یک عامل تهدید می‌تواند به صورت غیرمجاز به دستگاه دسترسی پیدا کند. استفاده از رمزنگاری ضعیف یا عدم استفاده از چنین الگوریتمی به طور کل، باعث می‌شود که عامل تهدید بتواند با کمترین تلاش، ترافیک را بخواند، دست‌کاری کند یا کنترل

کند. استفاده از پروتکل‌های تونل‌زنی غیراستاندارد نه تنها قابلیت هم‌کنش‌پذیری^۱ دستگاه را محدود می‌کند، بلکه ضمانت و اعتماد حاصل از استانداردسازی را نیز از دستگاه می‌گیرد.

۲.۱.۱.۱ دسترسی سرپرستی غیرمجاز

ممکن است عامل تهدید تلاش کند تا با استفاده از ابزارهای بدخواهانه، به دستگاه شبکه دسترسی سرپرستی پیدا کند. به عنوان مثال، عامل تهدید خود را به عنوان سرپرست به دستگاه معرفی می‌کند، به عنوان دستگاه به سرپرست معرفی می‌کند، نشست سرپرستی را بازپخش می‌کند (به طور کامل یا بخش‌هایی خاص از آن)، یا حملات مردی در میان را ترتیب می‌دهد تا به نشست‌های سرپرستی یا نشست‌های بین دستگاه‌های شبکه دسترسی پیدا کند. بدین ترتیب، عامل تهدید قادر خواهد بود تا اقدامات بدخواهانه‌ای را انجام دهد و کارکرد امنیتی دستگاه و شبکه را به خطر اندازد.

منطق الزام کارکرد امنیتی (SFR):

- نقش سرپرست در الزام FMT_SMR.2 تعریف شده است و توانایی‌های سرپرستی مربوطه نیز در الزامات FMT_SMF.1 و FMT_MTD.1/CoreData تعریف شده‌اند و همچنین توانایی‌های اضافه اختیاری نیز در الزامات FMT_MOF.1/Services و FMT_MOF.1/Functions تعریف شده است.
- اقداماتی که قبل از احراز هویت کردن سرپرست اجازه انجام گرفتن دارند در الزام FIA_UIA_EXT.1 در نظر گرفته شده است و شامل نمایش یک پیغام هشدار موافقت یا توجه است که در الزام FTA_TAB.1 مشخص می‌گردد.
- الزام برای فرآیند احراز هویت سرپرست در FIA_UAU_EXT.2 توصیف شده است.
- قفل نشست‌های سرپرست به وسیله FTA_SSL_EXT.1 (برای نشست‌های محلی)، FTA_SSL_EXT.3، (برای نشست‌های راه دور) و FTA_SSL_EXT.4 (برای تمامی نشست‌های تعاملی) تضمین می‌شود.
- کانال امن برای ارتباطات سرپرست راه دور از طریق FTP_TRP.1/Admin انجام می‌گیرد.
- (اقدامات بدخواهانه که توسط نشست سرپرست انجام شده است به صورت جداگانه در «فعالیت ردیابی نشده» ارائه شده است).
- (حفاظت از اطلاعات محرمانه سرپرست به صورت جداگانه در «هک شدن گذرواژه» ارائه شده است).

^۱ Interoperability

۲.۱.۱.۲ رمزنگاری ضعیف

ممکن است عامل تهدید از ضعیف بودن الگوریتم رمزنگاری بهره‌برداری کند یا حملات از پای درآوردن رمزنگاری^۱ را علیه فضای کلید ترتیب دهد. انتخاب نادرست الگوریتم رمزنگاری، مُدها یا اندازه کلیدها به مهاجمان اجازه می‌دهد تا به الگوریتم رمزنگاری حمله کنند یا با حملات جستجوی فراگیر^۲ علیه فضای کلید، دسترسی غیرمجاز به دست آورند و با کمترین تلاش موفق به خواندن، دست‌کاری یا کنترل ترافیک شوند. منطق الزام کارکرد امنیتی:

- الزامات تولید و نابودی کلید در FCS_CKM.1 و FCS_CKM.2 ارائه می‌شوند.
- الزامات برای استفاده از طرح‌های رمزنگاری در FCS_COP.1/DataEncryption، FCS_COP.1/SigGen، FCS_COP.1/Hash و FCS_COP.1/KeyedHash تعریف می‌شوند.
- الزامات تولید بیت تصادفی برای پشتیبانی از تولید کلید و پروتکل‌های امن در FCS_RBG_EXT.1 تعریف می‌شوند.
- مدیریت توابع رمزنگاری در FMT_SMF.1 مشخص می‌شود.

۲.۱.۱.۳ کانال‌های ارتباطی غیرقابل اعتماد

ممکن است عامل تهدید آن دسته از دستگاه‌های شبکه را هدف قرار دهد که از پروتکل‌های تونل‌زنی استاندارد برای حفاظت از ترافیک حساس شبکه خود استفاده نمی‌کنند. مهاجمان می‌توانند با بهره‌گیری از پروتکل‌هایی با طراحی نامناسب یا فرایندهای ضعیف مدیریت کلید، حملات مردی در میان، حملات بازپخش یا حملات دیگری از این دست را ترتیب دهند. حملات موفق باعث از دست رفتن محرمانگی و یکپارچگی ترافیک حساس شبکه می‌شوند و حتی می‌توانند دستگاه شبکه را به خطر اندازند. منطق الزام کارکرد امنیتی:

- استفاده عمومی پروتکل‌های امن برای کانال‌های ارتباطی تعریف شده، به صورت سطح بالا در الزامات FTP_ITC.1 و FTP_TRP.1/Admin مشخص شده است؛ برای محصولات توزیع شده، الزامات ارتباطات بین مؤلفه‌ای در FPT_ITT.1 آورده شده است.
- الزامات پروتکل‌های ارتباط امن برای تمامی پروتکل‌های مجاز در FCS_DTLSC_EXT.1، FCS_DTLSS_EXT.1، FCS_DTLSS_EXT.2، FCS_DTLSC_EXT.2 و FCS_HTTPS_EXT.1

^۱ Cryptographic exhaust

^۲ Brute force

.FCS_IPSEC_EXT.1 .FCS_SSHC_EXT.1 .FCS_SSHS_EXT.1 .FCS_TLSC_EXT.1
 FCS_TLSS_EXT.1، FCS_TLSS_EXT.2، FCS_TLSS_EXT.2 تعریف می‌شوند.

- الزامات اختیاری و مبتنی بر انتخاب برای استفاده از گواهی‌نامه‌های کلید عمومی جهت پشتیبانی از پروتکل‌های امن، در FIA_X509_EXT.1، FIA_X509_EXT.2 و FIA_X509_EXT.3 تعریف شده‌اند.

۲.۱.۱.۴ نقاط پایانی با احراز هویت ضعیف

ممکن است عامل تهدید به پروتکل‌های امنی حمله کند که برای احراز هویت در دستگاه‌های انتهایی از روش‌های ضعیفی استفاده می‌کنند (مثلاً گذرواژه‌های اشتراکی که قابل حدس هستند یا به صورت متن ساده ارسال شده‌اند). عواقب این فرایند، مشابه وقتی است که از پروتکل‌های با طراحی ضعیف استفاده شده باشد. مهاجم می‌تواند خود را به جای سرپرست به دستگاه دیگری معرفی کند یا خود را در جریان شبکه قرار دهد و حملات مردی در میان را طراحی کند. در نتیجه، ممکن است مهاجم به ترافیک حساس شبکه دسترسی پیدا کند، محرمانگی و یکپارچگی آن را به خطر اندازد و حتی دستگاه شبکه را در معرض خطر قرار دهد. منطق الزام کارکرد امنیتی:

- استفاده از پروتکل‌های امن مناسب برای احراز هویت کردن نقاط پایانی، به‌وسیله‌ی الزامات FTP_ITC.1 و FTP_TRP.1/Admin تضمین شده است؛ برای محصولات توزیع شده، الزامات احراز هویت برای نقاط پایانی در ارتباطات بین مؤلفه‌ای، در FPT_ITT.1 آورده شده است.
- موارد خاص اضافه احتمالی احراز هویت امن در طول ثبت‌نام مؤلفه‌های محصول توزیع شده، در FCO_CPC_EXT.1 و FTP_TRP.1/Join بیان شده است.

۲.۱.۲ به‌روزرسانی‌های معتبر

برای حصول اطمینان از صحت کارکرد امنیتی دستگاه شبکه، لازم است که نرم‌افزار و ثابت‌افزار آن به‌روزرسانی شوند. منبع و محتوای به‌روزرسانی‌ها را باید با استفاده از روش‌های رمزنگاری تأیید کرد؛ در غیر این صورت، یک منبع غیر معتبر می‌تواند به‌روزرسانی خود را به کار گیرد و کارکرد امنیتی دستگاه شبکه را دور بزند. روش‌های تأیید منبع و محتوای به‌روزرسانی نرم‌افزار یا ثابت‌افزار به‌وسیله ابزارهای رمزنگاری معمولاً جایی که هش‌های به‌روزرسانی‌ها به صورت دیجیتال امضاء شده باشند، طرح‌های امضاء دیجیتال را بکار می‌گیرند. نسخه‌های به‌روزشده نرم‌افزارها یا ثابت‌افزارها می‌توانند دستگاه شبکه را در معرض خطر عوامل تهدیدی قرار دهند که در پی سوءاستفاده از آسیب‌پذیری‌های شناخته‌شده آن‌ها هستند. به‌روزرسانی‌های تأییدنشده یا

به‌روزرسانی‌هایی که با استفاده از ابزارهای رمزنگاری ضعیف یا غیر امن تأیید شده‌اند، نرم‌افزار یا ثابت‌افزار به‌روزشده را در معرض خطر عوامل تهدیدی قرار می‌دهند که به دنبال بهره‌گیری از نرم‌افزار یا ثابت‌افزار برای رسیدن به مقاصد خویش هستند.

۲,۱,۲,۱ به‌روزرسانی‌های مخرب

ممکن است عامل تهدید یک به‌روزرسانی معیوب و دستکاری‌شده‌ای را برای نرم‌افزار یا ثابت‌افزار دستگاه شبکه ارائه کند و کارکرد امنیتی دستگاه را در معرض خطر قرار دهد. به‌روزرسانی‌های تأیید نشده یا به‌روزرسانی‌هایی که با استفاده از رمزنگاری ضعیف یا غیر امن تأیید شده‌اند، نرم‌افزار یا ثابت‌افزار به‌روزشده را در معرض خطر دست‌کاری غیرمجاز قرار می‌دهد. منطق الزام کارکرد امنیتی:

- الزامات برای حفاظت از به‌روزرسانی‌ها در FPT_TUD_EXT.1 ارائه شده است.
- استفاده اختیاری از حفاظت مبتنی بر گواهی‌نامه برای امضاها می‌تواند در FPT_TUD_EXT.2 مشخص گردد، الزامات فرآیند گواهی X509 در FIA_X509_EXT.1، FIA_X509_EXT.2 و FIA_X509_EXT.3 مشخص شده است.
- الزامات برای مدیریت به‌روزرسانی‌ها در FMT_SMF.1، برای به‌روزرسانی دستی در FMT_MOF.1/ManualUpdate و الزامات اختیاری برای به‌روزرسانی خودکار در FMT_MOF.1/AutoUpdate مشخص می‌گردد.

۲,۱,۳ فعالیت ممیزی‌شده

سرپرستان می‌توانند با ممیزی فعالیت‌های دستگاه شبکه، وضعیت دستگاه را به خوبی پایش کنند. این فرایند امکان بررسی، گزارش‌دهی در خصوص کارکردهای امنیتی، بازسازی رویدادها و تحلیل مشکل امنیتی را برای سرپرست فراهم می‌آورد. پردازش‌هایی که در پاسخ به فعالیت‌های دستگاه انجام می‌شوند، نشانه‌هایی از به خطر افتادن یا از کار افتادن کارکردهای امنیتی را ارائه می‌کنند. در صورتی که فعالیت‌هایی انجام شده و بر کارکرد امنیتی تأثیر گذاشته باشند اما نشانه‌ای دال بر انجام شدن آن‌ها تولید و پایش نشده باشد، ممکن است که این فعالیت‌ها بدون آگاهی سرپرست صورت گرفته باشند. علاوه بر این، در صورتی که سوابق تولید و نگهداری نشده باشند، امکان بازسازی شبکه و درک شدت و میزان آسیب‌های وارده تحت تأثیر قرار خواهد گرفت. داده‌های ممیزی ثبت‌شده در خصوص تغییر و حذف غیرمجاز، باید به دقت محافظت شوند. داده‌های مذکور ممکن است در درون محصول یا در هنگام انتقال به حافظه‌های خارجی مورد حمله قرار گیرند.

توجه داشته باشید که بر اساس این پرو فایل حفاظتی مشارکتی، دستگاه شبکه باید داده های ممیزی را تولید کند و قابلیت ارسال آن ها به یک موجودیت شبکه مورد اعتماد (مثال؛ سرور syslog) را داشته باشد.

۲,۱,۳,۱ فعالیت ردیابی نشده

ممکن است عامل تهدید تلاش کند تا بدون اطلاع سرپرست، به کارکرد امنیتی دستگاه شبکه دسترسی پیدا کند، آن را تغییر دهد و/یا دست کاری کند. بدین ترتیب، ممکن است مهاجم راهی برای حمله به دستگاه شبکه پیدا کند (مثال؛ از طریق پیکربندی های نامناسب، ایراد در محصول) و سرپرست نیز آگاه نشود که دستگاه در معرض خطر قرار گرفته است. منطق الزام کارکرد امنیتی:

- الزامات توانایی های ممیزی پایه در FAU_GEN.1 و FAU_GEN.2 مشخص شده است و مهرهای زمانی در FPT_STM_EXT.1 ارائه شده است.
- الزامات حفاظت از رکوردهای ممیزی ذخیره شده روی محصول، در FAU_STG.1 تعریف شده است.
- الزامات برای مخابره امن رکوردهای ممیزی محلی به موجودیت IT خارجی از طریق کانال امن، در FAU_STG_EXT.1 تعریف شده است.
- الزامات اضافه اختیاری که با از دست دادن داده های ممیزی محلی ذخیره شده سروکار دارد، در FAU_STG_EXT.2/LocSpace و FAU_STG_EXT.3/LocSpace مشخص شده است.
- اگر پیکربندی قابلیت عملکردی ممیزی (اختیاری) توسط محصول فراهم شود، الزامات آن در FMT_SMF.1 مشخص می گردد و محدود کردن این قابلیت به سرپرست های امنیتی در FMT_MOF.1/Functions مشخص شده است.

۲,۱,۴ داده ها و اطلاعات محرمانه دستگاه و سرپرست

دستگاه شبکه دربردارنده داده ها و اطلاعات محرمانه ای است که باید به طور امن ذخیره سازی شوند و امکان دسترسی به آن ها تنها برای موجودیت های مجاز وجود داشته باشد. به عنوان مثال، می توان به اطلاعات محرمانه احراز هویت و پیکربندی نرم افزار و ثابت افزار و اطلاعات محرمانه سرپرستی اشاره کرد. کلیدهای سرپرست و دستگاه، اطلاعات کلید و اطلاعات محرمانه احراز هویت را باید در برابر دست کاری و افشای غیرمجاز محافظت کرد. علاوه بر این، کارکرد امنیتی دستگاه باید تغییر اطلاعات محرمانه پیش فرض احراز هویت را (مانند؛ کلمه های عبور سرپرست) ملزم کند.

عدم ذخیره‌سازی امن و مدیریت نامناسب داده‌ها و اطلاعات محرمانه مانند؛ رمزگذاری نکردن اطلاعات محرمانه درون فایل‌های پیکربندی یا دسترسی به کلیدهای نشست کانال امن، به مهاجم امکان می‌دهد تا به دستگاه شبکه دسترسی پیدا کند و حتی امنیت شبکه را از طریق دست‌کاری ظاهراً مجاز پیکربندی یا ترتیب دادن حملات کسی در میانه در معرض خطر قرار دهد. این حملات به موجودیت غیرمجاز امکان می‌دهند تا با استفاده از اطلاعات محرمانه سرپرست امنیتی، به کارکردهای سرپرستی دست پیدا کند و آن‌ها را اجرا کند و همچنین به عنوان یک دستگاه پایانی مجاز، تمامی ترافیک را دریافت کند. بدین ترتیب، شناسایی حملات امنیتی و بازسازی شبکه دشوار خواهد شد و حتی دسترسی غیرمجاز مهاجم به داده‌های دستگاه و سرپرست ادامه خواهد یافت.

۲,۱,۴,۱ به خطر افتادن کارکرد امنیتی

ممکن است عامل تهدید داده‌های دستگاه و اطلاعات محرمانه را به خطر اندازد و بدین ترتیب، دسترسی غیرمجاز و مستمری به دستگاه شبکه و داده‌های آن پیدا کند. منظور از به خطر انداختن اطلاعات محرمانه، مواردی از این قبیل است: جایگزین کردن اطلاعات محرمانه فعلی حساب‌های کاربری با اطلاعات محرمانه مهاجم، دست‌کاری اطلاعات محرمانه حساب‌های کاربری یا دست یافتن به اطلاعات محرمانه دستگاه و سرپرست و استفاده از آن‌ها توسط مهاجم.

منطق الزام کارکرد امنیتی:

- حفاظت از کلیدهای سری/خصوصی در مقابل مصالحه/تراضی شدن در FPT_SKP_EXT.1 مشخص شده است.
- نابودی امن کلیدها در FCS_CKM.4 مشخص شده است.
- اگر مدیریت کلیدها (اختیاری) توسط محصول فراهم شود، الزامات آن در FMT_SMF.1 مشخص می‌گردد و محدود کردن این قابلیت به سرپرست‌های امنیتی در FMT_MTD.1/CryptoKeys مشخص شده است.
- (حفاظت از گذرواژه‌ها به صورت جداگانه در «هک شدن گذرواژه» مشخص شده است).

۲,۱,۴,۲ هک شدن گذرواژه

ممکن است عامل تهدید از ضعیف بودن گذرواژه‌های سرپرستی بهره‌گیری کند و از سطح دسترسی ویژه‌ای به دستگاه برخوردار گردد. دسترسی ویژه به دستگاه، مهاجم را قادر می‌سازد تا به ترافیک شبکه نیز دسترسی پیدا کند و حتی از روابط مبتنی بر اعتماد دستگاه با سایر دستگاه‌های شبکه سوءاستفاده کند.

منطق الزام کارکرد امنیتی:

- الزامات طول‌های گذرواژه و کاراکترهای موجود در آن، در FIA_PMG_EXT.1 مشخص شده است.

- حفاظت از ورود گذرواژه از طریق بازخورد مبهم در FIA_UAU.7 مشخص شده است.
- اقدامات به دست آوردن تعداد حد آستانه شکست‌های متوالی گذرواژه در FIA_AFL.1 مشخص شده است.
- الزامات ذخیره‌سازی امن گذرواژه‌ها در FPT_APW_EXT.1 مشخص شده است.

۲,۱,۵ از کار افتادن کارکردهای امنیتی دستگاه

سازوکارهای دستگاه شبکه معمولاً از مراجع اعتماد^۱ آغاز می‌شوند و تا سازوکارهای بسیار پیچیده‌تر ادامه می‌یابند. از کار افتادن این سازوکارها باعث به خطر افتادن کارکرد امنیتی دستگاه می‌شود. دستگاه شبکه برای حصول اطمینان از صحت کارکرد امنیتی خود می‌تواند خودآزمایی‌هایی را در هنگام راه‌اندازی اولیه و همچنین در حین عملیات انجام دهد.

۲,۱,۵,۱ از کار افتادن کارکرد امنیتی

ممکن است یکی از مؤلفه‌های دستگاه شبکه در هنگام راه‌اندازی اولیه یا در حین عملیات از کار بیافتد و این امر سبب از کار افتادن کارکرد امنیتی دستگاه شود. بدین ترتیب، دستگاه در معرض حملات مختلف قرار خواهد گرفت.

منطق الزام کارکرد امنیتی:

- الزامات برای اجرای خودآزمایی (ها) در FPT_TST_EXT.1 مشخص شده است.
- استفاده اختیاری از گواهی‌نامه‌های برای خودآزمایی (ها) در FPT_TST_EXT.2 مشخص شده است. (همچنین پشتیبانی از گواهی‌نامه‌های FIA_X509_EXT.1، FIA_X509_EXT.2 و FIA_X509_EXT.3 نیز وجود دارد).

۲,۲ فرضیات

در این بخش به فروض مربوط به شناسایی تهدیدات و الزامات امنیتی دستگاه‌های شبکه می‌پردازیم. انتظار نمی‌رود که دستگاه شبکه در هیچ یک از این موارد ضمانتی ارائه کند و در نتیجه، الزاماتی برای کاهش خسارات ناشی از مخاطرات نیز در نظر گرفته نشده‌اند.

^۱ Roots of trust

۲.۲.۱ حفاظت فیزیکی

چنین فرض می‌شود که دستگاه شبکه در محیط عملیاتی خود به صورت فیزیکی محافظت شده و در معرض حملات فیزیکی و خسارت‌های ناشی از آن‌ها قرار ندارد. چنین فرض می‌شود که این محافظت برای تأمین امنیت دستگاه و داده‌های آن کافی است. در نتیجه، این پروفایل حفاظتی مشارکتی شامل هیچ الزامی در زمینه حفاظت فیزیکی و ابزارهای لازم برای کاستن از خسارت ناشی از حملات فیزیکی نیست. این پروفایل از محصولات انتظار ندارد که از دسترسی فیزیکی به دستگاه (که به موجودیت‌های غیرمجاز امکان می‌دهد تا داده‌ها را استخراج کنند، سایر کنترل‌ها را دور بزنند یا به هر طریق دیگری دستگاه را دست‌کاری کنند) جلوگیری به عمل آورند.

۲.۲.۲ کارکرد محدود

چنین فرض می‌شود که دستگاه کارکردهای شبکه را به عنوان کارکرد اصلی خود ارائه می‌کند و سرویس‌ها و کارکردهایی که در دسته رایانش همه‌منظوره قرار می‌گیرند را ارائه نمی‌کند. به عنوان مثال، دستگاه نباید پلتفرم رایانشی را برای کاربردهای همه‌منظوره (کاربردهای غیر مرتبط با کارکرد شبکه) ارائه کند.

۲.۲.۳ عدم محافظت از ترافیک

یک دستگاه شبکه عمومی یا استاندارد، هیچ ضمانتی در خصوص حفاظت از داده‌هایی که از آن می‌گذرند ارائه نمی‌کند. دستگاه شبکه باید از داده‌هایی حفاظت کند که از آن نشأت گرفته یا به آن ارسال شده‌اند. این داده‌ها، داده‌های ممیزی و سرپرستی را در برمی‌گیرند. ترافیکی که صرفاً از دستگاه شبکه می‌گذرد و مقصد آن دستگاه شبکه دیگری است، در این پروفایل حفاظتی پوشش داده نشده است. چنین فرض می‌شود که این حفاظت برای انواع خاصی از دستگاه‌های شبکه (مانند فایروال)، در پروفایل‌های حفاظتی مشارکتی پوشش داده شود.

۲.۲.۴ سرپرست مورد اعتماد

چنین فرض می‌شود که سرپرستان امنیتی دستگاه شبکه مورد اعتماد هستند و در راستای منافع امنیتی سازمان فعالیت می‌کنند. آن‌ها آموزش مناسب دیده‌اند، از خط‌مشی‌ها پیروی می‌کنند و اسناد راهنما را رعایت می‌کنند. چنین فرض می‌شود که سرپرستان امنیتی از اطلاعات محرمانه حساب کاربری و گذرواژه‌هایی با قدرت امنیتی و انتروپی مناسب استفاده می‌کنند و در هنگام سرپرستی دستگاه، اهداف بدخواهانه‌ای در سر ندارند. از دستگاه شبکه انتظار نمی‌رود که در صورت انجام اقدامات بدخواهانه توسط سرپرست امنیتی، در مقابل اقدامات وی از خود محافظتی به عمل آورد.

۲,۲,۵ به روز رسانی منظم

چنین فرض می شود که در صورت منتشر شدن به روز رسانی های جدید در پاسخ به آسیب پذیری های شناخته شده، سرپرست نرم افزار و ثابت افزار دستگاه شبکه را به صورت منظم به روز رسانی می کند.

۲,۲,۶ امنیت اطلاعات محرمانه سرپرست

اطلاعات محرمانه سرپرست (کلید خصوصی) که برای دسترسی به دستگاه شبکه استفاده می شوند، توسط پلتفرمی که روی آن قرار دارند محافظت می گردند.

۲,۲,۷ مؤلفه های در حال اجرا (فقط برای اهداف ارزیابی توزیع شده)

برای اهداف ارزیابی توزیع شده فرض می شود که دسترس پذیری همه ی مؤلفه های هدف ارزیابی، در راستای کاهش احتمال یک حمله پیش بینی نشده (با یک شکست) روی یک یا چند مؤلفه ی هدف ارزیابی، به صورت مناسب بررسی شده است. همچنین فرض می شود در راستای دسترس پذیری، عملکرد ممیزی در حال اجرا بر روی مؤلفه ها، برای تمامی آن ها به درستی بررسی شده است.

۲,۲,۸ اطلاعات باقیمانده

سرپرست باید اطمینان یابد که برای اطلاعات باقیمانده حساس (مانند کلیدهای رمزنگاری، اجزای سازنده کلید، PINs، رمز عبورها و غیره.) روی تجهیز شبکه، وقتی که تجهیز از محیط عملیاتی حذف یا برداشته می شود، امکان دسترسی غیرمجاز وجود ندارد.

۲,۳ خط مشی امنیتی سازمان

خط مشی امنیتی سازمان مجموعه ای است از قوانین، اقدامات و رویه های سازمان برای برآورده ساختن نیازهای امنیتی آن. یک خط مشی امنیتی در بخش زیر ارائه شده است.

۲,۳,۱ بنر دسترسی

محصول باید یک بنر اولیه را نمایش دهد که محدودیت های کاربرد، موافقت نامه های قانونی و هرگونه اطلاعات مقتضی دیگر (که کاربران با دسترسی به محصول با آن ها موافقت کرده اند) را به نمایش می گذارد. منطق الزام کارکرد امنیتی:

- نمایش یک پیغام هشدار موافقت یا توجه الزامی است و در الزام FTA_TAB.1 مشخص شده است.

۳ اهداف امنیتی

۳,۱ اهداف امنیتی مربوط به محیط عملیاتی

بخش‌های زیر، اهداف امنیتی مربوط به محیط عملیاتی را تشریح می‌کنند.

۳,۱,۱ امنیت فیزیکی

امنیت فیزیکی، متناسب با ارزش محصول مورد ارزیابی و داده‌هایی که در آن قرار دارند، توسط محیط ارائه می‌شود.

۳,۱,۲ عدم کارکرد عمومی

در محصول مورد ارزیابی، هیچ قابلیت محاسباتی عمومی (مانند کامپایلرها یا برنامه‌های کاربردی کاربری) به جز سرویس‌ها لازم برای کارکرد، مدیریت سیستم و پشتیبانی از محصول مورد ارزیابی وجود ندارد.

۳,۱,۳ محافظت از ترافیک

محصول مورد ارزیابی از ترافیکی که از آن عبور می‌کند، محافظت نمی‌کند. فرض بر این است که حفاظت از این ترافیک توسط سایر ابزارهای امنیتی و تضمینی موجود در محیط عملیاتی صورت می‌گیرد.

۳,۱,۴ سرپرست مورد اعتماد

سرپرستان محصول مورد ارزیابی امن هستند و فرض بر این است که تمام موارد ذکر شده در اسناد راهنما را به‌طور صحیح انجام می‌دهند.

۳,۱,۵ به‌روزرسانی

نرم‌افزارها و میان‌افزارهای محصول مورد ارزیابی به‌طور منظم توسط سرپرست محصول به‌روز می‌شوند تا بتوانند خود را با به‌روزرسانی‌های محصولات همگام سازند و آسیب‌پذیری‌های شناخته‌شده را برطرف کنند.

۳,۱,۶ امنیت حساب کاربری سرپرست

اطلاعات حساب کاربری سرپرست محصول (کلید خصوصی) مورد استفاده برای دسترسی به محصول، باید در هر پلتفرمی که قرار دارند حفاظت شده باشند.

۳,۱,۷ مؤلفه‌های در حال اجرا (فقط برای اهداف ارزیابی توزیع شده)

برای اهداف ارزیابی توزیع شده سرپرست امنیتی باید اطمینان یابد که دسترس‌پذیری هر مؤلفه‌ی هدف ارزیابی، در راستای کاهش احتمال یک حمله پیش‌بینی نشده (یا یک شکست) روی یک یا چند مؤلفه‌ی هدف ارزیابی، به صورت مناسب بررسی شده است. همچنین سرپرست امنیتی باید اطمینان یابد که عملکرد ممیزی در حال اجرا بر روی مؤلفه‌ها به درستی بررسی شده است.

۳,۱,۸ اطلاعات باقیمانده

سرپرست امنیتی باید اطمینان یابد که برای اطلاعات باقیمانده حساس (مانند کلیدهای رمزنگاری، اجزای سازنده کلید، PINs، رمز عبورها و غیره.) روی تجهیز شبکه، وقتی که تجهیز از محیط عملیاتی حذف یا برداشته می‌شود، امکان دسترسی غیرمجاز وجود ندارد.

۴ الزامات کارکرد امنیتی

الزامات کارکرد امنیتی محصول مطابق با جدول ۴-۱ هستند و در ادامه هریک از الزامات شرح و بسط داده شده‌اند. همچنین الزامات مربوط به پیوست این سند نیز در ادامه جدول ۴-۱ آمده‌اند. الزامات تشریح شده در این بخش الزامی هستند و تمامی محصولات باید آن‌ها را رعایت کنند. بر اساس انتخاب‌هایی که در این الزامات صورت می‌گیرند، لازم خواهد بود که برخی الزامات مورد اشاره در پیوست دو نیز رعایت شوند. برخی الزامات اختیاری نیز ممکن است از پیوست یک برگزیده شوند. موارد ذکر شده در قالب فعالیت‌های ارزیابی، بیان می‌کنند که توسعه‌دهندگان محصول مورد ارزیابی باید چه مواردی را رعایت کنند.

به‌طور کلی، الزامات کارکرد امنیتی مورد اشاره در پیوست دو که در هدف امنیتی به‌عنوان موارد ضروری به آن‌ها اشاره شده است، در اثر انتخاب‌های صورت گرفته در سایر الزامات کارکرد امنیتی تعیین و تکمیل می‌شوند. به‌عنوان مثال، در هر یک از الزامات «کانال امن» و «مسیر امن» باید پروتکل‌هایی را برای انواع کانال‌های امن تشریح شده در الزامات کارکرد امنیتی انتخاب کرد. انتخاب این پروتکل‌ها تعیین می‌کند که کدام یک از الزامات کارکرد امنیتی مورد اشاره، در هدف امنیتی نیز لازم هستند. در صورتی که الزامات کارکرد امنیتی تشریح شده در پیوست یک توسط محصول مورد ارزیابی فراهم شده باشند، می‌توان آن‌ها را در هدف امنیتی گنجانده، اما این الزامات برای این که محصول مورد ارزیابی مطابق با این پروفایل حفاظتی باشد ضروری نیستند.

جدول ۴-۱ الزامات کارکرد امنیتی

شماره الزام	نام الزام	عنصر متناظر با الزام
۱	تولید داده ممیزی ۱	FAU_GEN.1.1
۲	تولید داده ممیزی ۲	FAU_GEN.1.2
۳	تولید داده ممیزی ۳	FAU_GEN.2.1
۴	محل ذخیره سازی داده های ممیزی ۱	FAU_STG_EXT.1.1
۵	محل ذخیره سازی داده های ممیزی ۲	FAU_STG_EXT.1.2
۶	محل ذخیره سازی داده های ممیزی ۳	FAU_STG_EXT.1.3
۷	مدیریت کلید رمزنگاری ۱	FCS_CKM.1.1
۸	مدیریت کلید رمزنگاری ۲	FCS_CKM.2.1
۹	مدیریت کلید رمزنگاری ۴	FCS_CKM.4.1
۱۰	عملیات رمزنگاری ۱ (۱)	FCS_COP.1.1(1)
۱۱	عملیات رمزنگاری ۱ (۲)	FCS_COP.1.1(2)
۱۲	عملیات رمزنگاری ۱ (۳)	FCS_COP.1.1(3)
۱۳	عملیات رمزنگاری ۱ (۴)	FCS_COP.1.1(4)
۱۴	تولید بیت تصادفی ۱	FCS_RBG_EXT.1.1
۱۵	تولید بیت تصادفی ۲	FCS_RBG_EXT.1.2
۱۶	خط مشی کنترل جریان اطلاعات ۱	FDP_IFC.1.1
۱۷	خط مشی کنترل جریان اطلاعات/دیواره آتش ۱	FDP_IFC_EXT.1.1
۱۸	عملیات کنترل جریان اطلاعات ۱	FDP_IFF.1.1
۱۹	عملیات کنترل جریان اطلاعات/دیواره آتش ۱	FDP_IFF_EXT.1.1
۲۰	عملیات کنترل جریان اطلاعات ۲	FDP_IFF.1.2
۲۱	عملیات کنترل جریان اطلاعات/دیواره آتش ۲	FDP_IFF_EXT.1.2
۲۲	عملیات کنترل جریان اطلاعات ۳	FDP_IFF.1.3

شماره الزام	نام الزام	عنصر متناظر با الزام
۲۳	عملیات کنترل جریان اطلاعات/دیواره آتش ۳	FDP_IFF_EXT.1.3
۲۴	عملیات کنترل جریان اطلاعات ۴	FDP_IFF.1.4
۲۵	عملیات کنترل جریان اطلاعات ۵	FDP_IFF.1.5
۲۶	مدیریت احراز هویت ناموفق ۱	FIA_AFL.1.1
۲۷	مدیریت احراز هویت ناموفق ۲	FIA_AFL.1.2
۲۸	مدیریت رمز عبور ۱	FIA_PMG_EXT.1.1
۲۹	شناسایی و احراز هویت کاربر ۱	FIA_UIA_EXT.1.1
۳۰	شناسایی و احراز هویت کاربر ۲	FIA_UIA_EXT.1.2
۳۱	سازوکار احراز هویت بر اساس رمز عبور ۲	FIA_UAU_EXT.2.1
۳۲	احراز هویت کاربر ۱۰	FIA_UAU.7.1
۳۳	مدیریت کارکرد در محصول ۱ (۱)/ به‌روزرسانی امن	FMT_MOF.1.1(1)/TrustedUpdate
۳۴	مدیریت داده‌های محصول ۱	FMT_MTD.1.1
۳۵	کارکرد مدیریتی محصول ۱	FMT_SMF.1.1
۳۶	نقش‌های امنیتی ۳	FMT_SMR.2.1
۳۷	نقش‌های امنیتی ۴	FMT_SMR.2.2
۳۸	نقش‌های امنیتی ۵	FMT_SMR.2.3
۳۹	محافظت از داده‌های محصول (کلیدهای متقارن) ۱	FPT_SKP_EXT.1.1
۴۰	حفاظت از گذرواژه سرپرست محصول ۱	FPT_APW_EXT.1.1
۴۱	حفاظت از گذرواژه سرپرست محصول ۲	FPT_APW_EXT.1.2
۴۲	خودآزمایی محصول ۱	FPT_TST_EXT.1.1
۴۳	به‌روزرسانی امن ۱	FPT_TUD_EXT.1.1
۴۴	به‌روزرسانی امن ۲	FPT_TUD_EXT.1.2

شماره الزام	نام الزام	عنصر متناظر با الزام
۴۵	به روز رسانی امن ۳	FPT_TUD_EXT.1.3
۴۶	مهرهای زمانی ۱	FPT_STM_EXT.1.1
۴۷	مهرهای زمانی ۲	FPT_STM_EXT.1.2
۴۸	قفل کردن و خاتمه دادن به نشست ها ۷	FTA_SSL_EXT.1.1
۴۹	قفل کردن و خاتمه دادن به نشست ها ۵	FTA_SSL.3.1
۵۰	قفل کردن و خاتمه دادن به نشست ها ۶	FTA_SSL.4.1
۵۱	پیغام های هشدار در رابطه با استفاده محصول ۱	FTA_TAB.1.1
۵۲	کانال امن ۱	FTP_ITC.1.1
۵۳	کانال امن ۲	FTP_ITC.1.2
۵۴	کانال امن ۳	FTP_ITC.1.3
۵۵	مسیر امن ۱	FTP_TRP.1.1
۵۶	مسیر امن ۲	FTP_TRP.1.2
۵۷	مسیر امن ۳	FTP_TRP.1.3
۵۸	آنالیز داده دریافتی WAF ۱	WAF_ANL_EXT.1.1
۵۹	آنالیز داده دریافتی WAF ۲	WAF_ANL_EXT.1.2
۶۰	واکنش WAF ۱	WAF_RCT_EXT.1.1
۶۱	بازبینی داده های محدود شده WAF ۱	WAF_RDR_EXT.1.1
۶۲	بازبینی داده های محدود شده WAF ۲	WAF_RDR_EXT.1.1
۶۳	بازبینی داده های محدود شده WAF ۳	WAF_RDR_EXT.1.1
۶۴	کارکرد WAF مبتنی بر امضاء ۱	WAF_SBD_EXT.1.1
۶۵	تضمین در دسترس بودن داده های سیستم ۱	WAF_STG_EXT.1.1
۶۶	تضمین در دسترس بودن داده های سیستم ۲	WAF_STG_EXT.1.2

شماره الزام	نام الزام	عنصر متناظر با الزام
۶۷	جلوگیری از دست رفتن داده‌های سیستم ۴	WAF_STG_EXT.2.1
الزامات مربوط به پیوست یک		
۶۸	ذخیره‌سازی رویدادهای ممیزی ۱	FAU_STG.1.1
۶۹	ذخیره‌سازی رویدادهای ممیزی ۲	FAU_STG.1.2
۷۰	محل ذخیره‌سازی داده‌های ممیزی ۳ / فضای ذخیره‌سازی ممیزی محلی	FAU_STG_EXT.2.1/LocSpace
۷۱	ذخیره‌سازی رویدادهای ممیزی ۶ / فضای ذخیره‌سازی ممیزی محلی	FAU_STG.3.1/LocSpace
۷۲	الزامات پروتکل X509 (۱) / تبادل داده کاربردی داخل محصول	FIA_X509_EXT.1.1/ITT
۷۳	الزامات پروتکل X509 (۲) / تبادل داده کاربردی داخل محصول	FIA_X509_EXT.1.2/ITT
۷۴	مدیریت کارکرد در محصول ۱ (۱) / سرویس‌ها	FMT_MOF.1.1(1)/Services
۷۵	مدیریت داده‌های محصول ۱ / کلیدهای رمزنگاری	FMT_MTD.1.1/CryptoKeys
۷۶	انتقال داده امنیتی در داخل محصول ۱	FPT_ITT.1.1
۷۷	مسیر امن ۱ / پیوند زدن	FPT_TRP.1.1/Join
۷۸	مسیر امن ۲ / پیوند زدن	FPT_TRP.1.2/Join
۷۹	مسیر امن ۳ / پیوند زدن	FPT_TRP.1.3/Join
۸۰	تعریف کانال ثبت‌نام مؤلفه ۱	FCO_CPC_EXT.1.1
۸۱	تعریف کانال ثبت‌نام مؤلفه ۲	FCO_CPC_EXT.1.2
۸۲	تعریف کانال ثبت‌نام مؤلفه ۳	FCO_CPC_EXT.1.3
الزامات مربوط به پیوست دو		
۸۳	الزامات پروتکل DTLS Client (۱)	FCS_DTLSC_EXT.1.1

شماره الزام	نام الزام	عنصر متناظر با الزام
۸۴	الزامات پروتکل DTLS Client (۲)	FCS_DTLSC_EXT.1.2
۸۵	الزامات پروتکل DTLS Client (۳)	FCS_DTLSC_EXT.1.3
۸۶	الزامات پروتکل DTLS Client (۴)	FCS_DTLSC_EXT.1.4
۸۷	الزامات پروتکل DTLS Client / احراز هویت ۱	FCS_DTLSC_EXT.2.1
۸۸	الزامات پروتکل DTLS Client / احراز هویت ۲	FCS_DTLSC_EXT.2.2
۸۹	الزامات پروتکل DTLS Client / احراز هویت ۳	FCS_DTLSC_EXT.2.3
۹۰	الزامات پروتکل DTLS Client / احراز هویت ۴	FCS_DTLSC_EXT.2.4
۹۱	الزامات پروتکل DTLS Client / احراز هویت ۵	FCS_DTLSC_EXT.2.5
۹۲	الزامات پروتکل DTLS Client / احراز هویت ۶	FCS_DTLSC_EXT.2.6
۹۳	الزامات پروتکل DTLS Client / احراز هویت ۷	FCS_DTLSC_EXT.2.7
۹۴	الزامات پروتکل DTLS Server (۱)	FCS_DTLSS_EXT.1.1
۹۵	الزامات پروتکل DTLS Server (۲)	FCS_DTLSS_EXT.1.2
۹۶	الزامات پروتکل DTLS Server (۳)	FCS_DTLSS_EXT.1.3
۹۷	الزامات پروتکل DTLS Server (۴)	FCS_DTLSS_EXT.1.4
۹۸	الزامات پروتکل DTLS Server (۵)	FCS_DTLSS_EXT.1.5
۹۹	الزامات پروتکل DTLS Server (۶)	FCS_DTLSS_EXT.1.6
۱۰۰	الزامات پروتکل DTLS Server / احراز هویت دوطرفه ۱	FCS_DTLSS_EXT.2.1

شماره الزام	نام الزام	عنصر متناظر با الزام
۱۰۱	الزامات پروتکل DTLS Server / احراز هویت دوطرفه ۲	FCS_DTLSS_EXT.2.2
۱۰۲	الزامات پروتکل DTLS Server / احراز هویت دوطرفه ۳	FCS_DTLSS_EXT.2.3
۱۰۳	الزامات پروتکل DTLS Server / احراز هویت دوطرفه ۴	FCS_DTLSS_EXT.2.4
۱۰۴	الزامات پروتکل DTLS Server / احراز هویت دوطرفه ۵	FCS_DTLSS_EXT.2.5
۱۰۵	الزامات پروتکل DTLS Server / احراز هویت دوطرفه ۶	FCS_DTLSS_EXT.2.6
۱۰۶	الزامات پروتکل DTLS Server / احراز هویت دوطرفه ۷	FCS_DTLSS_EXT.2.7
۱۰۷	الزامات پروتکل DTLS Server / احراز هویت دوطرفه ۸	FCS_DTLSS_EXT.2.8
۱۰۸	الزامات پروتکل DTLS Server / احراز هویت دوطرفه ۹	FCS_DTLSS_EXT.2.9
۱۰۹	الزامات پروتکل HTTPS (۱)	FCS_HTTPS_EXT.1.1
۱۱۰	الزامات پروتکل HTTPS (۲)	FCS_HTTPS_EXT.1.2
۱۱۱	الزامات پروتکل HTTPS (۳)	FCS_HTTPS_EXT.1.3
۱۱۲	الزامات پروتکل IPSEC (۱)	FCS_IPSEC_EXT.1.1
۱۱۳	الزامات پروتکل IPSEC (۲)	FCS_IPSEC_EXT.1.2
۱۱۴	الزامات پروتکل IPSEC (۳)	FCS_IPSEC_EXT.1.3
۱۱۵	الزامات پروتکل IPSEC (۴)	FCS_IPSEC_EXT.1.4
۱۱۶	الزامات پروتکل IPSEC (۵)	FCS_IPSEC_EXT.1.5
۱۱۷	الزامات پروتکل IPSEC (۶)	FCS_IPSEC_EXT.1.6

شماره الزام	نام الزام	عنصر متناظر با الزام
۱۱۸	الزامات پروتکل IPSEC (۷)	FCS_IPSEC_EXT.1.7
۱۱۹	الزامات پروتکل IPSEC (۸)	FCS_IPSEC_EXT.1.8
۱۲۰	الزامات پروتکل IPSEC (۹)	FCS_IPSEC_EXT.1.9
۱۲۱	الزامات پروتکل IPSEC (۱۰)	FCS_IPSEC_EXT.1.10
۱۲۲	الزامات پروتکل IPSEC (۱۱)	FCS_IPSEC_EXT.1.11
۱۲۳	الزامات پروتکل IPSEC (۱۲)	FCS_IPSEC_EXT.1.12
۱۲۴	الزامات پروتکل IPSEC (۱۳)	FCS_IPSEC_EXT.1.13
۱۲۵	الزامات پروتکل IPSEC (۱۴)	FCS_IPSEC_EXT.1.14
۱۲۶	الزامات پروتکل SSH Client (۱)	FCS_SSHC_EXT.1.1
۱۲۷	الزامات پروتکل SSH Client (۲)	FCS_SSHC_EXT.1.2
۱۲۸	الزامات پروتکل SSH Client (۳)	FCS_SSHC_EXT.1.3
۱۲۹	الزامات پروتکل SSH Client (۴)	FCS_SSHC_EXT.1.4
۱۳۰	الزامات پروتکل SSH Client (۵)	FCS_SSHC_EXT.1.5
۱۳۱	الزامات پروتکل SSH Client (۶)	FCS_SSHC_EXT.1.6
۱۳۲	الزامات پروتکل SSH Client (۷)	FCS_SSHC_EXT.1.7
۱۳۳	الزامات پروتکل SSH Client (۸)	FCS_SSHC_EXT.1.8
۱۳۴	الزامات پروتکل SSH Client (۹)	FCS_SSHC_EXT.1.9
۱۳۵	الزامات پروتکل SSH Server (۱)	FCS_SSHS_EXT.1.1
۱۳۶	الزامات پروتکل SSH Server (۲)	FCS_SSHS_EXT.1.2
۱۳۷	الزامات پروتکل SSH Server (۳)	FCS_SSHS_EXT.1.3
۱۳۸	الزامات پروتکل SSH Server (۴)	FCS_SSHS_EXT.1.4
۱۳۹	الزامات پروتکل SSH Server (۵)	FCS_SSHS_EXT.1.5
۱۴۰	الزامات پروتکل SSH Server (۶)	FCS_SSHS_EXT.1.6
۱۴۱	الزامات پروتکل SSH Server (۷)	FCS_SSHS_EXT.1.7
۱۴۲	الزامات پروتکل SSH Server (۸)	FCS_SSHS_EXT.1.8

شماره الزام	نام الزام	عنصر متناظر با الزام
۱۴۳	الزامات پروتکل TLS Client (۱)	FCS_TLSC_EXT.1.1
۱۴۴	الزامات پروتکل TLS Client (۲)	FCS_TLSC_EXT.1.2
۱۴۵	الزامات پروتکل TLS Client (۳)	FCS_TLSC_EXT.1.3
۱۴۶	الزامات پروتکل TLS Client (۴)	FCS_TLSC_EXT.1.4
۱۴۷	الزامات پروتکل TLS Client / احراز هویت ۱	FCS_TLSC_EXT.2.1
۱۴۸	الزامات پروتکل TLS Client / احراز هویت ۲	FCS_TLSC_EXT.2.2
۱۴۹	الزامات پروتکل TLS Client / احراز هویت ۳	FCS_TLSC_EXT.2.3
۱۵۰	الزامات پروتکل TLS Client / احراز هویت ۴	FCS_TLSC_EXT.2.4
۱۵۱	الزامات پروتکل TLS Client / احراز هویت ۵	FCS_TLSC_EXT.2.5
۱۵۲	الزامات پروتکل TLS Server (۱)	FCS_TLSS_EXT.1.1
۱۵۳	الزامات پروتکل TLS Server (۲)	FCS_TLSS_EXT.1.2
۱۵۴	الزامات پروتکل TLS Server (۳)	FCS_TLSS_EXT.1.3
۱۵۵	الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت دو طرفه ۱	FCS_TLSS_EXT.2.1
۱۵۶	الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت دو طرفه ۲	FCS_TLSS_EXT.2.2
۱۵۷	الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت دو طرفه ۳	FCS_TLSS_EXT.2.3
۱۵۸	الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت دو طرفه ۴	FCS_TLSS_EXT.2.4
۱۵۹	الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت دو طرفه ۵	FCS_TLSS_EXT.2.5
۱۶۰	الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت دو طرفه ۶	FCS_TLSS_EXT.2.6
۱۶۱	الزامات پروتکل X509 (۱) / ابطال	FIA_X509_EXT.1.1/Rev

شماره الزام	نام الزام	عنصر متناظر با الزام
۱۶۲	الزامات پروتکل X509 (۱) / ابطال	FIA_X509_EXT.1.2/Rev
۱۶۳	الزامات پروتکل X509 (۳)	FIA_X509_EXT.2.1
۱۶۴	الزامات پروتکل X509 (۴)	FIA_X509_EXT.2.2
۱۶۵	الزامات پروتکل X509 (۵)	FIA_X509_EXT.3.1
۱۶۶	الزامات پروتکل X509 (۶)	FIA_X509_EXT.3.2
۱۶۷	خودآزمایی محصول مورد ارزیابی ۲	FPT_TST_EXT.2.1
۱۶۸	الزامات به‌روزرسانی امن ۴	FPT_TUD_EXT.2.1
۱۶۹	الزامات به‌روزرسانی امن ۵	FPT_TUD_EXT.2.2
۱۷۰	مدیریت کارکرد در محصول مورد ارزیابی ۱ / به‌روزرسانی خودکار	FMT_MOF.1.1/AutoUpdate
۱۷۱	مدیریت کارکرد در محصول مورد ارزیابی ۱ / توابع	FMT_MOF.1.1/Functions

۴.۱ کلاس ممیزی امنیت

برای حصول اطمینان از این که سرپرست محصول، اطلاعات لازم برای شناسایی مشکلات عمدی و غیرعمدی موجود در زمینه پیکربندی و/یا کارکرد سیستم را در اختیاردارند، محصول باید این قابلیت را داشته باشد که داده‌های ممیزی موردنیاز برای تشخیص چنین فعالیت‌هایی را تولید کند. ممیزی فعالیت‌های مدیریت سیستم سبب تولید اطلاعاتی می‌شود که در صورت نیاز به تغییر پیکربندی سیستم، می‌توان برای طراحی اقدامات اصلاحی از آن‌ها استفاده کرد. ممیزی رویدادهای گزینش‌شده نشان می‌دهد که آیا بخش‌هایی مهم محصول مورد ارزیابی در معرض شکست قرار دارند یا خیر (مثلاً این که فرایند رمزنگاری اجرا نشود) و همچنین به شناسایی فعالیت‌های غیرمعمول (مانند ایجاد یک نشست کاربری در زمان مشکوک، شکست مکرر نشست‌ها یا احراز هویت ناموفق به سیستم) یک مورد مشکوک، کمک می‌کند. در برخی موارد، ممکن است حجم اطلاعات ممیزی تولیدشده به‌اندازه‌ای زیاد شود که محصول مورد ارزیابی یا سرپرستان مسئول بازبینی این اطلاعات را دچار سردرگمی کند. محصول مورد ارزیابی باید بتواند اطلاعات ممیزی را به یک موجودیت مورد اعتماد خارجی ارسال کند. این اطلاعات باید دارای مهرهای زمانی قابل اعتماد باشند، این امر سبب می‌شود که بتوان اطلاعات را پس از ارسال به دستگاه‌های

خارجی مرتب کرد. از دست رفتن ارتباط با سرور ممیزی می‌تواند مشکل‌ساز شود. هرچند که راه‌های مختلفی برای کاهش این تهدید وجود دارد، اما این پرو فایل حفاظتی هیچ اقدام خاصی را الزام نمی‌کند. مناسب بودن محصول مورد ارزیابی در یک محیط خاص، متأثر از میزان حفاظت از اطلاعات ممیزی با این اقدامات و توانایی محصول مورد ارزیابی برای انجام کارکردهای خود در اثر انجام اقدامات مذکور است.

از محصول مورد ارزیابی دستگاه‌های شبکه انتظار نمی‌رود که تمام داده‌های ممیزی را ذخیره کند. هرچند که لازم است داده‌ها به صورت محلی در زمان تولید ذخیره شوند و در صورت تجاوز از ظرفیت ذخیره‌سازی، اقدامات مقتضی صورت گیرند، محصول مورد ارزیابی همچنین باید بتواند یک لینک امن را با یک سرور ممیزی خارجی ایجاد کند تا بتوان داده‌های ممیزی خارجی را ذخیره کرد.

شماره الزام	نام الزام
۱	تولید داده ممیزی ۱
محصول مورد ارزیابی باید بتواند سوابق ممیزی را برای رویدادهای قابل ممیزی زیر تهیه کند: الف) آغاز و اتمام توابع ممیزی؛ ب) تمامی رویدادهای قابل ممیزی برای سطوح ممیزی. پ) تمام اقدامات مدیریتی شامل موارد زیر: • ورود و خروج مدیریتی به سیستم (در صورتی که مدیران سیستم نیاز به حساب کاربری شخصی داشته باشند، نام حساب کاربری آن‌ها نیز باید ثبت شود) • تغییرات در داده‌های توابع امنیتی هدف ارزیابی مرتبط با تغییرات پیکربندی (علاوه بر اطلاعات حاکی از ایجاد تغییرات، باید تعیین شود که چه مواردی تغییر کرده‌اند) • تولید/وارد کردن، تغییر، یا پاک کردن کلیدهای رمزنگاری (علاوه بر این کار، نام کلید اختصاصی یا یک مرجع کلید نیز باید ثبت شود) • تغییر گذرواژه (نام حساب کاربری مربوطه نیز باید ثبت شود) • [انتخاب: [آغاز و توقف سرویس‌ها، هیچ اقدام دیگر، اختصاص: [لیست سایر کاربردهای ویژه]]] ت) [انتخاب: دیگر رویدادهای ممیزی لیست در نکته کاربردی ۳]. نکته کاربردی ۱:	

در صورتی که لیست «اقدامات مدیریتی» ارائه شده در این الزام کارکردهای امنیتی محصول را به طور کامل پوشش ندهد، نویسنده سند هدف امنیتی باید با استفاده از قسمت «اختصاص» که در «انتخاب» قرار گرفته است اقدامات مدیریتی دیگری را به لیست اضافه کند.

برای اهداف ارزیابی توزیع‌شده، هر مؤلفه باید یک رکورد ممیزی برای الزامات کارکرد امنیتی که پیاده می‌کند، بیان کند. اگر زمانی که یک رویداد ممیزی برقرار می‌گردد، بیش از یک مؤلفه‌ی هدف ارزیابی درگیر باشد، آنگاه باید این رویداد برای تمامی مؤلفه‌های درگیر، ممیزی گردد (برای مثال، رد شدن یک ارتباط وقتی که یک مؤلفه قصد برقراری یک کانال ارتباط امن با مؤلفه‌ی دیگری را دارد، باید رویداد ممیزی آن توسط هر دو مؤلفه ثبت گردد). همچنین این فعالیت فقط محدود به پیغام‌های خطا نمی‌شود، بلکه عملیات موفق را نیز شامل می‌گردد.

نکته کاربردی ۲:

در این الزام «سرویس» اشاره دارد به ارتباطات صورت‌گرفته از طریق کانال امن و مسیر امن، خودآزمایی‌های درخواست شده، به‌روزرسانی امن و نشست‌های مدیریتی سیستم.

۲	تولید داده ممیزی ۲
	محصول مورد ارزیابی باید در هر یک از سوابق ممیزی، دست‌کم اطلاعات زیر را ثبت کند: الف) تاریخ و زمان رویداد، نوع رویداد، هویت موجودیت^۱ فعال و نتیجه رویداد (موفقیت یا شکست)؛ و ب) در مورد هر یک از انواع رویدادهای ممیزی و بر اساس تعریف رویدادهای قابل ممیزی ارائه‌شده در پروفایل حفاظتی یا هدف امنیتی، اطلاعات در نکته کاربردی ۳ مشخص شده است.
	نکته کاربردی ۳: نویسنده هدف امنیتی با توجه به رویدادهای ممیزی ثبت‌شده برای هر یک از الزامات زیر باید اطلاعات مناسب دیگر علاوه بر بند الف این الزام فراهم کند. برای نمونه توسعه‌دهنده با توجه به الزام شماره ۲۰ «شناسایی و احراز هویت کاربر ۲» برای ثبت رکورد ممیزی علاوه بر اطلاعات بند الف این الزام باید آدرس IP منشأ احراز هویت را در رکورد ممیزی (به‌عنوان نمونه در قسمت توضیحات رکورد) ثبت کند؛ بنابراین این اطلاعات توسط نویسنده سند هدف امنیتی در این قسمت قرار داده می‌شود. • برای الزام شماره ۱۶ و ۱۷ «مدیریت احراز هویت ناموفق» اطلاعات ممیزی تلاش‌های ناموفق که از تعداد مجاز بیشتر بوده است، ثبت می‌شود. این اطلاعات باید شامل منشأ تلاش صورت گرفته (مانند آدرس IP) باشد.

^۱ Subject

- برای الزام شماره ۲۱ «سازوکار احراز هویت بر اساس رمز عبور» اطلاعات ممیزی تمام کاربردهای سازوکار تعیین هویت و احراز هویت ثبت می شود. این اطلاعات باید شامل منشأ تلاش صورت گرفته (مانند آدرس IP) باشد. برای الزام شماره ۲۹ «مدیریت کارکرد در محصول ۱ (۱) / به روزرسانی امن» اطلاعات ممیزی مربوط به هرگونه تلاش برای آغاز یک به روزرسانی، دستی ثبت می شود.
- برای الزام شماره ۲۴ «مدیریت داده های محصول» اطلاعات ممیزی تمام فعالیت های مدیریتی داده های محصول ثبت می شود.
- برای الزامات شماره ۳۳ الی ۳۵ «به روزرسانی امن» اطلاعات ممیزی مربوط به آغاز به روزرسانی، نتیجه تلاش های به روزرسانی (موفقیت یا شکست) ثبت می شود.
- برای الزام شماره ۳۶ «مهرهای زمانی^۱» اطلاعات ممیزی مربوط به تغییرات صورت گرفته در زمان ثبت می شود. این اطلاعات باید شامل زمان های جدید و قدیم، منشأ تلاش (مانند آدرس IP) برای تغییر زمان موفق یا ناموفق باشد.
- برای الزام ۳۸ «قفل کردن و خاتمه دادن به نشست ها ۷» اگر «قفل کردن» انتخاب شود، اطلاعات ممیزی تمام تلاش های صورت گرفته برای باز کردن قفل یک نشست تعاملی ثبت می شود. در صورتی که «خاتمه دادن» انتخاب شود، اطلاعات ممیزی مربوط به خاتمه دادن یک نشست محلی از طریق یک سازوکار قفل کردن نشست ثبت می شود.
- برای الزام ۳۹ «قفل کردن و خاتمه دادن به نشست ها ۵» اطلاعات ممیزی مربوط به خاتمه دادن یک نشست راه دور از طریق یک سازوکار قفل کردن نشست ثبت می شود.
- برای الزام ۴۰ «قفل کردن و خاتمه دادن به نشست ها ۶» اطلاعات ممیزی مربوط به خاتمه دادن یک نشست تعاملی ثبت می شود.
- برای الزامات ۴۲ الی ۴۴ «کانال امن» اطلاعات ممیزی مربوط به آغاز کردن کانال امن / خاتمه دادن کانال امن / شکست توابع کانال امن ثبت می شود. این اطلاعات باید شامل شناسایی دلیل و هدف تلاش ناموفق برای ایجاد کانال امن باشد.
- برای الزامات ۴۵ الی ۴۷ «مسیر امن» اطلاعات ممیزی مربوط به آغاز کردن مسیر امن / خاتمه دادن مسیر امن / شکست توابع مسیر امن ثبت می شود.

نکته کاربردی ۴:

رویدادهای ممیزی دیگر بر اساس الزامات اختیاری و انتخابی برگرفته شده از پیوست های یک و دو به محصول مورد ارزیابی اضافه می شوند؛ بنابراین، نویسنده هدف امنیتی باید رویدادهای اضافی را اضافه کند.

۳	تولید داده ممیزی ۳
---	--------------------

^۱ Time stamps

در مورد آن دسته از رویدادهای ممیزی که حاصل اقدامات کاربران احراز هویت شده هستند، محصول مورد ارزیابی باید بتواند هر رویداد قابل ممیزی را با هویت کاربری که مسبب آن رویداد شده است، مرتبط سازد.

نکته کاربردی ۵:

مؤلفه ای که رویداد ممیزی را ثبت می کند، وقتی که یک رویداد قابل ممیزی توسط مؤلفه ای دیگری برقرار می گردد، باید رویداد را با هویت مؤلفه ای که برقرار کننده آن رویداد است، مرتبط سازد.

محل ذخیره سازی داده های ممیزی ۱

۴

محصول باید قادر به ارسال داده ممیزی تولید شده به یک موجودیت IT خارجی با استفاده از کانال امن مطابق با الزام FTP_ITC.1 باشد.

تذکر: در صورتی که هر یک از پروتکل های IPsec,SSH,DTLS,TLS,HTTPS به عنوان پروتکل های ارتباطی امن استفاده شود نیاز است از پیوست دو تمامی الزامات مربوط به آن پروتکل تکمیل و به سند هدف امنیتی اضافه گردد.

نکته کاربردی ۶:

محصول مورد ارزیابی برای انتقال داده های ممیزی تولید شده به یک موجودیت IT خارجی، ذخیره سازی و بازبینی سوابق ممیزی از یک سرور ممیزی به جز سرور محصول مورد ارزیابی استفاده می کند. ذخیره سازی این سوابق ممیزی و اجازه دادن به سرپرست محصول جهت بازبینی این سوابق، توسط محیط عملیاتی صورت می گیرد. از آنجایی که سرور ممیزی خارجی قسمتی از محصول مورد ارزیابی نیست، به جزء توانایی های انتقال داده های ممیزی، الزاماتی برای آن تعریف نمی شود. همچنین برای قالب و پروتکل زیرساختی داده های ممیزی که باید انتقال یابند، الزاماتی تعیین نمی شود. محصول باید توانایی پیکربندی انتقال داده ممیزی به سرور خارجی را بدون مداخله سرپرست داشته باشد. انتقال دستی، نمی تواند الزامات را برآورده کند. ارسال باید به صورت بلادرنگ یا دوره ای انجام گیرد. اگر ارسال به صورت بلادرنگ انجام نشود، خلاصه مشخصات محصول چگونگی صورت گرفتن ارسال و بازه ی تکرار که محصول برای ارسال پشتیبانی می کند را توصیف می کند. خلاصه مشخصات محصول همچنین بازه ی تکرار قابل قبول را پیشنهاد می کند.

برای محصولات توزیع شده، هر مؤلفه باید قادر باشد که داده های ممیزی را از طریق یک کانال خارجی حفاظت شده، به صورت مناسبی خارج کند. حداقل یک مؤلفه باید توانایی خارج کردن رکوردهای ممیزی به سرور IT خارجی را داشته باشد.

محل ذخیره سازی داده های ممیزی ۲

۵

محصول مورد ارزیابی باید بتواند داده های ممیزی تولید شده را در خود ذخیره کند.

محل ذخیره سازی داده های ممیزی ۳

۶

در صورتی که حافظه محلی محصول پر شده باشد و ظرفیتی برای ذخیره سازی داده های ممیزی نداشته باشد، محصول مورد ارزیابی باید [انتخاب: داده های ممیزی جدید را کنار بگذارد، سوابق ممیزی گذشته را بر اساس این قوانین بازنویسی^۱ کند: [اختصاص: قوانین بازنویسی سوابق ممیزی گذشته]، [اختصاص: اقدامات دیگر]].

نکته کاربردی ۷:

در صورتی که حافظه محلی پر شده باشد، سرور خارجی ثبت رویدادها^۲ می تواند به عنوان فضای ذخیره سازی جایگزین مورد استفاده قرار گیرد. «اقدامات دیگر» که در بخش «اختصاص» ذکر شده است، می تواند مواردی از جمله «ارسال داده های ممیزی جدید به یک موجودیت IT خارجی» را شامل شود.

برای هر محصولات توزیع شده، نیاز نیست که هر مؤلفه داده های ممیزی را به صورت محلی ذخیره کند ولی به طور کلی محصول باید توانایی ذخیره ی محلی داده های ممیزی را داشته باشد. هر مؤلفه حداقل باید توانایی ذخیره موقت اطلاعات ممیزی برای مواردی که ارتباط شبکه دچار مشکل می شود را داشته باشد. ذخیره موقت نیاز نیست که بر روی حافظه ثابت صورت گیرد، این ذخیره محلی می تواند روی حافظه فرار انجام گیرد. برای هر مؤلفه که اطلاعات را به صورت محلی ذخیره می کند یا اطلاعات ممیزی را به صورت موقت ذخیره می کند، باید مشخص شود هنگام پر شدن حافظه، چه اقدامی صورت گیرد.

۴,۲ پشتیبانی رمزنگاری (FCS)

در این بخش، الزامات رمزنگاری مربوط به سایر ویژگی های امنیتی محصول مورد ارزیابی تعریف می شوند. این الزامات شامل تولید کلید و تولید بیت تصادفی، روش های استقرار کلید^۳، نابودی کلید و انواع مختلف عملیات رمزنگاری برای رمزگذاری و رمزگشایی AES، تأیید امضا، تولید درهم ساز و تولید درهم ساز کلید گذاری شده^۴ هستند. این الزامات کارکرد امنیتی، از پیاده سازی الزامات مبتنی بر انتخاب و پروتکل لیست شده در پیوست دو پشتیبانی می کنند.

شماره الزام	نام الزام
۷	مدیریت کلید رمزنگاری ۱
محصول مورد ارزیابی باید بر اساس الگوریتم های تولید کلید رمزنگاری، کلیدهای رمزنگاری نامتقارن را تولید کند: [انتخاب:	

^۱ Overwrite

^۲ External log server

^۳ Key establishment

^۴ Keyed hash generation

شماره الزام	نام الزام
•	الگوهای RSA با استفاده از کلیدهای رمزنگاری با اندازه‌های ۲۰۴۸ بیت یا بزرگ‌تر که این الزامات را رعایت کنند: FIPS PUB 186-4، استاندارد امضای دیجیتال (DSS)، پیوست B.3؛
•	الگوهای ECC با استفاده از «منحنی‌های NIST» [انتخاب: P-256, P-384, P-521] بر اساس این الزامات: FIPS PUB 186-4، استاندارد امضای دیجیتال (DSS)، پیوست B.4.
•	الگوهای FFC با استفاده از کلیدهای رمزنگاری با اندازه‌های ۲۰۴۸ بیت یا بزرگ‌تر که این الزامات را رعایت کنند: FIPS PUB 186-4، استاندارد امضای دیجیتال (DSS)، پیوست B.1.
نکته کاربردی ۸:	
نویسنده هدف امنیتی، تمام الگوهای تولید کلید مورد استفاده برای استقرار کلید و احراز هویت دستگاه‌ها را انتخاب می‌کند. در صورتی که برای استقرار کلید از الگوهای تولید کلید استفاده شود، الگوهای لیست شده در «مدیریت کلید رمزنگاری ۲» و پروتکل‌های رمزنگاری انتخاب شده باید مطابق با انتخاب باشند. در صورتی که برای احراز هویت دستگاه از الگوهای تولید کلید، غیر از ssh-rsa، ecdsa-sha2-nistp256، ecdsa-sha2-nistp384 و ecdsa-sha2-nistp521 استفاده شود، انتظار می‌رود که کلید عمومی مرتبط با یک گواهی نامه X.509v3 باشد. اگر محصول مورد ارزیابی به عنوان یک دریافت کننده در الگوهای استقرار کلید عمل کند و برای پشتیبانی از احراز هویت مشترک پیکربندی نشده باشد، محصول نیاز به پیاده‌سازی تولید کلید ندارد. در محصول مورد ارزیابی توزیع شده، اگر مؤلفه محصول به عنوان یک دریافت کننده در الگوی استقرار کلید عمل کند، محصول نیاز به پیاده‌سازی تولید کلید ندارد.	
۸	مدیریت کلید رمزنگاری ۲
محصول مورد ارزیابی باید استقرار کلید^۱ رمزنگاری را بر اساس یک روش خاص استقرار کلید رمزنگاری انجام دهد: [انتخاب: • الگوهای استقرار کلید RSA که این الزامات را رعایت کنند: انتشار ویژه NIST 800-56B بازبینی ۱، «توصیه‌هایی برای الگوهای استقرار جفت کلید با استفاده از رمزنگاری فاکتورگیری عدد صحیح»^۲؛ • الگوهای استقرار کلید منحنی بیضوی^۳ که این الزامات را رعایت کنند: انتشار ویژه NIST 800-56A بازبینی ۲، «توصیه‌هایی برای الگوهای استقرار جفت کلید با استفاده از رمزنگاری لگاریتم گسسته»^۴؛	

^۱ Key establishment^۲ Integer factorization cryptography^۳ Elliptic curve-based^۴ Discrete logarithm cryptography

شماره الزام	نام الزام
- الگوهای استقرار کلید میدانی^۱ که این الزامات را رعایت کنند: انتشار ویژه NIST 800-56A بازبینی ۲، «توصیه‌هایی برای الگوهای استقرار جفت کلید با استفاده از رمزنگاری لگاریتم گسسته». - الگوی استقرار کلید با استفاده از دیفی-هلمن گروه ۱۴ که این الزامات را رعایت کنند: RFC 3526، بخش ۳؛ نکته کاربردی ۹: این عنصر درواقع نسخه اصلاح‌شده الزام «مدیریت کلید رمزنگاری ۲»^۲ در استاندارد ISO 15408 است که به‌جای توزیع کلید، به استقرار کلید می‌پردازد. نویسنده هدف امنیتی، تمام الگوهای استقرار کلید مورد استفاده برای پروتکل‌های رمزنگاری منتخب را انتخاب می‌کند. برای دیفی-هلمن گروه ۱۴، نویسنده هدف امنیتی باید به جای انتخاب استقرار کلید میدانی، از الزام کارکردی امنیتی یک انتخاب مناسب انجام دهد. الگوهای استقرار کلید مبتنی بر RSA در بخش ۹، بازبینی ۱، مربوط به NIST SP 800-56B تشریح شده‌اند؛ اما این بخش وابسته به پیاده‌سازی موارد مذکور در سایر بخش‌های بازبینی ۱ مربوط به SP 800-56B است. توجه: اگر محصول مورد ارزیابی در الگوی استقرار کلید به‌عنوان گیرنده عمل کند، نیازی نخواهد بود که محصول، الگوی تولید کلید RSA را اجرا کند. منحنی‌های بیضوی مورد استفاده در الگوهای استقرار کلید، با منحنی‌های مشخص‌شده در الزام شماره‌ی ۷ «مدیریت کلید رمزنگاری ۱» ارتباط دارند. پارامترهای دامنه مورد استفاده در الگوهای استقرار کلید میدانی، به الگوهای تولید کلید مورد اشاره در «مدیریت کلید رمزنگاری ۱» وابسته هستند.	
۹	مدیریت کلید رمزنگاری ۴
محصول مورد ارزیابی باید کلیدهای رمزنگاری را بر اساس یک روش خاص برای نابودی کلیدهای رمزنگاری، از بین ببرد: [اختصاص: برای کلیدهای متن-آشکار در ذخیره‌ساز فرار^۳، نابودی باید از طریق یک [انتخاب: بازنویسی ساده شامل [انتخاب: الگوی شبه تصادفی با استفاده از RBG محصول مورد ارزیابی، صفرها، یک‌ها، یک مقدار جدید از کلید، [اختصاص: یک مقدار ثابت یا پویا که شامل هیچ CSP نباشد]]، نابودی مرجع کلید که مستقیماً با درخواست زباله‌روبی همراه باشد] انجام شود.	

^۱ Finite field-based^۲ FCS_CKM.2^۳ Volatile Storage

شماره الزام	نام الزام
	• برای کلیدهای متن-آشکار در ذخیره‌ساز غیرفرار، نابودی باید از طریق فراخوان^۱ یک واسط مهیا شده توسط محصول مورد ارزیابی که [انتخاب: ○ به صورت منطقی مکان ذخیره‌سازی کلید را آدرس می‌دهد و یک بازنویسی [انتخاب: ساده، [اختصاص: تعداد عبورها]-عبور] شامل [انتخاب: الگوی شبه تصادفی با استفاده از RBG محصول مورد ارزیابی، صفرها، یک‌ها، یک مقدار جدید از کلید، [اختصاص: یک مقدار ثابت یا پویا که شامل هیچ CSP نباشد]] را انجام می‌دهد. ○ یک بخشی از توابع امنیتی محصول را برای نابودی انتزاع معرف کلید، می‌سازد] انجام شود.] نکته کاربردی ۱۰: در قسمت مربوط به انتخاب در گزینه دوم از اولین اختصاص، جایی که کلیدها برای نابودی به وسیله «یک بخشی از توابع امنیتی محصول» شناسایی می‌شوند، خلاصه مشخصات محصول باید «بخش» مربوطه و واسط مرتبط با آن را تعریف کند. واسط اشاره شده در الزام می‌تواند در محصولات مختلف، شکل متفاوتی داشته باشد. شاید مشهودترین شکل آن برنامه کاربردی روی یک سیستم عامل باشد. وقتی که روش‌های تخریب مختلفی برای کلیدهای مختلف و/یا موقعیت‌های تخریب مختلف استفاده می‌شود، این روش‌ها و کلیدها/موقعیت‌های متفاوت به کار گرفته شده، در خلاصه مشخصات محصول توصیف می‌شوند. خلاصه مشخصات محصول همه کلیدهای مرتبط استفاده شده در پیاده‌سازی الزامات کارکرد امنیتی را توصیف می‌کند، همچنین مواردی که محل ذخیره شدن کلیدها به صورت متن آشکار است را شامل می‌شود. در بعضی از اختصاص‌های بالا، از «شامل هیچ CSP نباشد» استفاده شده است. این جمله به این معنی است که محصول از برخی داده خاص استفاده می‌کند که شامل هیچ کدام از مقادیر تولیدشده توسط تولیدکننده بیت تصادفی موجود در الزام FCS_RBG_EXT یا مقادیر مشخص لیست شده در این الزام، مثلاً موارد لیست شده در اولین انتخاب از اولین اختصاص این الزام نیست. در واقع وجود عبارت «شامل هیچ CSP نباشد» برای مطمئن شدن از این موضوع است که حتماً بازنویسی داده با دقت انتخاب شده است. لازم به ذکر است که کلیدهای رمزنگاری در این الزام، شامل کلیدهای نشست نیز می‌شود. همچنین تخریب کلید برای مؤلفه عمومی در جفت کلید نامتقارن، اعمال نمی‌شود.
۱۰	عملیات رمزنگاری ۱ (۱)

^۱ Invocation

شماره الزام	نام الزام
	محصول مورد ارزیابی باید رمزگذاری و رمزگشایی را بر اساس الگوریتم‌های رمزنگاری خاص [اختصاص: الگوریتم AES که در حالت [انتخاب: CTR, GCM, CBC] و در اندازه‌های کلید [انتخاب: ۱۲۸ بیتی، ۱۹۲ بیتی، ۲۵۶ بیتی] استفاده می‌شوند] و با توجه به [اختصاص: استاندارد AES که در ISO 18033-3 تعریف شده است، [انتخاب: CBC که در ISO 10116 تعریف شده است، GCM که در ISO 19772 تعریف شده است، CTR که در ISO 10116 تعریف شده است]] انجام دهد. نکته کاربردی ۱۱: در مورد نخستین انتخاب این الزام، نویسنده هدف امنیتی حالت یا حالت‌های کارکردی AES را انتخاب می‌کند. در مورد دومین انتخاب، نویسنده هدف امنیتی اندازه کلیدهای پشتیبانی شده توسط این کارکرد را انتخاب می‌کند. حالت‌ها و اندازه کلیدهای انتخاب شده در این مرحله، متناظر با انتخاب مجموعه رمز^۱ در الزامات کانال امن هستند.
۱۱	عملیات رمزنگاری ۱ (۲) محصول مورد ارزیابی باید سرویس‌ها امضای رمزنگاری (تولید و تأیید) را بر اساس الگوریتم‌های رمزنگاری زیر ارائه کند: [انتخاب: • الگوریتم امضای دیجیتال RSA و کلید رمزنگاری با اندازه‌های (ماژول‌ها) [اختصاص: ۲۰۴۸ بیتی یا بزرگ‌تر] • الگوریتم امضای دیجیتال بیضوی و کلید رمزنگاری با اندازه‌های [اختصاص: ۲۵۶ بیتی یا بزرگ‌تر] [با رعایت موارد زیر: انتخاب: • در مورد الگوهای RSA: FIPS PUB 186-4، «استاندارد امضای دیجیتال (DSS)»، بخش ۵،۵، با استفاده از الگوی امضای RSASSA-PSS نسخه PKCS #1 v2.1 و/یا RSASSA-PKCS1v1_5، ISO/IEC 9796-2، الگوی امضای دیجیتال ۲ یا الگوی امضای دیجیتال ۳، • در مورد الگوهای ECDSA: FIPS PUB 186-4، «استاندارد امضای دیجیتال (DSS)»، بخش ۶ و پیوست D، با اجرای منحنی‌های [انتخاب: P-256، P-384، P-521]؛ ISO/IEC 14888-3، بخش ۶،۴ [نکته کاربردی ۱۲: نویسنده هدف امنیتی الگوریتم(های) مورد استفاده برای اجرای امضای دیجیتال را انتخاب می‌کند. برای الگوریتم‌های انتخاب شده، نویسنده هدف امنیتی انتخاب‌ها و اختصاص‌های مناسب را انجام می‌دهد و پارامترهای الگوریتم‌ها را به شکل مناسب تعیین می‌کند.

^۱ Cipher suite

شماره الزام	نام الزام
	کند. نویسنده هدف امنیتی، با استفاده از انتخاب‌ها و اختصاص‌های این الزام، از شامل شدن تمامی مقادیر پارامترهای ضروری برای مجموعه رمز انتخاب شده به وسیله الزامات سند هدف امنیتی، اطمینان پیدا می‌کند. نویسنده هدف امنیتی همچنین سازگار بودن انتخاب‌های انجام گرفته شده با دیگر الزامات رمزنگاری را بررسی می‌کند، خصوصاً زمانی که از منحنی‌های بیضوی پشتیبانی شود.
۱۲	عملیات رمزنگاری ۱ (۳) محصول مورد ارزیابی باید سرویس‌ها درهم‌سازی رمزنگاری را بر اساس یک الگوریتم رمزنگاری مشخص [انتخاب: SHA-1، SHA-256، SHA-384، SHA-512] و اندازه‌های خلاصه پیام [انتخاب: ۱۶۰، ۲۵۶، ۳۸۴، ۵۱۲] بیتی که [اختصاص: ISO/IEC 10118-3:2004] را رعایت کند، ارائه کند. نکته کاربردی ۱۳: به تولیدکنندگان اکیداً توصیه می‌شود که از پروتکل‌های به‌روزرسانی شده‌ای که از خانواده SHA-2 پشتیبانی می‌کنند، استفاده کنند. تا زمانی که پروتکل‌های به‌روز شده پشتیبانی شوند، این پرو فایل حفاظتی اجازه پشتیبانی از SHA-1 را بر اساس SP 800-131A فراهم می‌کند. توجه: طبق SP 800-131 A الگوریتم SHA-1 فقط می‌تواند برای عملیات غیر از امضای دیجیتال همچون درهم‌سازی رمز عبور و ... استفاده شود. در نسخه‌های آتی این پرو فایل حفاظتی، SHA-256 کمینه الزام برای محصولات خواهد بود. انتخاب درهم‌ساز باید بر اساس قدرت کلی الگوریتم مورد استفاده برای الزام «عملیات رمزنگاری ۱ (۱)» و الزام «عملیات رمزنگاری ۱ (۲)» انجام شود (مثلاً SHA 256 برای کلیدهای ۱۲۸ بیتی).
۱۳	عملیات رمزنگاری ۱ (۴) محصول مورد ارزیابی باید احراز هویت پیام مبتنی بر کلید درهم‌سازی شده^۱ را بر اساس الگوریتم رمزنگاری خاص [انتخاب: HMAC-SHA-1، HMAC-SHA-256، HMAC-SHA-384، HMAC-SHA-512] و با استفاده از اندازه‌های کلید [اختصاص: اندازه کلید مورد استفاده در HMAC (بر حسب بیت)] و اندازه‌های خلاصه پیام [انتخاب: ۱۶۰، ۲۵۶، ۳۸۴، ۵۱۲] بیت و با توجه به موارد مطرح شده در [اختصاص: بخش هفتم ISO/IEC 9797-2:2011 با نام «الگوریتم ۲ MAC»] انجام دهد. نکته کاربردی ۱۴:

^۱ Keyed-hash message authentication

شماره الزام	نام الزام
اندازه کلید k در عبارت «اختصاص» بین $L1$ و $L2$ خواهد بود (که در ISO/IEC 10118 مربوط به توابع درهم ساز تعریف شده است). به عنوان مثال، در مورد SHA-256 داریم: $L1=512, L2=256$ که $L2 \leq k \leq L1$.	
۱۴	تولید بیت تصادفی ۱
محصول مورد ارزیابی باید سرویس ها تولید بیت تصادفی را بر اساس ISO/IEC 18031:2011 و با استفاده از [انتخاب: Hash_DRBG, HMAC_DRBG, CTR_DRBG (AES)] ارائه دهد.	
۱۵	تولید بیت تصادفی ۲
RBG قطعی باید دست کم توسط یک منبع آنتروپی تغذیه شود؛ و این منبع باید آنتروپی را از [انتخاب: اختصاص: تعداد منابع مبتنی بر نرم افزار] منبع نویز مبتنی بر نرم افزار، [اختصاص: تعداد منابع مبتنی بر سخت افزار] منبع نویز مبتنی بر سخت افزار] گردآوری کند. این آنتروپی باید دست کم [انتخاب: ۱۲۸ بیت، ۱۹۲ بیت، ۲۵۶ بیت] و حداقل معادل بالاترین قدرت امنیتی کلیدها و CSPs که تولید می کند، مطابق با ISO/IEC 18031:2011، باشد. نکته کاربردی ۱۵: در مورد نخستین عبارت این الزام، نویسنده هدف امنیتی حداقل یکی از انواع منابع نویز را انتخاب می کند. اگر محصول مورد ارزیابی شامل چند منبع نویز از یک نوع باشد، نویسنده هدف امنیتی عبارت اختصاص را با تعداد مناسبی از هر یک از انواع منابع پر می کند (مثلاً دو منبع نویز مبتنی بر نرم افزار و یک منبع نویز مبتنی بر سخت افزار). مستندات و آزمون های مورد نیاز در فعالیت های ارزیابی، باید تکرار گردند تا تمام منابع مشخص شده در هدف امنیتی را پوشش دهند. سند ISO/IEC 18031:2011 شامل سه روش مختلف تولید اعداد تصادفی است که هر یک از آن ها به عناصر اولیه فرایند رمزنگاری (توابع درهم ساز و مجموعه های رمز) بستگی دارد. نویسنده هدف امنیتی، تابع استفاده شده و شامل عناصر اولیه فرایند رمزنگاری را که در الزام بکار گرفته شده است، انتخاب خواهد کرد. با اینکه تمام توابع درهم ساز تعیین شده (SHA-1، SHA-256، SHA-384، SHA-512) را می توان در Hash_DRBG یا HMAC_DRBG مورد استفاده قرار داد، در پیاده سازی های CTR_DRBG تنها موارد مبتنی بر AES اجازه استفاده دارند. اگر اندازه کلید برای پیاده سازی AES متفاوت با اندازه کلید مورد استفاده برای رمزگذاری داده های کاربری باشد، ممکن است نیاز به تغییر یا تکرار «عملیات رمزنگاری» باشد تا تفاوت اندازه کلید در آن لحاظ گردد. در قسمت انتخاب تعداد بیت آنتروپی مربوط به این الزام، نویسنده هدف امنیتی حداقل تعداد بیت های آنتروپی تزریق شده به RBG را انتخاب می کند که این مقدار باید بزرگ تر یا مساوی طول هر کلید امنیتی باشد که توسط محصول تولید می شود.	

۴,۳ کلاس حفاظت از داده کاربر

در این بخش الزامات لازم برای حفاظت از داده های کاربر ارائه شده است.

۱۶	خطمشی کنترل جریان اطلاعات ۱
محصول باید [اختصاص: خطمشی های کنترل جریان اطلاعات] را بر روی [اختصاص: لیستی از موجودیت های فعال، اطلاعات و عملیاتی که سبب می گردند اطلاعات کنترل شده به / از موجودیت های کنترل شده ای جاری گردند که تحت پوشش خطمشی های کارکردهای امنیتی می باشند] اعمال کند.	
۱۷	خطمشی کنترل جریان اطلاعات / دیواره آتش ۱
محصول باید [اختصاص: خطمشی های کارکرد امنیتی کنترل جریان اطلاعات] را بر روی [اختصاص: لیستی از موجودیت های فعال، اطلاعات و عملیاتی که سبب می گردند اطلاعات کنترل شده به / از موجودیت های کنترل شده ای جاری گردند که تحت پوشش خطمشی های کارکردهای امنیتی می باشند] اعمال کند.	
• موجودیت های فعال: وب کلاینت درخواست کننده وب سرویس، یک وب سرور پاسخ دهنده به درخواست مشتری وب. • اطلاعات: پیام های درخواست HTTP(S) و یا پیام پاسخ HTTP(S) • عملیات: اجازه عبور، مسدودسازی، تولید لاگ در هنگام دریافت/پاسخ HTTP/HTTPS	
۱۸	عملیات کنترل جریان اطلاعات ۱
محصول باید [اختصاص: خطمشی های کنترل جریان اطلاعات] بر اساس انواع مشخصه های امنیتی اطلاعات و موجودیت های فعال [اختصاص: لیستی از موجودیت های فعال و اطلاعات کنترل شده تحت پوشش خطمشی کارکرد امنیتی مشخص شده، هم چنین مشخص کردن مشخصه های امنیتی برای هریک از آنها] اعمال کند.	
۱۹	عملیات کنترل جریان اطلاعات / دیواره آتش ۱
محصول باید [اختصاص: خطمشی های کنترل جریان اطلاعات] بر اساس انواع مشخصه های امنیتی اطلاعات و موجودیت های فعال [اختصاص: لیستی از موجودیت های فعال و اطلاعات کنترل شده تحت پوشش خطمشی کارکرد امنیتی مشخص شده، هم چنین مشخص کردن مشخصه های امنیتی برای هریک از آنها] اعمال کند.	
موجودیت فعال: مشتریان وب و یا وب سرور مشخصه های موجودیت فعال: آدرس های IP مشتریان وب اطلاعات: پیام درخواست HTTP(S) یا پیام پاسخ HTTP(S) مشخصه اطلاعات:	

-پیام درخواست HTTP(S) • URL • HTTP-Version • Media-type • Cookie • Method • User Agent • From • Accept • HOST • Contents-type • X-Forwarded-For • Referrer • Content-length • اختصاص: دیگر موارد -پیام پاسخ HTTP(S) • Response Status Code • Web directory information • HTTP-Version • Cashe-Control • Pragma • X-Cashe-Control-Orig • Etag • اختصاص: دیگر موارد	
۲۰	عملیات کنترل جریان اطلاعات ۲ با توجه به قوانین زیر، محصول باید اجازه جریان یافتن اطلاعات بین یک موجودیت فعال کنترل شده و اطلاعات کنترل شده را از طریق عملیات کنترل شده بدهد: [اختصاص: برای هر عملیات، باید ارتباطی بر اساس مشخصه امنیتی بین اطلاعات و موجودیت فعال وجود داشته باشد.]
۲۱	عملیات کنترل جریان اطلاعات/دیواره آتش ۲ با توجه به قوانین زیر، محصول باید اجازه جریان یافتن اطلاعات بین یک موجودیت فعال کنترل شده و اطلاعات کنترل شده را از طریق عملیات کنترل شده بدهد.

] • آدرس IP موجودیت های غیرفعال که در گروه آدرس های IP مورد اعتماد ثبت شده است. • دسترسی به فایلی که نوع پسوند آن جز فایل های مجاز است. • ارسال فایل مجاز آپلود با توجه به نوع پسوندهای مجاز است. • دامنه HTTP(S) داده در دامنه سرویس وجود دارد. • مقادیر ورودی پارامتر که قوانین عبوری را برآورده می کند. • کاراکتر داده ای ارسالی با توجه به Method آن جزء کاراکترهای لیست سیاه نیست. • تغییر کوکی و نشست را برای دسترسی به اطلاعات تغییر نداده است. • [اختصاص: دیگر موارد] [	
۲۲	عملیات کنترل جریان اطلاعات ۳ محصول باید [اختصاص: قوانین بیشتر برای خطمشی کنترل جریان اطلاعات] اعمال کند.
۲۳	عملیات کنترل جریان اطلاعات/دیواره آتش ۳ محصول باید [اختصاص: قوانین بیشتر برای خطمشی کارکرد امنیتی کنترل جریان اطلاعات] را اجرا کند. نمونه ای از قوانین بیشتر برای کنترل جریان] • در صورتی که طول مقدار URL و یا اندازه سرآیند پیام درخواست HTTP از مقادیر حد آستانه قرار داده شده توسط مدیر بیشتر باشد مسدود شود. • در صورتی که فیلد اطلاعات درخواست/پاسخ پیام HTTP با اطلاعات فیلد استاندارد پروتکل HTTP 1.1 منطبق نباشد. • اگر پیام درخواست و پاسخ HTTP با اطلاعات (رشته کاراکترها) که به وسیله یک مدیر قرار داده باشد منطبق شود مسدود شود. • در صورتی که مدت زمان انقضاء IP های که در لیست سیاه قرار دارند فرا رسد، لیست سیاه به روزرسانی شود. • [اختصاص: دیگر موارد] [
۲۴	عملیات کنترل جریان اطلاعات ۴

محصول باید بر اساس قوانین زیر اجازه جریان یافتن اطلاعات را دهد: [اختصاص: قوانین مبتنی بر مشخصه‌های امنیتی که به صورت صریح جریان اطلاعات را مجاز می‌کنند.]	
۲۵	عملیات کنترل جریان اطلاعات ۵
محصول باید بر اساس قوانین زیر مانع جریان یافتن اطلاعات شود: [اختصاص: قوانین مبتنی بر مشخصه‌های امنیتی که صراحتاً از جریان یافتن اطلاعات جلوگیری می‌کند.]	

۴,۴ کلاس شناسایی و احراز هویت

محصول، یک سازوکار ورود مبتنی بر گذرواژه را به عنوان ابزاری امن در اختیار سرپرستان قرار می‌دهد تا بتوانند با استفاده از آن با محصول مورد ارزیابی ارتباط برقرار کنند. سرپرست محصول باید یک گذرواژه قدرتمند را تهیه کند و سازوکاری را برای تغییر منظم آن در نظر گیرد. برای جلوگیری از حملاتی که در آن‌ها فرد مهاجم نوشتن/ورود گذرواژه به وسیله سرپرست را می‌بیند، گذرواژه را باید در هنگام ورود به حالت محو و ناخوانا درآورد. قفل کردن و خاتمه دادن نشست را نیز می‌توان برای جلوگیری از ورود غیرمجاز به حساب کاربری استفاده شده قرار داد. گذرواژه‌ها باید به شکل محو و ناخوانا ذخیره شوند، به گونه‌ای که هیچ واسطی برای خواندن آن به شکل متن ساده وجود نداشته باشد.

شماره الزام	نام الزام
۲۶	مدیریت احراز هویت ناموفق ۱
محصول مورد ارزیابی باید وقتی که یک عدد مثبت قابل تنظیم توسط سرپرست در [اختصاص: بازه مقادیر قابل قبول]، از تلاش‌های ناموفق احراز هویت مرتبط با تلاش‌های سرپرستان برای احراز هویت راه دور اتفاق می‌افتد را تشخیص دهد.	
۲۷	مدیریت احراز هویت ناموفق ۲
زمانی که تعداد تلاش‌های ناموفق صورت گرفته برای احراز هویت به حد تعیین شده برسد، محصول مورد ارزیابی باید [انتخاب: سرپرست راه دور تخطی‌کننده را از احراز هویت موفق جلوگیری کند تا وقتی که یک [اختصاص: اقدام] توسط یک سرپرست محلی صورت گیرد، سرپرست راه دور تخطی‌کننده را از احراز هویت موفق جلوگیری کند تا وقتی که یک دوره زمانی تعریف شده توسط سرپرست سپری شود.] انجام دهد. نکته کاربردی ۱۶:	

این الزام روی یک تعداد تلاش پی در پی احراز هویت ناموفق اعمال می شود و برای یک سرپرست در کنسول محلی اعمال نمی گردد، زیرا قفل کردن یک سرپرست محلی، مدنظر نیست. نیل به این مهم نیازمند وجود حساب های سرپرستی محلی و راه دور جداگانه یا داشتن سازوکار احراز هویتی است که بتواند تلاش های ورود سرپرست محلی و راه دور را به صورت متمایز پیاده سازی کند. عبارت «اقدام» در اختصاص این الزام، توسط یک سرپرست محلی اتخاذ می گردد و در واقع یک پیاده سازی خاص است که توسط راهنمای سرپرست^۱ تعریف می شود (مثل بازنشاندن رمز عبور^۲، بازنشاندن قفل^۳). نویسنده هدف امنیتی یک از گزینه های انتخاب در این الزام را برای کنترل کردن شکست های احراز هویت، بسته به نوع پیاده سازی کنترل کننده در محصول، گزینش می کند.

خلاصه مشخصات محصول باید توصیف کند که محصول چگونه این اطمینان را ایجاد می کند که مسدود شدن موقت یا دائم یک سرپرست راه دور به دلیل شکست های احراز هویت، باعث به وجود آمدن عدم دسترس پذیری سرپرست نمی گردد (مثال: با تعریف کردن یک ورود محلی که مسدودسازی برای آن اعمال نمی شود). راهنمای محیط عملیاتی مشخص می سازد که چگونه همیشه یک دسترسی سرپرست نگهداری می شود حتی در صورتی که یک سرپرست راه دور در اثر موارد مطرح شده در این الزام، مسدود گردد.

۲۸ مدیریت رمز عبور ۱

محصول مورد ارزیابی باید قابلیت های مدیریت گذرواژه زیر را برای کلمه ی عبور سرپرست اجرایی محصول فراهم آورد:

الف) گذرواژه را باید بتوان با هر ترکیبی از حروف کوچک و بزرگ، اعداد و کاراکترهای ویژه مطرح شده در این بخش ساخت: [انتخاب: «(»، «)»، «*»، «&»، «^»، «%»، «\$»، «#»، «@»، «!»، [اختصاص: سایر کاراکترها]]؛

ب) حداقل طول گذرواژه باید قابل پیکربندی به [اختصاص: کمترین تعداد کاراکترهای قابل پشتیبانی توسط محصول] و [اختصاص: تعداد کاراکترهای بزرگ تر مساوی با ۱۵] باشد.

نکته کاربردی ۱۷:

نویسنده هدف امنیتی کاراکترهای ویژه قابل استفاده در گذرواژه را انتخاب می کند. وی می تواند با استفاده از عبارت اختصاص در بند الف، کاراکترهای دیگری را به لیست اضافه کند. منظور از «کلمه ی عبور سرپرست اجرایی»، گذرواژه هایی هستند که توسط مدیران سیستم در کنسول محلی روی پروتکل هایی که از آن ها پشتیبانی می کنند مانند، SSH و HTTPS، مورد استفاده قرار می گیرند. این گذرواژه ها گاهی نیز برای ارائه آن دسته از داده های پیکربندی که از دیگر الزامات کارکرد امنیتی در محصول پشتیبانی می کنند، مورد استفاده قرار می گیرند.

اختصاص مطرح شده در بند ب، باید به بزرگ ترین مقداری که می تواند برای کمینه طول رمز عبور توسط سرپرست پیکربندی شود، تنظیم گردد.

^۱ Administrator guidance

^۲ Password reset

^۳ Lockout reset

۲۹	شناسایی و احراز هویت کاربر ۱
محصول مورد ارزیابی پیش از آن که از دیگر موجودیت‌های خارج از محصول بخواهد که فرایند تعیین و احراز هویت را انجام دهد، باید اجازه انجام فعالیت‌های زیر را بدهد: • نمایش بنر اخطار با توجه به الزام FTA_TAB.1 • [انتخاب: هیچ اقدامی، [اختصاص: لیست سرویس‌ها، اقدامات انجام‌شده توسط محصول مورد ارزیابی در پاسخ به درخواست‌های خارجی]]	
۳۰	شناسایی و احراز هویت کاربر ۲
پیش از آن که محصول مورد ارزیابی امکان انجام اقدامات مدیریتی سیستم را فراهم آورد، باید هر مدیر سیستم را ملزم کند که به صورت موفق شناسایی و احراز هویت گردد. نکته کاربردی ۱۸: این الزام برای کاربران سرویس‌های که به طور مستقیم توسط محصول مورد ارزیابی در دسترس قرار می‌گیرند (چه مدیران سیستم و چه کارشناسان IT خارجی) اعمال می‌شود و در مورد سرویس‌های که از طریق ارتباطات محصول مورد ارزیابی فراهم می‌گردند، اعمال نمی‌شود. از آنجا که موجودیت‌های خارجی پیش از تعیین و احراز هویت تنها باید به چند خدمت محدود (و یا هیچ خدمتی) دسترسی داشته باشند، برای این سرویس‌ها باید عبارت اختصاص تعریف شود و در آن ذکر شوند، در غیر این صورت، باید «هیچ اقدام دیگر» برای عبارت اختصاص، انتخاب می‌گردد. احراز هویت می‌تواند مبتنی بر گذرواژه باشد و از طریق کنسول محلی و یا از طریق پروتکلی صورت گیرد که از گذرواژه‌ها پشتیبانی می‌کند (مانند SSH)، یا اینکه بر اساس گواهی‌نامه انجام شود (مانند TLS و SSH). در مورد ارتباط با موجودیت‌های IT خارجی (مانند یک سرور ممیزی یا سرور NTP) این ارتباطات باید بر اساس الزام‌های FTP_ITC.1 انجام شوند که پروتکل آن از شناسایی و احراز هویت پشتیبانی می‌کند. این امر بدین معنی است که نیازی نیست ارتباطاتی از قبیل ایجاد ارتباط IPsec با سرور احراز هویت، در عبارت اختصاص ذکر شوند، زیرا ایجاد ارتباط به معنی آغاز فرایند شناسایی و احراز هویت است. با توجه به نکته کاربردی مطرح شده در الزام FMT_SMR.2، برای محصولات توزیع‌شده، حداقل یکی از مؤلفه‌های محصول باید شناسایی و احراز هویت را برای سرپرست‌های امنیتی، مطابق با الزامات FIA_UA_EXT.1 و FIA_UAU_EXT.2، اجرا کند. این امر برای تمامی مؤلفه‌ها ضروری نیست. در مواردی که هیچ‌کدام از مؤلفه‌های این امر را پشتیبانی نمی‌کنند، خلاصه مشخصات محصول باید توضیح دهد که چگونه شناسایی و احراز هویت را برای سرپرست‌های امنیتی انجام می‌دهد.	

۳۱	سازوکار احراز هویت بر اساس رمز عبور ۲
محصول مورد ارزیابی باید یک سازوکار محلی احراز هویت مبتنی بر گذرواژه و [انتخاب: اختصاص: سایر سازوکارهای احراز هویت]، هیچ سازوکار دیگری] را برای احراز هویت کاربر محلی مدیر سیستم فراهم آورد. نکته کاربردی ۱۹: عبارت اختصاص باید برای مشخص کردن تمام سازوکارهای محلی احراز هویت پشتیبانی‌شده، اضافه بر موارد ذکر شده را نشان دهد. سازوکارهای احراز هویت محلی در واقع آن‌هایی هستند که از طریق کنسول محلی انجام می‌شوند. نشست‌های مدیریتی از راه دور (و سازوکارهای احراز هویت مربوط به آن‌ها) در الزام FTP_TRP.1/Admin مشخص شده‌اند. با توجه به نکته کاربردی مطرح شده در الزام FMT_SMR.2، برای محصولات توزیع‌شده، حداقل یکی از مؤلفه‌های محصول باید شناسایی و احراز هویت را برای سرپرست‌های امنیتی، مطابق با الزامات FIA_UIA_EXT.1 و FIA_UAU_EXT.2، اجرا کند. این امر برای تمامی مؤلفه‌ها ضروری نیست. در مواردی که هیچ‌کدام از مؤلفه‌های این امر را پشتیبانی نمی‌کنند، خلاصه مشخصات محصول باید توضیح دهد که چگونه شناسایی و احراز هویت را برای سرپرست‌های امنیتی انجام می‌دهد.	
۳۲	احراز هویت کاربر ۱۰
هنگامی که فرایند احراز هویت بر روی کنسول محلی در حال جریان است، محصول مورد ارزیابی تنها باید بازخورد مبهم^۱ را در اختیار سرپرست محصول قرار دهد. نکته کاربردی ۲۰: «بازخورد مبهم» به معنی بازخوردی است که در آن محصول مورد ارزیابی داده‌های احراز هویت وارد شده توسط کاربر را به صورت واضح و قابل خواندن نشان نمی‌دهد؛ البته ممکن است روند پیشرفت به شکل مبهم نشان داده شود (مانند یک ستاره برای هر کاراکتر). بازخورد مبهم همچنین نشان می‌دهد که محصول مورد ارزیابی در جریان احراز هویت هیچ اطلاعاتی را که ممکن است نشان‌دهنده داده‌های احراز هویت باشد، نمایش نمی‌دهد.	

۴,۵ کلاس مدیریت امنیت

توابع مدیریتی مورد نیاز در این بخش، شامل قابلیت‌های مورد نیاز برای پشتیبانی از نقش سرپرست امنیتی محصول و همچنین مجموعه‌ای از توابع مدیریتی امنیت مورد نیاز برای مدیریت بخش‌های قابل پیکربندی الزامات

^۱ Obscured feedback

کارکرد امنیتی (FMT_SMF.1)، مدیریت کلی داده‌های توابع امنیتی محصول (FMT_MTD.1/CoreData) و فعال کردن به‌روزرسانی‌های محصول (FMT_MOF.1/ManualUpdate) هستند.

برای محصولات توزیع‌شده، مدیریت امنیتی مؤلفه‌های محصول باید برای هر مؤلفه به صورت مستقیم یا از طریق دیگر مؤلفه‌های تحقق بخشیده شود. خلاصه مشخصات محصول باید مشخص کند که کدام الزامات کارکردی امنیتی مدیریتی و توابع مدیریتی برای هر مؤلفه اعمال می‌گردد (فقط در محصولات توزیع‌شده).

در کنار این الزامات مدیریتی اصلی، برخی الزامات اختیاری نیز در پیوست اول و تعدادی الزامات انتخابی نیز در پیوست دوم ذکر شده‌اند.

شماره الزام	نام الزام
۳۳	مدیریت کارکرد در محصول ۱ (۱) / به‌روزرسانی امن
محصول مورد ارزیابی باید توانایی فعال کردن توابع به‌منظور به‌روزرسانی دستی را به سرپرست‌های امنیتی محدود کند. نکته کاربردی ۲۱: این الزام امکان آغاز به‌روزرسانی دستی را به سرپرست محصول امنیتی محدود می‌کند.	
۳۴	مدیریت داده‌های محصول ۱
محصول مورد ارزیابی باید امکان «مدیریت» داده‌های توابع امنیتی محصول را به سرپرست‌های امنیتی محدود کند. نکته کاربردی ۲۲: منظور از «مدیریت» می‌تواند هر یک از این اقدامات و موارد دیگری از این دست باشد: تولید، آغاز، بازدید، تغییر پیش‌فرض، تغییر، پاک کردن و اضافه کردن. الزام حاضر همچنین شامل بازگرداندن گذرواژه کاربری به حالت پیش‌فرض توسط سرپرست محصول امنیتی است. عبارت "CoreData" در نام این الزام برای جداسازی آن با الزام ذکر شده در قسمت الزامات اختیاری با نام FMT_MTD.1/CryptoKeys است.	
۳۵	کارکرد مدیریتی محصول ۱
محصول مورد ارزیابی باید قابلیت انجام کارکردهای مدیریتی زیر را داشته باشد: [اختصاص: • اداره کردن محصول به‌صورت محلی و راه دور • پیکربندی بنر دسترسی	

شماره الزام	نام الزام
	• پیکربندی زمان غیرفعال بودن نشست پیش از قفل کردن یا خاتمه دادن آن • به‌روزرسانی محصول مورد ارزیابی و تأیید به‌روزرسانی‌ها با استفاده از [انتخاب: امضای دیجیتال، مقایسه درهم‌سازی] پیش از نصب شدن این به‌روزرسانی‌ها • پیکربندی پارامترهای شکست احراز هویت برای الزام FIA_AFL.1 • [انتخاب: ○ پیکربندی رفتار ممیزی ○ پیکربندی لیست سرویس‌ها ارائه‌شده توسط محصول مورد ارزیابی پیش از شناسایی یا احراز هویت یک موجودیت، مشخص شده در الزام FIA_UIA_EXT.1 ○ پیکربندی کارکرد رمزنگاری ○ پیکربندی حد آستانه برای ایجاد مجدد کلید در پروتکل SSH ○ پیکربندی طول عمر برای IPSec SAs ○ پیکربندی تعامل بین مؤلفه‌های محصول ○ فعال‌سازی مجدد حساب سرپرست ○ تنظیم زمان برای مهرهای زمانی ○ پیکربندی شناساننده مرجع برای هم‌تا ○ هیچ قابلیت دیگری]
نکته کاربردی ۲۳: محصول مورد ارزیابی باید به طور کلی، قابلیت کارکردی را برای سرپرستی محلی و راه دور فراهم آورد. این پروفایل حفاظتی کارکرد مدیریت امنیتی خاصی را برای واسط سرپرستی محلی یا راه دور، مشخص نمی‌کند، بلکه خلاصه مشخصات محصول باید این کار را برای هر واسط معرفی کند. این کارکردها شامل پیکربندی بئر دسترسی برای الزام FTA_TAB.1 و زمان غیرفعال بودن نشست برای الزام FTA_SSL_EXT.1 و FTA_SSL.3 هستند. • آیتم «به‌روزرسانی محصول مورد ارزیابی و تأیید به‌روزرسانی‌ها با استفاده از امضای دیجیتال پیش از نصب شدن این به‌روزرسانی‌ها»، شامل توابع مدیریتی مربوطه در الزامات FMT_MOF.1/ManualUpdate و FMT_MOF.1/AutoUpdate (در صورت ذکر شدن در سند هدف ارزیابی) و الزامات FIA_X509_EXT.2.2 و FPT_TUD_EXT.1.2 و FPT_TUD_EXT.2.2 (اگر شامل اقدام قابل پیکربندی توسط سرپرست باشد و در صورت ذکر شدن در سند هدف ارزیابی)	

شماره الزام	نام الزام
	است. به‌طور مشابه، گزینه «پیکربندی رفتار ممیزی»، شامل توابع مدیریتی مربوطه در الزامات FMT_MOF.1/Services و FMT_MOF.1/Functions (در صورت وجود آن‌ها در سند هدف ارزیابی) است. • اگر محصول امکان مسدودسازی شدن به صورت inline را برای حساب سرپرست راه دور قرار داده باشد، آنگاه نویسنده هدف ارزیابی باید گزینه «فعال‌سازی مجدد حساب سرپرست» را انتخاب کند تا به سرپرست محلی امکان فعال‌سازی مجدد داده شود. • اگر محصول مورد ارزیابی پیش از شناسایی و احراز هویت، امکان پیکربندی رفتار ممیزی و سرویس‌ها موجود را برای سرپرست محصول فراهم کند، یا امکان پیکربندی هر یک از کارکردهای رمزنگاری محصول مورد ارزیابی وجود داشته باشد، نویسنده هدف امنیتی باید گزینه یا گزینه‌های مناسب را در دومین عبارت «انتخاب» برگزیند و در غیر این صورت گزینه «هیچ قابلیت دیگری» را انتخاب کند. • اگر محصول، پیکربندی حد آستانه‌ها برای سازوکارهای استفاده شده در الزامات FCS_SSHC_EXT.1.8 و FCS_SSHS_EXT.1.8 (چنین پیکربندی‌هایی نیازمند وجود الزام FMT_MOF.1/Functions در سند هدف ارزیابی است) را پشتیبانی کند، آنگاه باید گزینه «پیکربندی حد آستانه برای ایجاد مجدد کلید در پروتکل SSH» در سند هدف ارزیابی آورده شود. همچنین اگر محصول محدودیت‌هایی را در مقادیر قابل قبول برای آستانه‌ها اعمال می‌کند، این محدودیت‌ها باید در خلاصه مشخصات محصول ذکر گردد. • اگر محصول به سرپرست اجازه تنظیم زمان دستگاه که در مهرهای زمانی استفاده می‌شود را بدهد، آنگاه باید گزینه «تنظیم زمان برای مهرهای زمانی» در سند هدف ارزیابی آورده شود. زمانی که محصول اجازه تنظیم دستی زمان را نمی‌دهد و با یک سرور خارجی مانند سرور NTP، هماهنگی را انجام می‌دهد، گزینه ذکر شده نباید انتخاب گردد. • اگر محصول از ارتباطات امن به‌وسیله پروتکل IPsec پشتیبانی می‌کند و الزامات FCS_IPSEC_EXT.1 در سند هدف ارزیابی بیان شده است، آنگاه باید گزینه «پیکربندی شناساننده مرجع برای همتا» در سند هدف ارزیابی آورده شود. برای محصولات که فقط از شناساننده‌هایی مانند آدرس IP و FQDN پشتیبانی می‌کنند، پیکربندی شناساننده مرجع ممکن است با پیکربندی نام همتا برای ارتباط، یکسان باشد. • برای محصولات توزیع‌شده، تعامل بین مؤلفه‌های محصول قابل پیکربندی خواهد بود (با توجه به الزام FCO_CPC_EXT.1)؛ بنابراین، نویسنده سند هدف ارزیابی باید گزینه «پیکربندی تعامل بین مؤلفه‌های محصول» را برای محصولات توزیع‌شده انتخاب کند. تغییر در مدیریت محصول، از «مستقیماً توسط سرپرستی راه دور» به «سرپرستی راه دور از طریق مؤلفه‌ی دیگر» می‌تواند به عنوان یک مثال برای پیکربندی تعاملات باشد.

شماره الزام	نام الزام
۳۶	نقش‌های امنیتی ۳
محصول باید نقش‌های زیر را نگهداری کند. • سرپرست امنیتی	
۳۷	نقش‌های امنیتی ۴
محصول مورد ارزیابی باید بتواند بین کاربران و نقش‌ها ارتباط برقرار کند.	
۳۸	نقش‌های امنیتی ۵
محصول مورد ارزیابی باید از برقرار بودن شرایط زیر اطمینان حاصل کند: • نقش سرپرست امنیتی، باید بتواند محصول مورد ارزیابی را به صورت محلی اداره کند. • نقش سرپرست امنیتی، باید بتواند محصول مورد ارزیابی را از راه دور اداره کند. نکته کاربردی ۲۴: بر اساس این الزام سرپرست امنیتی باید بتواند محصول مورد ارزیابی را از طریق یک کنسول محلی و یک سازوکار راه دور اداره کند. نویسنده سند هدف ارزیابی باید الزامات FTP_ITC.1، FPT_ITT.1 و/یا FTP_TRP.1/Admin را برای اثبات چگونگی به دست آمدن یک ارتباط امن، انتخاب کند. برای محصولات توزیع‌شده، نیاز نیست که هر مؤلفه مدیریت خود برای این الزام را پیاده‌سازی کند. حداقل یک مؤلفه باید احراز هویت و شناسایی سرپرستان امنیتی را بر اساس الزامات FIA_UIA_EXT.1 و FIA_UIA_EXT.2 پشتیبانی کند. برای اعمال شدن احراز هویت در دیگر مؤلفه‌ها، سرپرست امنیتی باید از طریق یک کانال امن (مطابق با الزامات FTP_ITC.1 یا FPT_ITT.1) و مؤلفه‌ای که احراز هویت و شناسایی را پشتیبانی می‌کند، با مؤلفه‌های دیگر ارتباط برقرار کند. شناسایی کاربرها و ارتباط بین کاربران و نقش‌ها نیز از طریق مؤلفه‌ای که احراز هویت و شناسایی را پشتیبانی می‌کند، انجام می‌گیرد. برای دیگر مؤلفه‌ها نیاز نیست که از سرپرستی محلی مؤلفه (ذکر شده در الزام FMT_SMR.2.3) پشتیبانی کنند.	

۴,۶ کلاس حفاظت از محصول مورد ارزیابی

در این بخش، الزامات مربوط به محصول مورد ارزیابی برای حفاظت از داده‌های امنیتی حساس مانند کلیدها و گذرواژه‌ها، انجام خودآزمایی‌ها برای پایش کارکرد صحیح محصول مورد ارزیابی (شامل از بین بردن نقایص کارکرد

میان افزار یا ضعف در یکپارچگی نرم افزار) و ارائه روش های امن برای به روز رسانی نرم افزار و میان افزار محصول مورد ارزیابی را مرور می کنیم. علاوه بر این، محصول مورد ارزیابی باید مهرهای زمانی قابل اعتمادی را برای پشتیبانی از ممیزی صحیح خانواده «تولید داده ممیزی» فراهم آورد.

شماره الزام	نام الزام
۳۹	محافظت از داده های محصول (کلیدهای متقارن) ۱
محصول مورد ارزیابی باید از خواندن تمام کلیدهایی که از پیش به اشتراک گذاشته شده اند، کلیدهای متقارن و کلیدهای خصوصی جلوگیری به عمل آورد.	
نکته کاربردی ۲۵:	
هدف از الزام حاضر این است که دستگاه بتواند مانع از دسترسی غیرمجاز به کلیدها، اطلاعات کلیدها و اطلاعات احراز هویت شود. این داده ها باید تنها برای کارکردهای امنیتی مربوطه، قابل دسترسی باشند و نیازی به دسترسی و نمایش آنها در هر زمان دیگر نخواهد بود. این الزام مانع از مشخص شدن وجود این اطلاعات، در حال استفاده بودن آنها، یا معتبر بودن آنها نیست. با این حال، الزام حاضر امکان خواندن این اطلاعات را محدود می کند.	
۴۰	حفاظت از گذرواژه سرپرست محصول ۱
محصول مورد ارزیابی نباید کلمه های عبور را به شکل متن ساده ذخیره کند.	
۴۱	حفاظت از گذرواژه سرپرست محصول ۲
محصول مورد ارزیابی باید از خوانده شدن گذرواژه هایی که به صورت متن ساده ^۱ هستند، جلوگیری کند.	
نکته کاربردی ۲۶:	
هدف از الزام حاضر این است که داده های خام مربوط به احراز هویت از طریق گذرواژه، به شکل واضح ذخیره نشوند و هیچ کاربر و سرپرست محصول نتواند گذرواژه متن ساده را از طریق واسط «عادی» بخواند. البته سرپرست محصول که تمام دسترسی ها را داشته باشد می تواند گذرواژه را بخواند؛ اما به وی اعتماد می شود و فرض می گردد که وی این کار را نخواهد کرد. گذرواژه ها باید مطابق با الزام FIA_UAU.7 هنگام ورود در کنسول محلی، به صورت مبهم باشد.	

^۱ Plaintext

۴,۶,۱ آزمون محصول مورد ارزیابی

محصول مورد ارزیابی، برای اینکه برخی شکست های سازوکارهای امنیتی خود را شناسایی کند، خودآزمایی هایی را انجام می دهد. میزان و حجم این خودآزمایی ها به تصمیم تولیدکننده محصول بستگی دارد؛ اما هر چه خودآزمایی های جامع تری انجام شوند، پلتفرم قابل اعتمادتری برای استقرار معماری سازمان پدید خواهد آمد. تعدادی الزام مبتنی بر انتخاب برای این مؤلفه در پیوست دو ارائه شده اند.

شماره الزام	نام الزام
۴۲	خودآزمایی محصول ۱
محصول مورد ارزیابی باید مجموعه ای از این خودآزمایی ها را [انتخاب: در مرحله راه اندازی اولیه (روشن شدن دستگاه)، به طور دوره ای در حین کارکرد دستگاه، در صورت درخواست کاربر مجاز، در شرایط [اختصاص: شرایطی که باید در آن ها خودآزمایی ها را انجام داد]] برای نشان دادن کارکرد صحیح محصول مورد ارزیابی انجام دهد: [اختصاص: لیست خودآزمایی هایی که باید توسط محصول مورد ارزیابی انجام شوند]. تذکر: در صورتی که برای خودآزمایی ها از سازوکار امضای دیجیتال استفاده شود نیاز است الزام «خودآزمایی محصول ۲» از پیوست دو را تکمیل کرده و به سند هدف امنیتی اضافه گردد. نکته کاربردی ۲۷: انتظار می رود که خودآزمایی ها در مرحله راه اندازی اولیه (روشن شدن دستگاه) انجام شوند. سایر گزینه ها در صورتی در نظر گرفته می شوند که تولیدکننده دستگاه توجیه کند که چرا خودآزمایی در مرحله راه اندازی اولیه (روشن شدن دستگاه) انجام نمی شود. انتظار می رود که دست کم خودآزمایی های لازم برای حصول اطمینان از صحت و یکپارچگی نرم افزار و میان افزار و کارکرد صحیح توابع رمزنگاری انجام شوند. اگر خودآزمایی ها در مرحله راه اندازی اولیه (روشن شدن دستگاه) انجام نشوند، الزام کارکرد امنیتی حاضر چند بار و هر بار با انتخاب های مختلف اجرا می شود. محصولات توزیع نشده ممکن است به صورت داخلی شامل چند مؤلفه توزیع شده در راستای اجرای الزامات کارکرد امنیتی باشند. خودآزمایی ها باید تمام مؤلفه هایی که برای اجرای الزامات کارکرد امنیتی توزیع شده اند را پوشش دهد و اگرچه ممکن است در راستای اجرایی شدن الزامات کارکرد امنیتی، این الزامات روی مؤلفه ها توزیع شده باشند، ولی بررسی/تائید جامعیت شدن باید تمام نرم افزار را پوشش دهد.	

شماره الزام	نام الزام
	برای محصولات توزیع شده هر مؤلفه ملزم به اجرای خودآزمایی است. ولی الزامی وجود ندارد که همه مؤلفه ها خودآزمایی یکسانی را اجرا کنند. نویسنده هدف امنیتی انتخاب های ممکن و سپس اختصاص های نهایی را برای هر مؤلفه توصیف می کند. نکته کاربردی ۲۸: اگر در خودآزمایی ها از گواهی نامه ها استفاده شود (مثلاً برای تائید امضا جهت تائید صحت و یکپارچگی)، گواهی نامه ها باید از «الزامات پروتکل X509 (۳)» انتخاب شوند و بر اساس الزام «الزامات پروتکل X509 (۱)» و الزام «الزامات پروتکل X509 (۲)» تائید گردند. علاوه بر این، «خودآزمایی محصول مورد ارزیابی ۲» باید در سند هدف امنیتی در نظر گرفته شوند.

۴,۶,۲ به روزرسانی امن

عدم موفقیت سرپرست محصول در تائید به روزرسانی های سیستم، ممکن است کل سیستم را در معرض خطر قرار دهد. برای اعتماد به منبع به روزرسانی ها، سیستم می تواند مجموعه ای از فرایندها و سازوکارهای رمزنگاری را مورد استفاده قرار دهد و با استفاده از آن ها، به روزرسانی ها را تهیه و تدارک ببیند، رمزنگاری به روزرسانی ها را از طریق سازوکار امضای دیجیتال بررسی کند و به روزرسانی ها را روی سیستم نصب کند. هرچند که الزامی برای انجام خودکار این فرایند وجود ندارد، اسناد راهنما و رویکرد سرپرست محصول برای حصول اطمینان از اعتبار امضا را باید مبنای کار قرار داد.

تعدادی الزام مبتنی بر انتخاب برای این خانواده در پیوست دو ارائه شده اند.

شماره الزام	نام الزام
۴۳	به روزرسانی امن ۱
	محصول مورد ارزیابی باید این امکان را به سرپرستان امنیتی محصول بدهد که به نسخه فعلی نرم افزار/میان افزار محصول و [انتخاب: جدیدترین نسخه نصب شده نرم افزار/میان افزار محصول، هیچ نسخه دیگری از نرم افزار/میان افزار محصول] دسترسی داشته باشد. نکته کاربردی ۲۹: اگر امکان نصب یک به روزرسانی مورد اعتماد که همان لحظه فعال نمی گردد یعنی فعال سازی آن دارای تأخیر است، در محصول وجود داشته باشد، آنگاه باید هر دو نسخه محصول: نسخه مورد استفاده و نسخه نصب شده (به صورت تصویری از غیرفعال بودن آن) فراهم گردد. در این گونه موارد، گزینه «جدیدترین نسخه نصب شده نرم افزار/میان افزار محصول» در انتخاب این الزام، باید منتخب گردد و همچنین در خلاصه مشخصات محصول باید مشخص گردد که چگونه و چه زمانی نسخه غیرفعال، فعال می گردد. اگر تمامی

شماره الزام	نام الزام
	به‌روزرسانی‌ها هم‌زمان با نصب فعال می‌گردند، آنگاه فقط نسخه فعلی در حال اجرای محصول باید فراهم گردد و گزینه «هیچ نسخه دیگری از نرم‌افزار/میان‌افزار محصول» برای انتخاب این الزام برگزیده خواهد شد. برای محصولات توزیع‌شده، نحوه تصمیم‌گیری در رابطه با نسخه‌های نصب شده روی هر مؤلفه در سند راهنمای عملیاتی توضیح داده شده است.
۴۴	به‌روزرسانی امن ۲ محصول مورد ارزیابی باید این امکان را برای سرپرستان امنیتی محصول فراهم کند که به‌روزرسانی نرم‌افزار/میان‌افزار محصول مورد ارزیابی را به صورت دستی انجام دهد و [انتخاب: از جستجوی خودکار به‌روزرسانی‌ها پشتیبانی کند، از به‌روزرسانی‌های خودکار پشتیبانی کند، از هیچ سازوکار به‌روزرسانی دیگری پشتیبانی نکند]. تذکر: در صورتی که نویسنده سند هدف امنیتی برای این الزام گزینه‌های به‌روزرسانی خودکار را انتخاب کند لازم است الزام «مدیریت کارکرد در محصول مورد ارزیابی ۱ (۲)/به‌روزرسانی امن» از پیوست دو را تکمیل کرده و به سند هدف امنیتی اضافه کند. نکته کاربردی ۳۰: عبارت «انتخاب» در این الزام، بین پشتیبانی از «جستجوی خودکار به‌روزرسانی‌ها» و «به‌روزرسانی خودکار» تمایز قائل می‌شود. «جستجوی خودکار به‌روزرسانی‌ها» به یک محصول مورد ارزیابی اشاره دارد که جستجو می‌کند تا ببیند به‌روزرسانی جدیدی وجود دارد یا خیر و این امر را به سرپرست محصول اطلاع می‌دهد (مثلاً از طریق یک پیام یا یک پرچم)، اما نصب به‌روزرسانی نیازمند انجام اقداماتی توسط سرپرست محصول خواهد بود، اما «به‌روزرسانی خودکار» به یک محصول مورد ارزیابی اشاره دارد که به‌روزرسانی‌ها را جستجو می‌کند و در صورت وجود آن‌ها را نصب می‌کند. خلاصه مشخصات محصول باید بیان کند که چه اقداماتی برای پشتیبانی محصول از گزینه‌های «از جستجوی خودکار به‌روزرسانی‌ها پشتیبانی کند» یا «از به‌روزرسانی‌های خودکار پشتیبانی کند» در قسمت «انتخاب» این الزام، دخیل هستند. وقتی که برای حفاظت از سازوکار به‌روزرسانی مورد اعتماد، مقادیر هش‌شده منتشر شده است، محصول نباید به صورت خودکار فایل (ها) به‌روزرسانی به همراه مقدار هش را (ممکن است همراه فایل یا به صورت جدا از فایل باشد) دانلود کند و به صورت خودکار بدون هیچ‌گونه مجوز فعال^۱ از سرپرست امنیتی نصب کند، حتی برای مواردی که مقادیر محاسبه شده هش با مقادیر منتشر شده منطبق

^۱ active authorization

شماره الزام	نام الزام
	باشد. در این مورد نباید گزینه «از به‌روزرسانی‌های خودکار پشتیبانی کند» استفاده گردد (بررسی خودکار برای وجود به‌روزرسانی مانعی ندارد). در این گونه موارد باید همیشه یک مجوز فعال از سرپرست امنیتی وجود داشته باشد و گزینه «به‌روزرسانی دستی» باید انتخاب گردد، اگرچه ممکن است فایل (ها) به طور خودکار دانلود شده باشند. به‌روزرسانی‌های کاملاً خودکار فقط باید در حالتی که از سازوکار امضاء دیجیتال استفاده شده باشد، انتخاب گردد.
۴۵	به‌روزرسانی امن ۳
	محصول مورد ارزیابی باید پیش از نصب به‌روزرسانی‌های نرم‌افزاری و میان‌افزاری، با استفاده از [انتخاب: سازوکار امضای دیجیتال، درهم‌ساز منتشرشده]، ابزاری را برای احراز هویت میان‌افزار آن‌ها در اختیار محصول مورد ارزیابی قرار دهد.
	تذکر: در صورتی که از سازوکار امضای دیجیتال استفاده شود نیاز است الزام‌های «الزامات به‌روزرسانی ۴» و «الزامات به‌روزرسانی ۵» از پیوست دو را تکمیل کرده و به سند هدف امنیتی اضافه کند.
	نکته کاربردی ۳۱:
	سازوکار امضاء دیجیتال که در این الزام به آن اشاره شده است، یکی از الگوریتم‌هایی است که در الزام «عملیات رمزنگاری ۱ (۲)» تشریح شده است. همچنین درهم‌ساز مورد استفاده در این الزام نیز توسط یکی از توابع تشریح‌شده در الزام «عملیات رمزنگاری ۱ (۳)» تولید می‌شود. نویسنده هدف امنیتی باید سازوکار اجرا شده توسط محصول مورد ارزیابی را تعیین کند، هر دو سازوکار نیز می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد.
	وقتی که از مقادیر هش منتشر شده برای امن کردن سازوکار به‌روزرسانی مورد اعتماد استفاده می‌شود، یک «مجوز فعال» برای فرآیند به‌روزرسانی، از طرف سرپرست امنیتی نیاز است. به علاوه، مخبره امن مقدار هش موثق ^۱ از توسعه‌دهنده/تولیدکننده محصول به سرپرست امنیتی، یکی از فاکتورهای کلیدی برای حفاظت از سازوکار به‌روزرسانی مورد اعتماد است و سند راهنما باید چگونگی انجام این انتقال/مخبره را توضیح دهد. برای تصدیق ^۲ مقدار هش مورد اعتماد توسط سرپرست امنیتی، چندین روش امکان‌پذیر است. سرپرست امنیتی می‌تواند مقدار هش را مانند فایل (ها) به‌روزرسانی به دست آورد و در حالی که هش کردن فایل (ها) در درون محصول در حال انجام است، تصدیق هش را خارج از محصول انجام دهد.

^۱ Authentic hash value^۲ Verification

شماره الزام	نام الزام
	وقتی تصدیق هش موفق باشد، محصول می‌تواند بدون هیچ گام اضافه دیگری از طرف سرپرست امنیتی، به‌روزرسانی را انجام دهد. احراز هویت شدن به عنوان سرپرست امنیتی و فرستادن مقدار هش به محصول معادل با «مجاز فعال» برای به‌روزرسانی امن، در نظر گرفته می‌شود (وقتی تصدیق هش با موفقیت انجام شود)، زیرا انتظار می‌رود وقتی که به‌روزرسانی مدنظر باشد، سرپرست مقدار هش را روی محصول بارگذاری کند. اگر سازوکار امضاء دیجیتال انتخاب گردد، تصدیق امضاء به‌وسیله خود محصول انجام می‌گیرد. برای سازوکار هش منتشرشده، تصدیق هم به‌وسیله سرپرست امنیتی و هم محصول قابل انجام است. برای محصولات توزیع شده، همه مؤلفه‌ها باید از به‌روزرسانی امن پشتیبانی کنند. تصدیق امضاء یا هش به‌روزرسانی، باید به‌وسیله هر مؤلفه محصول (تصدیق امضاء) یا برای هر مؤلفه محصول (تصدیق هش) انجام گیرد. نکته کاربردی ۳۲: در نسخه‌های بعدی این پروفایل حفاظتی، لازم خواهد شد که برای به‌روزرسانی‌های امن، از یک سازوکار امضاء دیجیتال استفاده شود. نکته کاربردی ۳۳: اگر در سازوکار تائید به‌روزرسانی از گواهی‌نامه‌ها استفاده شود، این گواهی‌ها باید از «الزامات پروتکل X509 (۳)» انتخاب شده و بر اساس «الزامات پروتکل X509» تائید گردند. علاوه بر این، «خودآزمایی محصول مورد ارزیابی ۲» باید در سند هدف امنیتی در نظر گرفته شود. نکته کاربردی ۳۴: در این الزام کارکرد امنیتی، منظور از «به‌روزرسانی»، فرایند جایگزین کردن یک مؤلفه نرم‌افزاری غیر فرار (non-volatile) با یک مؤلفه دیگر است. به مؤلفه اول، تصویر غیر فرار یا تصویر NV و به مؤلفه دوم، تصویر به‌روزرسانی گفته می‌شود. هر چند که تصویر به‌روزرسانی معمولاً جدیدتر از تصویر NV است، اما الزامی در این زمینه وجود ندارد. در مواردی ممکن است مالک سیستم بخواهد آن را به نسخه قدیمی‌تر برگرداند و این کار ایرادی ندارد (مثلاً هنگامی که شرکتی یک به‌روزرسانی معیوب را منتشر کند، یا هنگامی که سیستم مبتنی بر کارکرد یک ویژگی مستندسازی نشده، باشد که در به‌روزرسانی جدید وجود ندارد). همچنین، ممکن است مالک سیستم بخواهد به‌روزرسانی را با تصویر NV انجام دهد تا معایب موجود را برطرف کند. تمام مؤلفه‌های مجزای نرم‌افزار (مانند برنامه‌های کاربردی، درایورها، هسته و میان‌افزار^۱) محصول مورد ارزیابی باید توسط تولیدکننده، امضای دیجیتال شوند و در نهایت توسط سازوکار به‌روزرسانی تائید گردند. از آنجا که ممکن است مؤلفه‌ها توسط تولیدکننده‌های مختلف امضا شوند، لازم است که فرایند به‌روزرسانی هم تصویر NV و هم تصویر به‌روزرسانی تولیدشده توسط یک تولیدکننده واحد

^۱ Firmware

شماره الزام	نام الزام
	(مثلاً تأیید از طریق مقایسه کلیدهای عمومی) یا امضاشده توسط کلیدهای امضای معتبر را تأیید کند (مثلاً تأیید گواهی نامه ها در صورت استفاده از گواهی نامه های X.509).
۴۶	مهرهای زمانی ۱
	محصول مورد ارزیابی باید قابلیت ارائه مهرهای زمانی قابل اطمینان ^۱ برای استفاده خودش را داشته باشد.
۴۷	مهرهای زمانی ۲
	محصول باید [انتخاب: به سرپرست امنیتی اجازه دهد که زمان را تنظیم کند، زمان را با منابع خارجی زمان همگام سازد]. نکته کاربردی ۳۵: مهرهای زمانی قابل اطمینان جهت استفاده با دیگر توابع امنیتی محصول، مورد نظر می باشند؛ به عنوان مثال، برای تولید داده ممیزی جهت اجازه دادن به سرپرست امنیتی که بتواند با بررسی کردن ترتیب رویدادها، وقایع را بازنگری کند و زمان واقعی که وقایع رخ داده است را تعیین کند. تصمیم در مورد سطح دقت اطلاعات (از لحاظ میزان دقیق بودن زمان رویدادها) به عهده سرپرست است. محصول به اطلاعات خارجی زمان و تاریخ وابسته است، این اطلاعات می تواند به صورت دستی توسط سرپرست امنیتی تهیه گردند یا به وسیله استفاده از یک یا چند منبع خارجی مانند سرور NTP به دست آورده شوند؛ بنابراین گزینه مناسب در «انتخاب» این الزام باید برگزیده شود. استفاده از یک ساعت بلادرنگ محلی با قابلیت همگام سازی خودکار با یک منبع خارجی (مثلاً؛ سرور NTP) توصیه می گردد، ولی الزام نیست. همچنین برای ارتباط با یک منبع خارجی، استفاده از الزام FTP_ITC.1 اختیاری است ولی نویسنده سند هدف امنیتی باید مشخص سازد که چگونه اطلاعات زمان و تاریخ به وسیله محصول دریافت و نگهداری می گردد. عبارت «مهرهای زمانی قابل اطمینان» به استفاده محدود از اطلاعات زمانی و تاریخی (که توسط موجودیت های خارجی ارائه شده اند) و تمام تغییرات ناپیوسته ثبت شده در تنظیمات زمانی (شامل اطلاعات مربوط به زمان قدیم و جدید) اشاره دارد. با استفاده از این اطلاعات، می توان زمان واقعی تمام داده ممیزی را محاسبه کرد. توجه شود که تمامی تغییرات ناپیوسته زمان؛ به وسیله سرپرست یا به صورت خودکار توسط فرآیند، باید ممیزی گردد. اگر زمان به وسیله هسته یا خود سیستم تغییر کند، نیاز به ممیزی نیست، این تغییرات دیگر در حوزه تغییرات ناپیوسته زمان، قرار نمی گیرند.

^۱ Reliable time stamps

۴,۷ دسترسی به محصول

این بخش به تشریح الزامات امنیتی مربوط به نشست های سرپرست محصول مورد ارزیابی می پردازد. هم نشست های محلی و هم نشست های راه دور پایش می شوند تا در صورت غیرفعال بودن شناسایی شوند و قفل شدن یا خاتمه یافتن آن ها نیز در صورت رسیدن به آستانه زمانی بررسی می شود. سرپرستان باید قادر باشند نشست های تعاملی خود را خاتمه دهند. در ابتدای هر نشست باید یک اطلاعیه مشاوره ای برای آن ها نمایش داده شود.

شماره الزام	نام الزام
۴۸	قفل کردن و خاتمه دادن به نشست ها ۷
در مورد نشست های تعاملی محلی^۱، محصول مورد ارزیابی باید پس از اتمام زمان غیرفعال بودن که توسط سرپرست محصول تعیین شده است، [انتخاب: • نشست را قفل کند - تمام فعالیت های مربوط به دسترسی به داده های کاربری و نمایش این داده ها، به جز فعالیت های مربوط به قفل گشایی نشست را غیرفعال کند و از سرپرست محصول بخواهد که پیش از قفل گشایی نشست، مجدداً احراز هویت کند؛ • نشست را خاتمه دهد].	
۴۹	قفل کردن و خاتمه دادن به نشست ها ۵
در مورد نشست های تعاملی راه دور^۲، در صورتی که نشست تعاملی برای مدت معینی غیرفعال باشد، محصول مورد ارزیابی باید نشست تعاملی خاتمه دهد. مدت زمان مجاز برای غیرفعال بودن توسط سرپرست محصول تعیین می شود.	
۵۰	قفل کردن و خاتمه دادن به نشست ها ۶
محصول مورد ارزیابی باید به سرپرست محصول اجازه دهد که نشست تعاملی خود را خاتمه دهد.	
۵۱	پیغام های هشدار در رابطه با استفاده محصول ۱

^۱ Local interactive sessions^۲ Remote

شماره الزام	نام الزام
	قبل از ایجاد یک نشست کاربری سرپرست اجرایی ^۱ ، محصول مورد ارزیابی باید توصیه‌های مشخص شده توسط سرپرست امنیتی و همچنین تأییدیه استفاده از محصول مورد ارزیابی را نشان دهد.
	نکته کاربردی ۳۶:
	این الزام در مورد نشست‌های تعاملی بین یک کاربر انسانی و یک محصول مورد ارزیابی اعمال می‌شود. موجودیت‌های IT که ارتباطاتی مانند تماس‌های راه دور از طریق شبکه را برقرار می‌کنند، نیازی به رعایت این الزام نخواهند داشت.

۴,۸ کلاس کانال‌ها/مسیرهای مورد اعتماد

برای پرداختن به مسائل مربوط به انتقال داده‌های حساس از جایی دیگر به محصول مورد ارزیابی و از محصول مورد ارزیابی به جایی دیگر، اهداف ارزیابی مطابق با استانداردها مسیر ارتباطی بین خود و نقاط پایانی را رمزگذاری می‌کنند. این کانال‌ها با استفاده از یک یا چند مورد از این پنج پروتکل استاندارد ایجاد می‌شوند: IPsec, TLS, DTLS, SSH و HTTPS. این پروتکل‌ها توسط RFC هایی تعیین می‌شوند که گزینه‌های پیاده‌سازی مختلفی را در اختیار کاربران قرار می‌دهند. در مورد برخی از این گزینه‌ها الزاماتی نیز جود دارد (مخصوصاً گزینه‌های مربوط به مقادیر اولیه رمزنگاری). هدف این است که قابلیت همکاری و مقاومت در برابر حملات رمزنگاری افزایش یابد. این پروتکل‌ها علاوه بر حفاظت در برابر افشای اطلاعات (و شناسایی تغییرات ایجادشده)، امکان احراز هویت دوطرفه را نیز برای هر یک از نقاط پایانی فراهم می‌آورند و این کار را به صورت امن و با استفاده از روش‌های رمزنگاری انجام می‌دهند. بدین معنی که حتی اگر یک مهاجم بدخواه نیز در بین دو نقطه پایانی حضور داشته باشد، هرگونه تلاش وی برای اینکه خود را به عنوان یکی از طرفین ارتباط معرفی کند، شناسایی خواهد شد.

شماره الزام	نام الزام
۵۲	کانال امن ۱
	محصول، باید مسیر ارتباطی امنی را با استفاده از پروتکل [انتخاب: IPsec, SSH, TLS, DTLS, HTTPS] میان خود و دیگر موجودیت‌های IT معتبر همچون سرور ممیزی، [انتخاب: سرور احراز هویت، اختصاص: [دیگر قابلیت‌ها]، هیچ قابلیت‌های دیگری] که به طور منطقی از کانال‌های دیگر متمایز است فراهم کند تا آن‌ها را احراز هویت کرده و از داده‌های تبدلی در برابر تغییر و افشاء محافظت کرده و تغییرات را تشخیص دهد.

^۱ Administrative user

شماره الزام	نام الزام
تذکر: در صورتی که هر یک از پروتکل های IPsec,SSH,DTLS,TLS,HTTPS به عنوان پروتکل های ارتباطی امن استفاده شود نیاز است از پیوست دو تمامی الزامات مربوط به آن پروتکل تکمیل و به سند هدف امنیتی اضافه گردد.	
۵۳	کانال امن ۲
محصول مورد ارزیابی باید اجازه داشته باشد یا به موجودیت های معتبر IT اجازه دهد که ارتباطات را از طریق کانال امن آغاز کنند.	
۵۴	کانال امن ۳
محصول مورد ارزیابی باید ارتباطات را از طریق کانال امن، برای [اختصاص: لیست سرویس های که محصول مورد ارزیابی می تواند برای آن ها ارتباطات را آغاز کند] راه اندازی کند.	
نکته کاربردی ۳۷: هدف از الزام حاضر فراهم کردن روشی است که جهت حفاظت ارتباطات خارجی با موجودیت های معتبر IT، از پروتکل رمزنگاری استفاده گردد. منظور از موجودیت های معتبر IT، موجودیت هایی است که محصول مورد ارزیابی برای انجام کارکردهای خود با آن ها ارتباط برقرار می کند. محصول مورد ارزیابی دست کم از یکی از پروتکل های ذکر شده در الزام «کانال امن ۱» استفاده می کند تا با سرور جمع آوری اطلاعات ممیزی، ارتباط برقرار کند. اگر ارتباط با یک سرور احراز هویت (مانند؛ RADIUS) برقرار شود، نویسنده هدف امنیتی باید عبارت «سرور احراز هویت» را در دومین «انتخاب» الزام «کانال امن ۱» انتخاب کند. این اتصال باید توسط یکی از پروتکل های ذکر شده حفاظت گردد. اگر سایر موجودیت های معتبر IT مورد حفاظت قرار گیرند، نویسنده هدف امنیتی باید انتخاب های مقتضی را انجام دهد و موارد مناسب را در عبارت اختصاص بگنجاند. نویسنده هدف امنیتی سازوکار یا سازوکارهای پشتیبانی شده توسط محصول مورد ارزیابی را انتخاب می کند و اطمینان حاصل می کند که الزامات پروتکل در پیوست دو متناظر با انتخاب وی، در هدف امنیتی گنجانده شده اند. هر چند که هیچ الزامی در مورد طرف آغاز کننده ارتباط وجود ندارد، نویسنده هدف امنیتی در عبارت اختصاص این الزام، سرویس های که محصول مورد ارزیابی می تواند برای آن ها ارتباط با موجودیت IT معتبر آغاز کند را لیست می کند. این الزام بیان می دارد که نه تنها ارتباطات در هنگام برقراری اولیه حفاظت می شوند، بلکه در حین برقراری مجدد ارتباط پس از یک قطعی نیز از آن ها محافظت می شود. ممکن است نیاز به تنظیم دستی کانال هایی برای حفاظت از سایر ارتباطات وجود داشته باشد. در صورتی که پس از یک قطعی، محصول مورد ارزیابی تلاش کند تا ارتباطات را به صورت خودکار و با دخالت عامل انسانی از سر گیرد، ممکن است پنجره ای باز شود که مهاجمان بتوانند از طریق آن به اطلاعات مهمی دست یابند یا ارتباط را در معرض خطر قرار دهند.	
۵۵	مسیر امن ۱

شماره الزام	نام الزام
۵۶	مسیر امن ۲
محصول مورد ارزیابی باید به سرپرست‌های راه دور محصول اجازه دهد که ارتباطات را از طریق کانال امن آغاز کند.	
۵۷	مسیر امن ۳
محصول مورد ارزیابی باید استفاده از کانال امن را برای احراز هویت اولیه سرپرست محصول و تمام فعالیت‌های راه دور سرپرستی الزامی کند.	
نکته کاربردی ۳۸:	
این الزام اطمینان حاصل می‌کند که سرپرست‌های راه دور مجاز، تمام ارتباطات با محصول مورد ارزیابی را، از طریق یک مسیر امن آغاز می‌کنند و در طی ارتباط با محصول مورد ارزیابی، همچنان از مسیر امن استفاده می‌کنند. داده‌های منتقل شده از طریق این مسیر، با استفاده از پروتکل انتخاب‌شده در عبارت «انتخاب»، رمزگذاری می‌شوند. نویسندگان سند هدف امنیتی، سازوکار یا سازوکارهای پشتیبانی‌شده توسط محصول مورد ارزیابی را انتخاب می‌کند و اطمینان حاصل می‌کند که الزامات پروتکل پیوست دو متناظر با انتخاب وی، در هدف امنیتی گنجانده شده‌اند.	

۴,۹ کلاس دیواره آتش برنامه‌های کاربردی تحت وب

شماره الزام	نام الزام
۵۸	آنالیز داده دریافتی WAF ۱
محصول باید عملکرد تجزیه و تحلیل زیر را بر روی تمام داده‌های دریافتی و یا عبوری اجرا کند: [انتخاب: مبتنی بر امضا، مبتنی بر رفتار، [اختصاص: دیگر توابع]]	
نکته کاربردی ۳۹:	

شماره الزام	نام الزام
۵۹	آنالیز مبتنی بر امضا: شامل یک پایگاه داده از الگو حملات شناخته شده برای شناسایی این حملات در رفتار کاربران است. آنالیز مبتنی بر رفتار: در این آنالیز سیستم می‌تواند در مورد پارامترها و متغیرها، نوع داده وب سرور، یاد گرفته و با توجه به آن رفتارهای متفاوت را شناسایی کند. برای نمونه: "GET /index.cgi? search=10&locale=en" سیستم یاد می‌گیرد فقط وجود پارامترهای search و locale در آدرس URL فوق مجاز است. برای نمونه وجود لینک "" در صفحه /locate.cgi . سیستم یاد می‌گیرد که پارامترهای search و locale در این صفحه از نوع "read-only" است. برای نمونه سیستم از فرم زیر یاد می‌گیرد که حداکثر مقدار ورودی برای فیلد username برابر ۳۲ است. <pre><form action="/save.cgi" method="POST"><input name="username" max-length="32"> <input name="accept" type="hidden" value="TRUE" ></pre>
	آنالیز داده دریافتی WAF ۲ محصول باید به همراه لاگ‌ها و هشدارهای تولیدشده حداقل نتایج زیر را ثبت کند: • تاریخ و زمان نتایج، نوع نتایج، شناسه مبدأ داده و • [اختصاص: دیگر اطلاعات] نکته کاربردی ۴۰: نویسنده سند هدف امنیتی باید دیگر اطلاعات برگزفته از خروجی داده‌های تحلیل شده را در قسمت اختصاص قرار دهد. برای نمونه برای محصول دیواره آتش برنامه کاربردی تحت وب می‌توان اطلاعاتی همچون شناسه قوانین، پارامترهای برآورده شده قوانین، آدرس IP مبدأ، توضیحات، اقدام، شدت^۱ آدرس IP سرور درخواست شده و... را در خروجی نتایج مورد انتظار قرار داد.
۶۰	واکنش WAF ۱

^۱ Severity

شماره الزام	نام الزام
	محصول قادر است هشدار را به [اختصاص: مقصد هشدار] ارسال کند و اقدامی و یا اقدامات [اختصاص: اقدامات مناسب] را در صورت تشخیص یک نفوذ یا تخطی از سیاست ها انجام دهد. نکته کاربردی ۴۱: نویسنده سند هدف امنیتی باید مقصد هشدارها را مشخص کند. برای نمونه مقصد می تواند کنسول مدیریتی یا لاگ های ممیزی و یا ارسال هشدار به ایمیل سرپرست مجاز باشد. در دیواره آتش برنامه های کاربردی تحت وب اقدامات می تواند شامل مسدودسازی و نظارت بر روی ترافیک شبکه باشد. از جمله اقدامات قابل انجام می توان به اجازه عبور، مسدودسازی (عدم پذیرش) ^۱ ، تغییر (دوباره نویسی)، تغییر مسیر، ثبت لاگ اشاره کرد.
۶۱	بازبینی داده های محدود شده WAF ۱
	محصول باید [اختصاص: کاربرانی مجاز] با قابلیت خواندن [انتخاب: هشدارها، [اختصاص: دیگر داده های تولیدی توسط تحلیلگر WAF [از داده های تحلیل گر فراهم نماید. نکته کاربردی ۴۲: از جمله داده های تولید شده توسط دیواره آتش برنامه های کاربردی تحت وب که ممکن است در هدف ارزیابی پیاده سازی شده باشد می توان به نتایج ارزیابی و پویش ها، پرو فایل های جمع آوری شده، وضعیت دروازه و... اشاره کرد.
۶۲	بازبینی داده های محدود شده WAF ۲
	محصول باید لاگ و هشدارهای تولید شده را به شیوه ای مناسب ارائه نماید تا کاربر بتواند اطلاعات را تفسیر کند.
۶۳	بازبینی داده های محدود شده WAF ۳
	محصول باید دسترسی خواندن لاگ و هشدارهای تولید شده را برای تمام کاربران، به جز آن دسته از کاربرانی که مجوز دسترسی خواندن به آن ها اعطا شده، منع کند.
۶۴	کارکرد WAF مبتنی بر امضاء ۱
	محصول باید قوانینی را بر روی بسته های دریافتی که توسط هدف ارزیابی پردازش می شود به منظور رسیدن به اهداف زیر فراهم آورد:] • مقابله با آسیب پذیری های لایه کاربرد ○ مقابله با حملات SQL injection

^۱ Drop or Reject

شماره الزام	نام الزام
	○ مقابله با حملات LDAP injection ○ مقابله با حملات OS injection ○ مقابله با حملات XSS ○ مقابله با حملات CSRF ○ مقابله با حملات DoS ○ مقابله با حملات Brute Force لایه کاربرد ○ اعتبارسنجی HTTP ○ پوشش‌دهنده دیگر آسیب‌پذیری‌های owasp • جلوگیری از افشای داده‌های حساس • [اختصاص: دیگر موارد]
۶۵	تضمین در دسترس بودن داده‌های سیستم ۱
	محصول باید از حذف غیرمجاز لاگ و هشدارهای تولیدشده محافظت کند.
۶۶	تضمین در دسترس بودن داده‌های سیستم ۲
	محصول باید از تغییر غیرمجاز لاگ و هشدارهای تولیدشده محافظت کند.
۶۷	جلوگیری از دست رفتن داده‌های سیستم ۴
	در صورتی که حافظه محلی محصول پر شده باشد و ظرفیتی برای ذخیره‌سازی لاگ و هشدارهای تولیدشده نداشته باشد، محصول مورد ارزیابی باید [انتخاب: لاگ‌ها و هشدارهای جدید را کنار بگذارد، لاگ‌ها و هشدارهای گذشته را بر اساس این قوانین بازنویسی^۱ کند: [اختصاص: قوانین بازنویسی سوابق ممیزی گذشته]، [اختصاص: اقدامات دیگر]]. نکته کاربردی ۴۳: در سند هدف ارزیابی باید مشخص گردد که هدف ارزیابی در زمانی که ظرفیت ذخیره‌سازی به حد پر شدن رسید، چه اقداماتی انجام می‌دهد. هر چیزی که سبب متوقف شدن جمع‌آوری استاتیک اطلاعات گردد، راه‌حل خوبی نیست.

^۱ Overwrite

۵ الزامات تضمین امنیت

الزامات عملکرد تضمین توصیف‌کننده چگونگی ارزیابی محصول است. در این بخش الزامات EAL1 آورده می‌شود که لیست الزامات آن در جدول زیر آمده است.

نام کلاس	نام الزام	توضیحات
Development	ADV_FSP.1	مشخصات کارکرد ابتدایی
Guidance Documents	AGD_OPE.1	راهنمای کاربری
	AGD_PRE.1	راهنمای آماده‌سازی
Tests	ATE_IND.1	آزمون مستقل-منطبق
Vulnerability Assessment	AVA_VAN.1	تحلیل آسیب‌پذیری
Life cycle Support	ALC_CMC.1	برچسب‌گذاری محصول
	ALC_CMS.1	پوشش پیکربندی محصول

۵.۱ کلاس توسعه

اطلاعات محصول، از طریق «مستندات راهنمای کاربر» و بخش «مشخصات امنیتی محصول» از سند هدف امنیتی در اختیار کاربر نهایی قرار می‌گیرد. الزامی بر وجود بخش «مشخصات امنیتی محصول» در سند هدف امنیتی نیست، اما در صورت وجود باید محتوای آن با الزامات کارکردی مرتبط بوده و مورد تأیید توسعه‌دهندگان محصول باشد.

۵.۱.۱ مشخصات کارکردی

مشخصات کارکردی، واسطه‌های کارکرد امنیتی محصول را توصیف می‌کند اما نیازی به شرح مفصل و کاملی از این واسطه‌ها نیست. فعالیت‌های این خانواده باید بر روی شناخت واسطه‌های معرفی شده در بخش «مشخصات امنیتی محصول» از سند هدف امنیتی و «مستندات راهنما» متمرکز گردد.

مؤلفه‌های اقدامات توسعه‌دهنده	
نام خانواده	عنصر امنیتی
	نام عنصر: مشخصات کارکرد ابتدایی ۱

مؤلفه‌های اقدامات توسعه‌دهنده	
نام خانواده	عنصر امنیتی
مشخصات کارکردی (ADV_FSP)	شماره مؤلفه: (ADV_FSP.1.1D) شرح مؤلفه: توسعه‌دهنده باید مشخصات کارکردی را ارائه کند.
	نام عنصر: مشخصات کارکرد ابتدایی ۱ شماره مؤلفه: (ADV_FSP.1.2D) شرح مؤلفه: توسعه‌دهنده باید ارتباطی از مشخصات کارکردی به الزامات کارکرد امنیتی ارائه کند. نکته کاربردی: مشخصات کارکردی دربرگیرنده اطلاعات مستندات راهنمای کاربردی (AGD_OPE) و راهنمای آماده‌سازی (AGD_PRE) و اطلاعاتی که در بخش «خلاصه مشخصات محصول» سند هدف امنیتی ارائه شده است، می‌باشند. با توجه به دلایلی که باید در مستندات و بخش «خلاصه مشخصات محصول» وجود داشته باشند، الزامات کارکردی تضمین می‌گردند. از آنجا که مشخصات کارکردی مستقیماً با الزامات کارکرد امنیتی مرتبط شده‌اند، بنابراین ارتباط مطرح شده در این الزام صورت گرفته است و نیازی به مستندات بیشتر نیست.

مؤلفه‌های محتوایی	
نام خانواده	عنصر امنیتی
مشخصات کارکردی (ADV_FSP)	نام عنصر: مشخصات کارکرد ابتدایی ۱ شماره مؤلفه: (ADV_FSP.1.1C) شرح مؤلفه:

مؤلفه‌های محتوایی	
نام خانواده	عنصر امنیتی
	مشخصات کارکردی باید اهداف و متدهای مورد استفاده برای هر واسط اجراکننده کارکرد امنیتی ^۱ و پشتیبان کننده‌ی الزام کارکرد امنیتی ^۲ توصیف کند.
	نام عنصر: مشخصات کارکرد ابتدایی ۱ شماره مؤلفه: (ADV_FSP.1.2C) شرح مؤلفه: مشخصات کارکردی باید تمام پارامترهای مرتبط با هر واسط اجراکننده کارکرد امنیتی و پشتیبان کننده‌ی الزام کارکرد امنیتی را مشخص کند.
	نام عنصر: مشخصات کارکرد ابتدایی ۱ شماره مؤلفه: (ADV_FSP.1.3C) شرح مؤلفه: مشخصات کارکردی باید برای دسته‌بندی ضمنی واسط‌های غیر مداخله کننده‌ی الزام کارکرد امنیتی دلایلی را ارائه کند.
	نام عنصر: مشخصات کارکرد ابتدایی ۱ شماره مؤلفه: (ADV_FSP.1.4C) شرح مؤلفه: ردیابی باید نشان‌دهنده مرتبط شدن الزامات کارکرد امنیتی به واسط‌های کارکرد امنیتی در سند مشخصات کارکردی باشد.

مؤلفه‌های اقدامات ارزیاب	
نام خانواده	عنصر امنیتی
مشخصات کارکردی	نام عنصر: مشخصات کارکرد ابتدایی ۱ شماره مؤلفه: (ADV_FSP.1.1E)

^۱-SFR-enforcing TSFI^۲-SFR-supporting TSFI

مؤلفه های اقدامات ارزیاب	
نام خانواده	عنصر امنیتی
(ADV_FSP)	شرح مؤلفه: ارزیاب باید تأیید کند که اطلاعات ارائه شده تمام الزامات مؤلفه های محتوایی را برآورده می کند.
	نام عنصر: مشخصات کارکرد ابتدایی ۱ شماره مؤلفه: (ADV_FSP.1.2E) شرح مؤلفه: ارزیاب باید مشخص کند که مشخصات کارکردی نمونه کامل و دقیقی از الزامات کارکرد امنیتی می باشند.

مستندات «مشخصات کارکردی» جهت پشتیبانی از ارزیابی الزامات کارکردی و اقدامات لازم در کلاس های «راهنما»، «آزمون» و «آسیب پذیری» ارائه شده است.

۵.۲ کلاس راهنمای کاربر

مستندات راهنما همراه با سند هدف امنیتی برای استفاده کاربران ارائه خواهند شد. در این دسته از مستندات شرحی از مدل مدیریتی و نحوه بررسی محیط عملیاتی توسط مدیر (تا مشخص گردد که آیا می تواند نقش خود را برای کارکرد امنیتی ایفا کند) ارائه می شود.

برای هر محیط عملیاتی که در سند هدف امنیتی ادعای پشتیبانی از آن شده باید مستند راهنما ارائه گردد. این راهنما شامل:

دستورالعمل نصب موفقیت آمیز محصول در محیط

دستورالعمل مدیریت امنیت محصول به عنوان یک محصول و به عنوان بخشی از یک محیط عملیاتی بزرگ تر

دستورالعمل هایی که ارائه دهنده قابلیت مدیریتی محافظت شده از طریق استفاده از قابلیت های محصول، محیط عملیاتی یا هر دو است.

۵,۲,۱ راهنمای کاربردی

مؤلفه های اقدامات توسعه دهنده	
نام خانواده	عنصر امنیتی
راهنمای کاربردی (AGD_OPE)	نام عنصر: راهنمای کاربردی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_OPE.1.1D) شرح مؤلفه: توسعه دهنده باید راهنمای کاربردی ارائه کند.

مؤلفه های محتوایی	
نام خانواده	عنصر امنیتی
راهنمای کاربردی (AGD_OPE)	نام عنصر: راهنمای کاربردی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_OPE.1.1C) شرح مؤلفه: سند راهنمای کاربردی باید برای هر نقش کاربری، کارکردها و مجوزهای دسترسی را که باید در یک محیط پردازشی امن کنترل شوند توصیف کند، همانند هشدارهای مناسب.
	نام عنصر: راهنمای کاربردی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_OPE.1.2C) شرح مؤلفه: سند راهنمای کاربردی باید برای هر نقش کاربری، توصیف کند که چگونه از واسطه های در دسترس ارائه شده توسط محصول به صورت امن استفاده می گردد.
	نام عنصر: راهنمای کاربردی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_OPE.1.3C) شرح مؤلفه: سند راهنمای کاربردی باید برای هر نقش کاربری، کارکردها و واسطه های در دسترس، به خصوص تمام پارامترهای امنیتی تحت کنترل کاربر را توصیف کرده و مقادیر امن را به صورت مناسبی تعیین کند.

مؤلفه‌های محتوایی	
نام خانواده	عنصر امنیتی
	نام عنصر: راهنمای کاربردی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_OPE.1.4C) شرح مؤلفه: سند راهنمای کاربردی باید برای هر نقش کاربری، هر نوع رویدادهای مربوط به امنیت را به کارکردهای در دسترس کاربر که نیاز است انجام داده شوند، مرتبط کند، همانند تغییر مشخصات امنیتی موجودیت‌های تحت کنترل توابع امنیتی محصول.
	نام عنصر: راهنمای کاربردی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_OPE.1.5C) شرح مؤلفه: سند راهنمای کاربردی باید تمام مدهای عملیاتی محصول (مدهایی شامل شکست عملیات یا خطای عملیات)، آثار آن‌ها و مستلزم بودنشان برای حفظ عملیات در حالت امن را مشخص کنند.
	نام عنصر: راهنمای کاربردی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_OPE.1.6C) شرح مؤلفه: سند راهنمای کاربردی باید برای هر نقش کاربری، معیارهای امنیتی را که توسط کاربر تبعیت می‌شوند توصیف کند تا اهداف امنیتی محیط عملیاتی که در سند هدف امنیتی شرح داده شده‌اند، کاملاً اجرا گردند.
	نام عنصر: راهنمای کاربردی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_OPE.1.7C) شرح مؤلفه: سند راهنمای کاربردی باید واضح و قابل فهم باشد.

مؤلفه های اقدامات ارزیاب	
نام خانواده	عنصر امنیتی
راهنمای کاربردی (AGD_OPE)	نام عنصر: راهنمای کاربردی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_OPE.1.1E) شرح مؤلفه: ارزیاب باید تأیید کند که اطلاعات ارائه شده در سند راهنمای کاربردی تمام مؤلفه های محتوایی را برآورده می کند.

۵.۲.۲ راهنمای آماده سازی

مؤلفه های اقدامات توسعه دهنده	
نام خانواده	عنصر امنیتی
راهنمای آماده سازی (AGD_PRE)	نام عنصر: راهنمای آماده سازی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_PRE.1.1D) شرح مؤلفه: توسعه دهنده باید محصول را همراه با سند آماده سازی ارائه کند.

مؤلفه های اقدامات محتوایی	
نام خانواده	عنصر امنیتی
راهنمای آماده سازی (AGD_PRE)	نام عنصر: راهنمای آماده سازی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_PRE.1.1C) شرح مؤلفه: مستندات آماده سازی باید تمام مراحل لازم برای پذیرش امن محصول توسط مشتری را مطابق با رویه های تحویل توسعه دهنده شرح دهند.
	نام عنصر: راهنمای آماده سازی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_PRE.1.2C)

مؤلفه‌های اقدامات محتوایی	
نام خانواده	عنصر امنیتی
	شرح مؤلفه: مستندات آماده‌سازی باید تمام مراحل لازم برای نصب امن محصول و آماده‌سازی امن محیط عملیاتی را مطابق با اهداف امنیتی محیط عملیاتی ذکر شده در سند هدف امنیتی، شرح دهند.

مؤلفه‌های اقدامات ارزیاب	
راهنمای آماده-سازی (AGD_PRE)	نام عنصر: راهنمای آماده‌سازی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_PRE.1.1E) شرح مؤلفه: ارزیاب باید تأیید کند که اطلاعات ارائه شده تمام مؤلفه‌های محتوایی را برآورده می‌کند.
	نام عنصر: راهنمای آماده‌سازی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_PRE.1.2E) شرح مؤلفه: ارزیاب باید رویه‌های آماده‌سازی شرح داده شده در سند را بکار ببرد تا تأیید کند، محصول می‌تواند به صورت امن برای عمل کردن آماده شود.

۵.۳ کلاس آزمون

آزمون محصول برای بررسی بخش‌های کارکردی سیستم و همچنین بخش‌هایی که طراحی و پیاده‌سازی آن‌ها برای سیستم دارای آسیب‌های امنیتی است، در نظر گرفته می‌شود. آزمون بخش‌های کارکردی سیستم از طریق خانواده ATE_IND و آزمون بخش‌هایی که طراحی و پیاده‌سازی آسیب‌زایی دارند از طریق خانواده AVA_VAN صورت می‌گیرد. در این سطح از ارزیابی (سطح EAL1) آزمون بر اساس کارکردی که برای محصول در نظر گرفته شده و واسطه‌هایی که بر اساس اطلاعات طراحی در اختیار ارزیاب قرار می‌گیرد، انجام می‌گردد. نتایج آزمون و تحلیل آسیب‌پذیری باید در گزارش آزمون لحاظ شوند این مسئله در الزامات زیر در نظر گرفته شده است.

۵,۳,۱ آزمون مستقل

«آزمون مستقل» برای تأیید کارکرد محصول که در بخش «مشخصات امنیتی محصول» از سند هدف امنیتی و مستندات «راهنمای مدیر» ارائه شده، صورت می گیرند. هدف اصلی آزمون اطمینان از برآورده شدن الزامات کارکردی مشخص شده در سند هدف امنیتی است. ارزیاب باید در سند «گزارش آزمون»، طرح آزمون و نتایج آن را مستند کند.

مؤلفه های اقدامات توسعه دهنده	
نام خانواده	عنصر امنیتی
آزمون مستقل (ATE_IND)	نام عنصر: آزمون مستقل ۱ شماره مؤلفه: (ATE_IND.1.1D) شرح مؤلفه: توسعه دهنده باید برای آزمودن، محصول را ارائه کند.

مؤلفه های اقدامات محتوایی	
نام خانواده	عنصر امنیتی
آزمون مستقل (ATE_IND)	نام عنصر: آزمون مستقل ۱ شماره مؤلفه: (ATE_IND.1.1C) شرح مؤلفه: محصول باید مناسب آزمودن باشد.

مؤلفه های اقدامات ارزیاب	
آزمون مستقل (ATE_IND)	نام عنصر: آزمون مستقل ۱ شماره مؤلفه: (ATE_IND.1.1E) شرح مؤلفه: ارزیاب باید تأیید کند که اطلاعات ارائه شده، مؤلفه های محتوایی را برآورده می کند.
	نام عنصر: آزمون مستقل ۱ شماره مؤلفه: (ATE_IND.1.2E)

مؤلفه‌های اقدامات ارزیاب	
شرح مؤلفه:	ارزیاب باید زیرمجموعه‌ای از توابع امنیتی محصول را آزمون کند تا تأیید کند که توابع امنیتی محصول به صورت مشخص شده عمل می‌کنند.

۵,۴ کلاس آسیب‌پذیری

۵,۴,۱ تحلیل آسیب‌پذیری

مؤلفه‌های اقدامات توسعه‌دهنده	
نام خانواده	عنصر امنیتی
آسیب‌پذیری (AVA_VAN)	نام عنصر: آسیب‌پذیری ۱ شماره مؤلفه: (AVA_VAN.1.1D) شرح مؤلفه: توسعه‌دهنده باید برای آزمون، محصول را ارائه کند.

مؤلفه‌های اقدامات محتوایی	
نام خانواده	عنصر امنیتی
آسیب‌پذیری (AVA_VAN)	نام عنصر: آسیب‌پذیری ۱ شماره مؤلفه: (AVA_VAN.1.1C) شرح مؤلفه: محصول باید مناسب آزمون باشد.

مؤلفه‌های اقدامات ارزیاب	
نام خانواده	عنصر امنیتی
آسیب‌پذیری (AVA_VAN)	نام عنصر: آسیب‌پذیری ۱ شماره مؤلفه: (AVA_VAN.1.1E) شرح مؤلفه: ارزیاب باید تأیید کند که اطلاعات ارائه شده، تمام مؤلفه‌های محتوایی را برآورده می‌کند.
	نام عنصر: آسیب‌پذیری ۱ شماره مؤلفه: (AVA_VAN.1.2E) شرح مؤلفه: ارزیاب باید برای شناسایی آسیب‌پذیری‌های بالقوه در محصول، در منابع عمومی جستجویی را انجام دهد.
	نام عنصر: آسیب‌پذیری ۱ شماره مؤلفه: (AVA_VAN.1.3E) شرح مؤلفه: ارزیاب باید بر اساس آسیب‌پذیری‌های بالقوه شناسایی شده، آزمون نفوذ انجام دهد تا مقاومت محصول را در برابر حملات با توان پایه که توسط مهاجمان صورت می‌گیرند، مشخص کند.

۵.۵ کلاس پشتیبانی از چرخه حیات

در سطح اطمینانی که این پروفایل حفاظتی ارائه شده است (EAL1) کلاس پشتیبانی از چرخه حیات به ویژگی‌هایی از چرخه حیات محدود می‌گردد که توسط کاربر نهایی قابل مشاهده باشد. این به معنی نیست که سبک و سیاق توسعه‌دهنده نقش کم‌رنگی در قابل‌اعتماد بودن محصول دارد، بلکه در این سطح اطمینان (EAL1) تنها به این اطلاعات نیاز است.

۵.۵.۱ قابلیت‌های پیکربندی

این مؤلفه جهت معرفی محصول به صورت مجزا از دیگر محصولات یا نسخه‌ای که توسط فروشنده ارائه شده، است (بدین معنی که جدا از برجسب‌گذاری محصول، محصول که ممکن است بخشی از یک محصول باشد به تنهایی،

برچسب‌گذاری شود، نام محصول، نسخه آن و غیره). بدین ترتیب کاربر نهایی می‌تواند محصول که توسط مرکز گواهی تأیید شده است را به آسانی تشخیص دهد.

مؤلفه‌های اقدامات توسعه‌دهنده	
نام خانواده	عنصر امنیتی
قابلیت‌های پیکربندی (ALC_CMC)	نام عنصر: برچسب‌گذاری محصول ۱ شماره مؤلفه: (ALC_CMC.1.1D) شرح مؤلفه: توسعه‌دهنده باید محصول و مرجع محصول را ارائه کند.

مؤلفه‌های اقدامات محتوایی	
نام خانواده	عنصر امنیتی
قابلیت‌های پیکربندی (ALC_CMC)	نام عنصر: برچسب‌گذاری محصول ۱ شماره مؤلفه: (ALC_CMC.1.1C) شرح مؤلفه: محصول باید با یک مرجع یکتا برچسب زده شود.

مؤلفه‌های اقدامات ارزیاب	
نام خانواده	عنصر امنیتی
قابلیت‌های پیکربندی (ALC_CMC)	نام عنصر: برچسب‌گذاری محصول ۱ شماره مؤلفه: (ALC_CMC.1.1E) شرح مؤلفه: ارزیاب باید تأیید کند که اطلاعات ارائه شده تمام مؤلفه‌های محتوایی را برآورده می‌کند.

۵,۵,۲ حوزه پیکربندی

مؤلفه‌های اقدامات توسعه‌دهنده	
نام خانواده	عنصر امنیتی
حوزه پیکربندی (ALC_CMS)	نام عنصر: پوشش پیکربندی محصول ۱ شماره مؤلفه: (ALC_CMS.1.1D) شرح مؤلفه: ارزیاب باید لیست پیکربندی محصول را ارائه کند.

مؤلفه‌های اقدامات محتوایی	
نام خانواده	عنصر امنیتی
حوزه پیکربندی (ALC_CMS)	نام عنصر: پوشش پیکربندی محصول ۱ شماره مؤلفه: (ALC_CMS.1.1C) شرح مؤلفه: لیست پیکربندی باید شامل خود محصول و مدارک مورد نیاز توسط الزامات تضمین امنیتی باشد.
	نام عنصر: پوشش پیکربندی محصول ۱ شماره مؤلفه: (ALC_CMS.1.1C) شرح مؤلفه: لیست پیکربندی باید موارد پیکربندی را به صورت یکتا معرفی کند.

مؤلفه‌های اقدامات ارزیاب	
نام خانواده	عنصر امنیتی
حوزه پیکربندی (ALC_CMS)	نام عنصر: پوشش پیکربندی محصول ۱ شماره مؤلفه: (ALC_CMS.1.1E) شرح مؤلفه: ارزیاب باید تأیید کند که اطلاعات ارائه شده تمام مؤلفه‌های محتوایی را برآورده می‌کند.

۶ پیوست یک: الزامات اختیاری

چنان‌که در مقدمه این پروفایل حفاظتی نیز گفته شد، الزامات اولیه (الزاماتی که باید توسط محصول مورد ارزیابی رعایت شوند) در این پروفایل تشریح شده‌اند. علاوه بر این، دو نوع الزامات دیگر نیز وجود دارند که در پیوست‌های یک و دو به آن‌ها پرداخته شده است. نوع اول (پیوست حاضر) از الزاماتی تشکیل شده است که می‌توان آن‌ها را در هدف امنیتی گنجاند، اما برای انطباق با این پروفایل حفاظتی ضروری نیستند. نوع دوم (پیوست دو) از الزاماتی تشکیل شده است که مبتنی بر عبارت‌های انتخاب سایر الزامات کارکرد امنیتی این پروفایل حفاظتی هستند. اگر انتخاب‌های خاصی انجام شده باشند، الزامات پیوست مربوطه نیز باید در متن هدف امنیتی گنجانده شوند (مثلاً پروتکل‌های رمزنگاری انتخاب‌شده در یک الزام کانال امن).

اگر محصول هر کدام از الزامات اختیاری را انجام دهد، توصیه شده است که فروشنده محصول قابلیت‌های عملکردی مرتبط را به سند هدف امنیتی اضافه کند؛ بنابراین در نکات کاربردی مطرح شده در ادامه، عبارت «این گزینه باید انتخاب گردد...» تکرار شده است؛ اما این عبارت همچنین برای تأکید کردن روی این موضوع است که الزام وقتی انتخاب می‌گردد که قابلیت‌های عملکردی مرتبط توسط محصول فراهم شده باشد و نیاز نیست که جهت انطباق با این پروفایل حفاظتی، محصول حتماً قابلیت‌های عملکردی را پیاده‌سازی کند. نویسندگان سند هدف امنیتی آزاد هستند که؛ هیچ، برخی یا تمامی الزامات مطرح شده در این بخش را انتخاب کنند. این واقعیت که محصول از یک قابلیت عملکردی مشخص پشتیبانی می‌کند، به معنی اضافه کردن تمامی الزامات این بخش به سند هدف امنیتی نیست.

۶.۱ کلاس ممیزی امنیت

در صورتی که در محصول مورد ارزیابی فضای حافظه محلی برای داده‌های ممیزی در نظر گرفته شده باشد، محصول مورد ارزیابی می‌تواند ادعا کند که مطابق آنچه در «ذخیره‌سازی رویدادهای ممیزی» گفته شده است، از دست‌کاری غیرمجاز داده‌های ممیزی جلوگیری به عمل آورد. فضای حافظه محلی دستگاه‌های شبکه برای ذخیره‌سازی داده‌های ممیزی، محدود است. اگر این حافظه پر شود، امکان از دست رفتن داده‌های ممیزی وجود خواهد داشت. ممکن است یک سرپرست محصول بخواهد اطلاعات مربوط به تعداد داده‌های ممیزی از دست‌رفته را داشته باشد. این تعداد می‌تواند نشان‌دهنده مشکلات سرور باشد؛ بنابراین، «محل ذخیره‌سازی داده‌های ممیزی ۳/ فضای ذخیره‌سازی ممیزی محلی» و «ذخیره‌سازی رویدادهای ممیزی ۳/ فضای ذخیره‌سازی ممیزی محلی» تهیه شده‌اند تا این قابلیت‌های اختیاری دستگاه‌های شبکه را بیان کنند.

همچنین جدول زیر مربوط به رویدادهای ممیزی الزامات اختیاری است. همان‌طور که در بخش‌های قبلی هم مطرح شده بود، در صورت نیاز باید به این جدول برای ثبت اطلاعات ممیزی مراجعه کرد.

ردیف	الزام	رویدادهای ممیزی	اطلاعات ممیزی ثبت شده
۱.	ذخیره‌سازی رویدادهای ممیزی ۱ و ۲		
۲.	محل ذخیره‌سازی داده‌های ممیزی ۳ / فضای ذخیره‌سازی ممیزی محلی		
۳.	ذخیره‌سازی رویدادهای ممیزی ۶ / فضای ذخیره‌سازی ممیزی محلی	کم بودن فضای ذخیره‌سازی برای رویدادهای ممیزی.	
۴.	الزامات پروتکل X509 (۱) و (۲) / تبادل داده کاربردی داخل محصول	تلاش‌های ناموفق برای اعتبارسنجی یک گواهی‌نامه.	دلیل/دلایل شکست
۵.	مدیریت کارکرد در محصول ۱ (۱) / سرویس‌ها	آغاز و توقف سرویس‌ها.	
۶.	مدیریت داده‌های محصول ۱ / کلیدهای رمزنگاری	مدیریت کلیدهای رمزنگاری.	
۷.	انتقال داده امنیتی در داخل محصول ۱	راه‌اندازی اولیه و خاتمه دادن به کانال مورد اعتماد. شکست توابع کانال مورد اعتماد.	شناسایی آغازکننده و هدفی که تلاش در برقراری کانال‌های مورد اعتماد با آن/برای آن شکست خورده است
۸.	مسیر امن ۱، ۲ و ۳ / پیوند زدن	راه‌اندازی اولیه و خاتمه دادن به مسیر مورد اعتماد. شکست توابع مسیر مورد اعتماد.	
۹.		فعال‌سازی و غیرفعال ارتباطات مابین یک جفت از مؤلفه‌ها.	هویت‌های جفت نقاط انتهایی ^۱ فعال یا غیرفعال شده

نکته کاربردی ۳۹:

^۱ Endpoints pairs

- رویداد ممیزی «الزامات پروتکل X509 (۱) و (۲) / تبادل داده کاربردی داخل محصول» در صورتی رخ می دهد که محصول مورد ارزیابی نتواند از موارد زیر اطمینان حاصل کند و گواهی نامه ها را تأیید کند:
- وجود افزونه basicConstraints و تأیید اینکه پرچم CA برای تمام گواهی نامه های CA به حالت «TRUE» تنظیم شده است
 - تأیید امضای دیجیتال CA سلسله مراتبی مورد اعتماد
 - خواندن و دسترسی به CRL یا دسترسی به سرور OCSP
- اگر هر یک از این موارد وجود نداشته باشند، باید یک رویداد ممیزی با نتیجه شکست را در سوابق ممیزی ثبت کرد.

شماره الزام	نام الزام
۶۸	ذخیره سازی داده های ممیزی ۱
محصول مورد ارزیابی باید از پاک شدن غیرمجاز داده های ممیزی جلوگیری کند.	
۶۹	ذخیره سازی داده های ممیزی ۱
محصول مورد ارزیابی باید از دست کاری غیرمجاز داده های ممیزی جلوگیری کند.	
۷۰	محل ذخیره سازی داده های ممیزی ۳ / فضای ذخیره سازی ممیزی محلی
محصول مورد ارزیابی باید در صورت پر شدن حافظه محلی، اطلاعات مربوط به تعداد داده های ممیزی [انتخاب: از بین رفته، بازنویسی شده را، [اختصاص: سایر اطلاعات]] ارائه کند. محصول مورد ارزیابی یکی از اقدامات تعیین شده در «محل ذخیره سازی داده های ممیزی ۳» را انجام می دهد.	
نکته کاربردی ۴۰: این گزینه باید انتخاب گردد، در صورتی که محصول مورد ارزیابی از این کارکرد پشتیبانی کند. در صورتی که حافظه محلی داده های ممیزی توسط سرپرست محصول خالی شود، شمارنده های مربوط به انتخاب انجام شده باید به مقادیر اولیه خود برگردند (این مقدار در اکثر موارد صفر است). سند راهنما باید به سرپرست محصول هشدار دهد که خالی کردن حافظه ممکن است سبب از دست رفتن داده ها شود. برای محصولات توزیع شده، هر مؤلفه که از دست رفتن داده ممیزی را شمارش می کند باید سازوکاری را برای سرپرست فراهم آورد که امکان دسترسی به اطلاعات و مدیریت اطلاعات داشته باشد. اگر این الزام در سند هدف امنیتی بیان گردد آنگاه نویسنده سند هدف امنیتی باید به صورت واضح هر شرایطی را که در آن شمارش از دست رفتن ممیزی انجام نمی گیرد، توضیح دهد.	

ذخیره سازی رویدادهای ممیزی ۶ / فضای ذخیره سازی ممیزی محلی

۷۱

در صورتی که حجم داده های ممیزی از ظرفیت ذخیره سازی محلی داده های ممیزی فراتر رود/سرریز کند، محصول مورد ارزیابی باید با تولید اخطار، سرپرست را آگاه کند.

نکته کاربردی ۴۱:

این گزینه باید انتخاب گردد، در صورتی که محصول مورد ارزیابی امکان تولید پیام برای سرپرست را وقتی حافظه محلی در نظر گرفته شده برای داده ممیزی پر می شود، داشته باشد. در صورتی که داده های مربوط به رویدادهای قابل ممیزی تنها در حافظه محلی ذخیره شده باشند، این هشدار می تواند اهمیت بسیار زیادی داشته باشد.

باید اطمینان حاصل کرد که هشدار مورد اشاره در «محل ذخیره سازی داده های ممیزی ۳» را می توان به اطلاع سرپرست رساند. از آنجایی که نمی توان تضمین کرد که در هنگام رخ دادن این رویداد (پر شدن حافظه)، نشست فعالی برای سرپرست اجرایی وجود داشته باشد، ارتباط باید از طریق سوابق ممیزی صورت گیرد.

وقتی که حافظه محلی برای ذخیره سازی داده ممیزی پر شد یا محصول به دلیل حافظه ناکافی با خطر از دست دادن داده مواجه شد، پیام هشدار باید سرپرست را آگاه کند.

برای محصولات توزیع شده که امکان نمایش پیام هشدار را پیاده سازی می کنند، باید توضیح داده شود که کدام مؤلفه این ویژگی را پشتیبانی می کند (وقتی که این ویژگی برای یک محصول انتخاب می گردد، نیاز نیست که تمامی مؤلفه های محصول آن را پشتیبانی کنند). در نهایت هر مؤلفه ای که این ویژگی را پشتیبانی می کند، باید یک پیام هشدار را به وسیله خودش یا از طریق دیگر مؤلفه ها تولید کند.

اگر این الزام در سند هدف امنیتی آورده شود، آنگاه نویسنده سند هدف امنیتی باید شرایطی را که تحت آن داده به صورت غیرقابل مشاهده حذف می شود، ذکر کند.

۶،۲ کلاس شناسایی و احراز هویت

شماره الزام	نام الزام
۷۲	الزامات پروتکل X509 (۱) / تبادل داده کاربردی داخل محصول
محصول مورد ارزیابی باید گواهی نامه ها را بر اساس قوانین زیر تأیید کند:	
- تأیید گواهی نامه RFC 5280 و تأیید مسیر گواهی نامه که از حداقل طول مسیر دو گواهی نامه پشتیبانی می کند. - مسیر گواهی نامه باید با یک گواهی نامه CA امن پایان یابد.	

- محصول مورد ارزیابی باید برای تأیید یک مسیر گواهی‌نامه، اطمینان حاصل کند که افزونه basicConstraints وجود دارد و پرچم CA برای تمام گواهی‌نامه‌های CA به حالت «True» تنظیم شده است
- محصول مورد ارزیابی باید وضعیت فسخ گواهی‌نامه را با استفاده از [انتخاب: پروتکل وضعیت گواهی‌نامه آنلاین (OCSP) مشخص شده در RFC 6960، لیست فسخ گواهی‌نامه (CRL) مشخص شده در RFC 5280 بخش ۳،۶، لیست فسخ گواهی‌نامه (CRL) مشخص شده در RFC 5759 بخش ۵، هیچ روش فسخ] تأیید کند.
- محصول مورد ارزیابی باید فیلد extendedKeyUsage را بر اساس قوانین زیر تأیید کند:
 - گواهی‌نامه‌های سرور ارائه‌شده برای TLS باید هدف «Server Authentication» (id-kp1 با OID 1.3.6.1.5.5.7.3.1) را در فیلد extendedKeyUsage خود داشته باشند.
 - گواهی‌نامه‌های کلاینت ارائه‌شده برای TLS باید هدف «Client Authentication» (id-kp1 با OID 1.3.6.1.5.5.7.3.2) را در فیلد extendedKeyUsage خود داشته باشند.
 - گواهی‌نامه‌های OCSP مورد استفاده برای پاسخ‌های OCSP باید هدف «OCSP Signing» (id-kp9 با OID 1.3.6.1.5.5.7.3.9) را در فیلد extendedKeyUsage خود داشته باشند.

نکته کاربردی ۴۲:

این الزام باید انتخاب گردد، در صورتی که محصول توزیع‌شده باشد و پروتکل (های) انتخاب شده در الزام FPT_ITT.1 از گواهی‌نامه‌های X.509 برای احراز هویت نظیر استفاده کنند. در این مورد، از آنجایی که الزامات اضافه‌ای در الزام FCO_CPC_EXT.1 در رابطه با فعال و غیرفعال کانال ITT وجود دارد، استفاده از لیست فسخ اختیاری است. در صورتی که بررسی لیست فسخ پشتیبانی نمی‌شود، نویسنده سند هدف امنیتی باید گزینه «هیچ روش فسخ» را انتخاب کند. به هر حال در صورت پشتیبانی، نویسنده سند هدف امنیتی باید مشخص کند که از OCSP یا RCL استفاده می‌گردد.

محصول باید از حداقل طول مسیر برای دو گواهی‌نامه پشتیبانی کند. بدین معنی که محصول باید از یک سلسله مراتب گواهی‌نامه که حداقل از گواهی‌نامه ریشه خود-امضاء^۱ و گواهی‌نامه هویت محصول تشکیل شده باشد، پشتیبانی کند.

سند خلاصه مشخصات محصول باید مشخص کند که چه مواقعی بررسی وضعیت فسخ انجام می‌گیرد. انتظار می‌رود که وقتی از گواهی‌نامه در احراز هویت استفاده می‌گردد، وضعیت فسخ نیز بررسی گردد. بررسی وضعیت یک گواهی‌نامه X509 فقط وقتی که روی دستگاه بارگذاری می‌شود، کافی نیست.

اگر محصول از هیچ‌کدام از موارد مطرح شده در قوانین extendedKeyUsage پشتیبانی نمی‌کند، این وضعیت باید در سند خلاصه مشخصات محصول شرح داده شود.

^۱ Self-signed root certificate

۷۳	الزامات پروتکل X509 (۲) / تبادل داده کاربردی داخل محصول
محصول مورد ارزیابی تنها در صورتی که افزونه مربوط به basicConstraints از پیش تنظیم شده باشد و پرچم CA به حالت «TRUE» تنظیم شده باشد، یک گواهی نامه را به عنوان گواهی نامه CA می‌پذیرد.	
نکته کاربردی ۴۳:	
این الزام در مورد گواهی نامه‌هایی اعمال می‌شود که توسط محصول مورد ارزیابی بکار رفته و پردازش شده باشند. این الزام همچنین اضافه شدن گواهی نامه‌ها به لیست گواهی نامه‌های معتبر CA را محدود می‌کند.	

۶,۳ کلاس مدیریت امنیت

شماره الزام	نام الزام
۷۴	مدیریت کارکرد در محصول ۱ (۱) / سرویس‌ها
محصول مورد ارزیابی باید توانایی فعال و غیرفعال کردن سرویس‌ها و توابع را به سرپرست امنیتی محدود کند.	
نکته کاربردی ۴۴:	
این گزینه فقط زمانی باید انتخاب گردد که سرپرست امنیتی محصول توانایی آغاز و توقف سرویس‌ها را داشته باشد. در این مورد گزینه «آغاز و توقف سرویس‌ها» باید در «انتخاب» الزام FAU_GEN.1.1 انتخاب گردد.	
همچنین عبارت «سرویس» نیز در نکته کاربردی دوم مطرح شده در الزام FAU_GEN.1.1 توضیح داده شده است.	
۷۵	مدیریت داده‌های محصول ۱ / کلیدهای رمزنگاری
محصول مورد ارزیابی باید توانایی مدیریت کردن کلیدهای رمزنگاری را به سرپرست امنیتی محدود کند.	
نکته کاربردی ۴۵:	
این گزینه زمانی باید انتخاب گردد که سرپرست امنیتی امکان مدیریت کلیدهای رمزنگاری (برای مثال؛ اصلاح، حذف، تولید/وارد کردن) را داشته باشد. این الزام مدیریت کلیدهای رمزنگاری را به سرپرست‌های امنیتی محدود می‌کند. عبارت "CryptoKeys" برای جداسازی این تکرار الزام FMT_MTD.1 از تکرار اجباری آن با نام FMT_MTD.1/CoreData است.	

۶,۴ کلاس حفاظت از محصول مورد ارزیابی

شماره الزام	نام الزام
۷۶	انتقال داده امنیتی در داخل محصول ۱

محصول باید از آشکارسازی داده توابع امنیتی محصول حفاظت کند و دست‌کاری/اصلاح در داده را وقتی که بین قسمت‌های مختلف محصول از طریق [انتخاب: IPsec، SSH، TLS، DTLS، HTTPS] مخابره می‌شود، تشخیص دهد.

نکته کاربردی ۴۶:

این الزام فقط برای محصولات توزیع‌شده قابل اعمال است و اطمینان پیدا می‌کند که تمام ارتباطات میان مؤلفه‌های محصول از طریق یک کانال ارتباطی رمزگذاری شده، حفاظت می‌گیرد. داده‌ای که از طریق این کانال ارتباطی مورد اعتماد عبور داده می‌شود، به‌وسیله پروتکل انتخاب شده در عبارت «انتخاب» این الزام، رمزگذاری می‌گردد. نویسندگان هدف امنیتی باید کانال‌ها و پروتکل‌های مورد استفاده توسط هر کدام از مؤلفه‌های یک ارتباط را مشخص کند.

این کانال ممکن است به عنوان کانال ثبت‌نام (داخل فرآیند ثبت‌نام در الزام FCO_CPC_EXT.1.2، توضیح داده شده است) استفاده گردد.

۷۷	مسیر امن ۱/ پیوند زدن
محصول مورد ارزیابی باید مسیر ارتباطی میان خود و یک مؤلفه پیوندی ^۱ که به طور منطقی از مسیرهای ارتباطی دیگر متمایز است را فراهم کند و [انتخاب: نقطه پایانی توابع امنیتی محصول، هر دو مورد (مؤلفه پیوندی و نقطه پایانی توابع امنیتی محصول)] را به صورت مطمئن شناسایی کرده و داده‌های تبادلی را در برابر تغییر [انتخاب: و افشاء، هیچ مورد دیگری] محافظت کند.	
۷۸	مسیر امن ۲/ پیوند زدن
محصول مورد ارزیابی باید به [انتخاب: توابع امنیتی محصول، مؤلفه پیوندی] اجازه دهد که ارتباطات را از طریق کانال امن آغاز کنند.	
۷۹	مسیر امن ۳/ پیوند زدن
محصول مورد ارزیابی باید برای پیوند مؤلفه‌ها به توابع امنیتی تحت شرایط/قیدهای محیط عملیاتی تعریف شده که در راهنمای عملیاتی مورد اشاره قرار گرفته است، استفاده از کانال امن را الزامی کند.	
نکته کاربردی ۴۷: این الزام (FTP_TRP.1/Join)، یکی از انواع کانال را که در اولین «انتخاب» در الزام FCO_CPC_EXT.1.2 بیان شده است، پیاده‌سازی می‌کند. عبارت «مؤلفه پیوندی» در الزام «مسیر امن ۱/ پیوند زدن» در واقع یک موجودیت IT است که تلاش می‌کند از طریق فرآیند ثبت‌نام، به محصول توزیع‌شده بپیوندد. هدف از الزام این است که برای مؤلفه‌ها امکان ارتباط با یک شیوه امن در زمان تشکیل توابع امنیتی فراهم گردد. دومین «انتخاب» در الزام «مسیر امن ۱/ پیوند زدن» در واقع بیان می‌کند که در برخی موارد، کانال ممکن است محرمانگی (حفاظت از آشکارسازی داده) را فراهم نکند؛ بنابراین، نویسندگان هدف امنیتی باید در خلاصه مشخصات محصول بیان کند که در این مورد آیا	

^۱ Joining

محصول محرمانگی را روی محیط الزام می‌کند (از طریق «شرایط/قیدهای محیط عملیاتی تعریف شده» در همین الزام) یا اینکه داده تبادل شده نیاز به محرمانگی ندارد.

توجه شود که وقتی از FTP_TRP.1/Join برای کانال ثبت‌نام استفاده شود، سپس این کانال نمی‌تواند به عنوان یک کانال عادی ارتباطات میان مؤلفه‌ای مورد استفاده قرار گیرد. باید از FPT_ITT.1 یا FTP_ITC.1 استفاده شود.

۶.۵ کلاس ارتباطات

شماره الزام	نام الزام
۸۰	تعریف کانال ثبت‌نام مؤلفه ۱
محصول باید سرپرست امنیتی را ملزم کند که قبل از اتفاق افتادن ارتباط میان هر جفت مؤلفه از محصول، برای آن‌ها یک ارتباط فعال کند.	
۸۱	تعریف کانال ثبت‌نام مؤلفه ۲
محصول باید یک فرآیند ثبت‌نام را پیاده‌سازی کند که در آن مؤلفه‌ها یک کانال ارتباطات را منتشر و استفاده کنند که این کانال حداقل برای داده توابع امنیتی محصول از [انتخاب]:	
- یک کانال که الزامات کانال امن را مطابق [انتخاب: FTP_ITC.1, FPT_ITT.1] رعایت کند. - یک کانال که الزامات کانال ثبت‌نام امن را مطابق FTP_TRP.1/Join رعایت کند. - هیچ کانالی [استفاده کند].	
۸۲	تعریف کانال ثبت‌نام مؤلفه ۳
محصول باید یک سرپرست امنیتی را فعال کند که بتواند کانال ارتباطات میان هر جفت مؤلفه از محصول را غیرفعال کند.	
نکته کاربردی ۴۸:	
این الزام (FCO_CPC_EXT.1) فقط وقتی که محصول توزیع‌شده باشد و در نتیجه چند مؤلفه داشته باشد که نیاز به ارتباط از طریق کانال داخلی داشته باشند، قابل اعمال است.	
انتخاب کانال در الزام «تعریف کانال ثبت‌نام مؤلفه ۲» اساساً یک انتخاب است بین اینکه از یک کانال امن معمولی که معادل است با الف) کانالی که برای ارتباط با موجودیت‌های خارجی (FTP_ITC.1) یا مؤلفه‌های محصول (FPT_ITT.1) استفاده می‌شود، یا ب) کانالی که برای ثبت‌نام بکار می‌رود (FTP_TRP.1/Join)، استفاده شود. در صورتی که محصول به دلیل امکان اقدامات پیکربندی قابل انجام توسط سرپرست محصول، نیاز به کانال ثبت‌نام نداشته باشد، آنگاه گزینه «هیچ کانالی» برای انتخاب الزام «تعریف کانال ثبت‌نام مؤلفه ۲» برگزیده می‌شود.	

اگر نویسنده سند هدف امنیتی، کانال FPT_ITT.1/FTP_ITC.1 را برگزیند، آنگاه سند خلاصه مشخصات محصول باید تکرارهایی از الزام را که برای مشخص کردن استفاده محصول لازم است، تشریح کند. در صورتی که FTP_TRP.1/Join انتخاب گردد، سند خلاصه مشخصات محصول (در صورت امکان با کمک سند راهنمای عملیاتی) باید جزییات کانال و سازوکارهایی را که استفاده می‌کند تشریح کند.

اگر نویسنده سند هدف امنیتی، کانال FPT_ITT.1/FTP_ITC.1 را برگزیند، آنگاه در سند هدف امنیتی باید کانال ثبت‌نام به عنوان یکی از تکرارهای الزام FPT_ITT.1 یا FTP_ITC.1 با یک نام مشخص (مثال؛ FPT_ITT.1/Join)، در قالب نکته کاربردی به الزام «تعریف کانال ثبت‌نام مؤلفه ۱» اضافه و اجرا گردد.

۷ پیوست دو: الزامات مبتنی بر انتخاب

چنان که در مقدمه این پروفایل حفاظتی نیز گفته شد، الزامات اولیه (الزاماتی که باید توسط محصول مورد ارزیابی یا پلتفرم‌های مربوطه رعایت شوند) در متن این پروفایل حفاظتی گنجانده شده‌اند. بر اساس انتخاب‌هایی که در بخش‌های مختلف این پروفایل حفاظتی انجام می‌شوند، الزامات دیگری نیز مطرح خواهند شد. الزامات زیر به همین منظور ارائه شده‌اند.

همچنین جدول زیر رویدادهای ممیزی مربوط به الزامات مبتنی بر انتخاب است. همان‌طور که در بخش‌های قبلی هم مطرح شده بود، در صورت نیاز باید به این جدول برای ثبت اطلاعات ممیزی مراجعه کرد.

ردیف	الزام	رویدادهای ممیزی	اطلاعات ممیزی ثبت شده
۱.	الزامات پروتکل DTLS Client	شکست در ایجاد یک نشست DTLS	دلایل شکست
۲.	الزامات پروتکل DTLS Client / احراز هویت	شکست در ایجاد یک نشست DTLS	دلایل شکست
		تشخیص حملات تکرار	هویت منبع حمله تکرار (مثلاً؛ آدرس IP)
۳.	الزامات پروتکل DTLS Server	شکست در ایجاد یک نشست DTLS	دلایل شکست
		تشخیص حملات تکرار	هویت منبع حمله تکرار (مثلاً؛ آدرس IP)
۴.		شکست در ایجاد یک نشست DTLS	دلایل شکست

ردیف	الزام	رویدادهای ممیزی	اطلاعات ممیزی ثبت شده
	الزامات پروتکل /DTLS Server احراز هویت دوطرفه	تشخیص حملات تکرار	هویت منبع حمله تکرار (مثلاً؛ آدرس IP)
۵.	الزامات پروتکل HTTPS	شکست در ایجاد یک نشست HTTPS	دلایل شکست
۶.	الزامات پروتکل IPSEC	شکست در ایجاد یک SA مربوط به پروتکل IPSEC	دلایل شکست
۷.	الزامات پروتکل SSH Client	شکست در ایجاد یک نشست SSH موفقیت در کلید دهی مجدد SSH	دلایل شکست ارتباط با نقاط پایانی غیر محصول (آدرس IP)
۸.	الزامات پروتکل SSH Server	شکست در ایجاد یک نشست SSH موفقیت در کلید دهی مجدد SSH	دلایل شکست ارتباط با نقاط پایانی غیر محصول (آدرس IP)
۹.	الزامات پروتکل TLS Client / احراز هویت	شکست در ایجاد یک نشست TLS	دلایل شکست
۱۰.	الزامات پروتکل TLS Client / احراز هویت دو طرفه	شکست در ایجاد یک نشست TLS	دلایل شکست
۱۱.	الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت	شکست در ایجاد یک نشست TLS	دلایل شکست
۱۲.	الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت دو طرفه	شکست در ایجاد یک نشست TLS	دلایل شکست
۱۳.	الزامات پروتکل X509 (۱) و (۲) / ابطال	تلاش‌های ناموفق برای اعتبارسنجی یک گواهی‌نامه.	دلایل شکست
۱۴.	الزامات پروتکل X509 (۳) و (۴)	-	-
۱۵.	الزامات پروتکل X509 (۵) و (۶)	-	-
۱۶.	خودآزمایی محصول مورد ارزیابی ۲	شکست در خودآزمایی	دلایل شکست (شامل شناساننده گواهی‌نامه‌های نامعتبر)

ردیف	الزام	رویدادهای ممیزی	اطلاعات ممیزی ثبت شده
۱۷.	الزامات به روزرسانی امن ۴ و ۵	شکست در به روزرسانی	دلایل شکست (شامل شناساننده گواهی نامه‌های نامعتبر)
۱۸.	مدیریت کارکرد در محصول ۱/ به روزرسانی خودکار	فعال سازی و غیرفعال جستجوی خودکار به روزرسانی‌ها یا به روزرسانی‌های خودکار	-
۱۹.	مدیریت کارکرد در محصول ۱/ توابع	اصلاح یا تغییر رفتار؛ مخابره داده ممیزی به موجودیت IT خارجی، کنترل داده ممیزی، قابلیت عملکردی ممیزی وقتی که فضای محلی ذخیره سازی ممیزی پر باشد.	-

نکته کاربردی ۴۹:

رویداد ممیزی «الزامات پروتکل X509 (۱) و (۲) / ابطال» در صورتی رخ می‌دهد که محصول مورد ارزیابی نتواند از موارد زیر اطمینان حاصل کند و گواهی نامه‌ها را تأیید کند:

- وجود افزونه basicConstraints و تأیید اینکه پرچم CA برای تمام گواهی نامه‌های CA به حالت «TRUE» تنظیم شده است
- تأیید امضای دیجیتال CA سلسله مراتبی مورد اعتماد
- خواندن و دسترسی به CRL یا دسترسی به سرور OCSP

اگر هر یک از این موارد وجود نداشته باشند، باید یک رویداد ممیزی با نتیجه شکست را در سوابق ممیزی ثبت کرد.

۷,۱ الزامات پروتکل DTLS Client

شماره الزام	نام الزام
۸۳	الزامات پروتکل DTLS Client (۱)
محصول باید [انتخاب: DTLS 1.2 (RFC 6347), DTLS 1.0 (RFC 4347)] را با پشتیبانی از مجموعه‌های رمز زیر را پیاده سازی کند:	
• [انتخاب: ○ TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA مطابق با RFC 3268	

RFC 3268 مطابق TLS_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA	○
RFC 3268 مطابق TLS_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA	○
RFC 3268 مطابق TLS_DHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA	○
RFC 3268 مطابق TLS_DHE_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA	○
RFC 3268 مطابق TLS_DHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_192_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_CBC_SHA	○
RFC 5246 مطابق TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256	○
RFC 5246 مطابق TLS_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA256	○
RFC 5246 مطابق TLS_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA256	○
RFC 5246 مطابق TLS_DHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256	○
RFC 5246 مطابق TLS_DHE_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA256	○
RFC 5246 مطابق TLS_DHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA256	○
RFC 5288 مطابق TLS_RSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256	○
RFC 5288 مطابق TLS_RSA_WITH_AES_192_GCM_SHA256	○
RFC 5288 مطابق TLS_RSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384	○
RFC 5289 مطابق TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256	○
RFC 5289 مطابق TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_192_CBC_SHA256	○
RFC 5289 مطابق TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_CBC_SHA384	○
RFC 5289 مطابق TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256	○
RFC 5289 مطابق TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_192_GCM_SHA256	○
RFC 5289 مطابق TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384	○
RFC 5289 مطابق TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256	○

- RFC 5289 TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_192_GCM_SHA256 مطابق با
- RFC 5289 TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384 مطابق با
- RFC 5289 TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256 مطابق با
- RFC 5289 TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256 مطابق با
- RFC 5289 TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA384 مطابق با
- [.]

نکته کاربردی ۵۰:

مجموعه‌های رمز که باید در پیکربندی ارزیابی شده آزمون شوند، توسط این الزام محدود شده‌اند. نویسنده سند هدف امنیتی باید مجموعه‌های رمز پشتیبانی شده را انتخاب کند. محدود کردن مجموعه‌های رمز که می‌تواند در پیکربندی ارزیابی شده سرپرستی بر روی سرور در محیط آزمون، استفاده گردند، ضروری است. TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA این پروفایل حفاظتی اجباری نیست ولی در صورت ادعای انطباق با RFC 6347، الزامی است. در نسخه‌های آتی این پروفایل حفاظتی، DTLS v1.2 برای همه محصولات الزامی می‌گردد.

۸۴ الزامات پروتکل DTLS Client (۲)

محصول باید مطابقت شناسه^۱ ارائه شده با شناسه مرجع را با توجه به بخش ۶ از RFC 6125، تأیید کند.

نکته کاربردی ۵۱:

قوانین مربوط به تأیید شناسه در بخش ۶ از RFC 6125 توضیح داده شده‌اند. شناسه مرجع توسط سرپرست (مثلاً وارد کردن یک URL در مرورگر وب یا کلیک کردن روی یک لینک)، توسط پیکربندی (مثلاً پیکربندی نام یک سرور ایمیل یا سرور احراز هویت) یا توسط یک برنامه کاربردی (مثلاً یک پارامتر از یک API) بر اساس سرویس برنامه کاربردی، تعیین می‌شود. کلاینت بر مبنای دامنه منبع و نوع سرویس برنامه کاربردی (مثلاً؛ HTTP، SIP، LDAP) مربوط به یک شناسه مرجع منحصربه‌فرد، همه شناسه‌های مرجع قابل قبول؛ نظیر یک Common Name برای قسمت Subject Name از گواهی‌نامه و نام (حساس به بزرگ و کوچک بودن حروف) DNS، URI و سرویس برای قسمت Subject Alternative Name را منتشر می‌کند. سپس کلاینت لیست همه شناسه‌های مرجع قابل قبول را با شناسه‌های ارائه شده در گواهی سرور DTLS مقایسه می‌کند.

روش ترجیحی برای تأیید شناسه، Subject Alternative Name است که از نام‌های DNS، URI، یا سرویس‌ها استفاده می‌کند. تأیید شناسه با استفاده از Common Name برای اهدافی مانند سازگاری پس‌زمینه^۲، الزامی است. به علاوه، استفاده از آدرس‌های IP در

^۱ Identifier

^۲ Background

هرکدام از دو روش ذکر شده، اگرچه می‌تواند پیاده‌سازی گردد ولی توصیه نمی‌شود. همچنین کلاینت نباید برای ساختن شناسه‌های مرجع از wildcards استفاده کند.	
۸۵	الزامات پروتکل DTLS Client (۳)
محصول باید کانال امن را فقط در صورت معتبر بودن گواهی‌نامه سرور برقرار سازد. اگر گواهی‌نامه سرور نامعتبر به نظر رسید، محصول باید [انتخاب: ارتباط را برقرار نسازد، برای برقراری ارتباط درخواست مجوز بدهد، [اختصاص: دیگر اقدامات]]. نکته کاربردی ۵۲: اگر در الزام FTP_ITC پروتکل DTLS انتخاب گردد، آنگاه اعتبار به‌وسیله تأییدیه شناسه، مسیر گواهی، تاریخ انقضاء و وضعیت ابطال مطابق با RFC 5280 تعیین می‌گردد. همچنین اعتبار گواهی بر اساس الزام FIA_X509_EXT.1/Rev آزموده می‌شود. اگر در الزام FTP_ITT پروتکل DTLS انتخاب گردد، آنگاه اعتبار گواهی بر اساس الزام FIA_X509_EXT.1/ITT آزموده می‌شود.	
۸۶	الزامات پروتکل DTLS Client (۴)
محصول باید [انتخاب: Supported Elliptic Curves Extension را ارائه نکند، Supported Elliptic Curves Extension را به همراه NIST curve های [انتخاب: secp256r1, secp384r1, secp521r1] و هیچ منحنی دیگری] در پیام ClientHello ارائه دهد. نکته کاربردی ۵۳: اگر در الزام «الزامات پروتکل DTLS Client (۱)» مجموعه‌های رمز دارای منحنی‌های بیضوی انتخاب گردند، در این الزام باید یک یا چند مورد از منحنی‌ها انتخاب شود. اگر در الزام «الزامات پروتکل DTLS Client (۱)» هیچ‌کدام از مجموعه‌های رمز دارای منحنی‌های بیضوی انتخاب نگردد، عبارت «Supported Elliptic Curves Extension» را ارائه نکند» باید انتخاب شود. این الزام مجموعه‌های رمز بیضوی مجاز برای احراز هویت و توافق کلید را به منحنی‌های NIST از الزام‌های FCS_COP.1/SigGen و FCS_CKM.1 و FCS_CKM.2 محدود می‌سازد. این افزونه برای کلاینت‌های که از مجموعه‌های رمز بیضوی پشتیبانی می‌کنند، الزامی است.	

۷.۲ الزامات پروتکل DTLS Client / احراز هویت

شماره الزام	نام الزام
۸۷	الزامات پروتکل DTLS Client / احراز هویت ۱
محصول باید [انتخاب: DTLS 1.0 (RFC 4347), DTLS 1.2 (RFC 6347)] را با پشتیبانی از مجموعه‌های رمز زیر را پیاده‌سازی کند: • [انتخاب: ○ TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA مطابق با RFC 3268	

RFC 3268 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA	○
RFC 3268 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA	○
RFC 3268 مطابق با TLS_DHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA	○
RFC 3268 مطابق با TLS_DHE_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA	○
RFC 3268 مطابق با TLS_DHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_192_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_CBC_SHA	○
RFC 5246 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256	○
RFC 5246 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA256	○
RFC 5246 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA256	○
RFC 5246 مطابق با TLS_DHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256	○
RFC 5246 مطابق با TLS_DHE_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA256	○
RFC 5246 مطابق با TLS_DHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA256	○
RFC 5288 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256	○
RFC 5288 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_192_GCM_SHA256	○
RFC 5288 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_192_CBC_SHA256	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_CBC_SHA384	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_192_GCM_SHA256	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256	○

- RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_192_GCM_SHA256
- RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384
- RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256
- RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256
- RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA384
- [.]

نکته کاربردی ۵۴:

نویسنده سند هدف امنیتی باید مجموعه‌های رمز پشتیبانی شده را انتخاب کند. محدود کردن مجموعه‌های رمز که می‌تواند در پیکربندی ارزیابی شده سرپرستی بر روی سرور در محیط آزمون، استفاده گردند، ضروری است. TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA در این پروفایل حفاظتی اجباری نیست ولی در صورت ادعای انطباق با RFC 6347، الزامی است. در نسخه‌های آتی این پروفایل حفاظتی، DTLS v1.2 برای همه محصولات الزامی می‌گردد.

الزامات پروتکل DTLS Client / احراز هویت ۲

۸۸

محصول باید مطابقت شناسه^۱ ارائه شده با شناسه مرجع را با توجه به بخش ۶ از RFC 6125، تأیید کند.

نکته کاربردی ۵۵:

قوانین مربوط به تأیید شناسه در بخش ۶ از RFC 6125 توضیح داده شده‌اند. شناسه مرجع توسط سرپرست (مثلاً وارد کردن یک URL در مرورگر وب یا کلیک کردن روی یک لینک)، توسط پیکربندی (مثلاً پیکربندی نام یک سرور ایمیل یا سرور احراز هویت) یا توسط یک برنامه کاربردی (مثلاً یک پارامتر از یک API) بر اساس سرویس برنامه کاربردی، تعیین می‌شود. کلاینت بر مبنای دامنه منبع و نوع سرویس برنامه کاربردی (مثلاً؛ HTTP، SIP، LDAP) مربوط به یک شناسه مرجع منحصربه‌فرد، همه شناسه‌های مرجع قابل قبول؛ نظیر یک Common Name برای قسمت Subject Name از گواهی‌نامه و نام (حساس به بزرگ و کوچک بودن حروف) DNS، URI و سرویس برای قسمت Subject Alternative Name را منتشر می‌کند. سپس کلاینت لیست همه شناسه‌های مرجع قابل قبول را با شناسه‌های ارائه شده در گواهی سرور DTLS مقایسه می‌کند.

روش ترجیحی برای تأیید شناسه، Subject Alternative Name است که از نام‌های DNS، URI، یا سرویس‌ها استفاده می‌کند. تأیید شناسه با استفاده از Common Name برای اهدافی مانند سازگاری پس‌زمینه^۲، الزامی است. به علاوه، استفاده از آدرس‌های IP در

^۱ Identifier

^۲ Background

هرکدام از دو روش ذکر شده، اگرچه می‌تواند پیاده‌سازی گردد ولی توصیه نمی‌شود. همچنین کلاینت نباید برای ساختن شناسه‌های مرجع از wildcards استفاده کند.	
۸۹	الزامات پروتکل DTLS Client / احراز هویت ۳
محصول باید کانال امن را فقط در صورت معتبر بودن گواهی‌نامه سرور برقرار سازد. اگر گواهی‌نامه سرور نامعتبر به نظر رسید، محصول باید [انتخاب: ارتباط را برقرار نسازد، برای برقراری ارتباط درخواست مجوز بدهد، [اختصاص: دیگر اقدامات]]. نکته کاربردی ۵۶: اگر در الزام FTP_ITC پروتکل DTLS انتخاب گردد، آنگاه اعتبار به‌وسیله تأییدیه شناسه، مسیر گواهی، تاریخ انقضاء و وضعیت ابطال مطابق با RFC 5280 تعیین می‌گردد. همچنین اعتبار گواهی بر اساس الزام FIA_X509_EXT.1/Rev آزموده می‌شود. اگر در الزام FTP_ITT پروتکل DTLS انتخاب گردد، آنگاه اعتبار گواهی بر اساس الزام FIA_X509_EXT.1/ITT آزموده می‌شود.	
۹۰	الزامات پروتکل DTLS Client / احراز هویت ۴
محصول باید [انتخاب: Supported Elliptic Curves Extension را ارائه نکند، Supported Elliptic Curves Extension را به همراه NIST curve های [انتخاب: secp256r1, secp384r1, secp521r1] و هیچ منحنی دیگری] در پیام ClientHello ارائه دهد. نکته کاربردی ۵۷: اگر در الزام «الزامات پروتکل DTLS Client / احراز هویت ۱» مجموعه‌های رمز دارای منحنی‌های بیضوی انتخاب گردند، در این الزام باید یک یا چند مورد از منحنی‌ها انتخاب شود. اگر در الزام «الزامات پروتکل DTLS Client / احراز هویت ۱» هیچ‌کدام از مجموعه‌های رمز دارای منحنی‌های بیضوی انتخاب نگردد، عبارت «Supported Elliptic Curves Extension» را ارائه نکند» باید انتخاب شود. این الزام مجموعه‌های رمز بیضوی مجاز برای احراز هویت و توافق کلید را به منحنی‌های NIST از الزام‌های FCS_COP.1/SigGen و FCS_CKM.1 و FCS_CKM.2 محدود می‌سازد. این افزونه برای کلاینت‌های که از مجموعه‌های رمز بیضوی پشتیبانی می‌کنند، الزامی است.	
۹۱	الزامات پروتکل DTLS Client / احراز هویت ۵
محصول باید احراز هویت دوطرفه را با استفاده از گواهی‌نامه‌های X509v3 پشتیبانی کند. نکته کاربردی ۵۸: استفاده از گواهی‌نامه‌های X509v3 برای پروتکل DTLS در الزام FIA_X509_EXT.2.1 ارائه شده است. در این الزام بیان می‌شود که کلاینت باید برای احراز هویت دوطرفه DTLS، قادر باشد یک گواهی‌نامه به سرور DTLS ارائه کند.	
۹۲	الزامات پروتکل DTLS Client / احراز هویت ۶

محصول باید هنگامی که یک پیام حاوی MAC نامعتبر دریافت می‌کند، [انتخاب: به نشست DTLS خاتمه دهد، بی‌صدا رکورد را دور بریزد].

نکته کاربردی ۵۹:

کد احراز هویت پیام (MAC) در واقع یک تابع هش کلید است که در الزام FCS_COP.1/KeyedHash شرح داده شده است. این کد در طی فاز دست‌تکانی DTLS مخابره می‌شود و برای حفاظت از جامعیت پیام‌های است که از طرف فرستنده در مبادله داده DTLS، دریافت می‌شود. اگر تائید MAC شکست بخورد، نشست باید خاتمه یابد یا رکورد دریافت شده، بی‌صدا دور انداخته شود.

۹۳	الزامات پروتکل DTLS Client / احراز هویت ۷
محصول باید پیام‌های تکرار/بازپخش^۱ شده برای موارد زیر را تشخیص و بی‌صدا دور بیندازد: • رکوردهای DTLS که قبلاً دریافت شده است. • رکوردهای DTLS که برای پنجره لغزنده، قدیمی محسوب می‌شود. نکته کاربردی ۶۰: تشخیص بازپخش در بخش 4.1.2.6 از DTLS v1.2 (RFC 6347) و بخش 4.1.2.5 از DTLS v1.0 (RFC 4347) تشریح شده است. برای هر رکورد دریافتی، دریافت‌کننده بررسی می‌کند که شماره توالی رکورد دریافتی در پنجره لغزنده دریافت تعریف شده باشد و قبلاً توسط رکوردهای دریافت شده، استفاده نشده باشد؛ یعنی پیام تکرار نباشد.	

۷,۳ الزامات پروتکل DTLS Server

شماره الزام	نام الزام
۹۴	الزامات پروتکل DTLS Server (۱)
محصول باید [انتخاب: DTLS 1.0 (RFC 4347), DTLS 1.2 (RFC 6347)] را با پشتیبانی از مجموعه‌های رمز زیر را پیاده‌سازی کند: • [انتخاب: ○ TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA مطابق با RFC 3268 ○ TLS_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA مطابق با RFC 3268 ○ TLS_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA مطابق با RFC 3268 ○ TLS_DHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA مطابق با RFC 3268	

^۱ Replayed

RFC 3268 مطابق با TLS_DHE_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA	○
RFC 3268 مطابق با TLS_DHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_192_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_CBC_SHA	○
RFC 5246 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256	○
RFC 5246 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA256	○
RFC 5246 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA256	○
RFC 5246 مطابق با TLS_DHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256	○
RFC 5246 مطابق با TLS_DHE_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA256	○
RFC 5246 مطابق با TLS_DHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA256	○
RFC 5288 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256	○
RFC 5288 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_192_GCM_SHA256	○
RFC 5288 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_192_CBC_SHA256	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_CBC_SHA384	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_192_GCM_SHA256	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_192_GCM_SHA256	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256	○

- RFC 5289 TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256 مطابق با
- RFC 5289 TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA384 مطابق با
- [.]

نکته کاربردی ۶۱:

مجموعه‌های رمز که باید در پیکربندی ارزیابی شده آزمون شوند، توسط این الزام محدود شده‌اند. نویسنده سند هدف امنیتی باید مجموعه‌های رمز پشتیبانی شده را انتخاب کند. محدود کردن مجموعه‌های رمز که می‌تواند در پیکربندی ارزیابی شده سرپرستی بر روی سرور در محیط آزمون، استفاده گردند، ضروری است. TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA در این پروفایل حفاظتی اجباری نیست ولی در صورت ادعای انطباق با RFC 6347، الزامی است. در نسخه‌های آتی این پروفایل حفاظتی، DTLS v1.2 برای همه محصولات الزامی می‌گردد.

۹۵ الزامات پروتکل DTLS Server (۲)

محصول باید برای کلاینت‌های دارای درخواست [هیچ موردی]، ارتباطات را ایجاد نکند.

نکته کاربردی ۶۲:

این پروفایل حفاظتی، محصول را ملزم به رد کردن درخواست DTLS v1.0 نمی‌کند. در نسخه آتی این پروفایل حفاظتی درخواست‌های DTLS v1.0 باید توسط تمامی محصولات، رد شود.

۹۶ الزامات پروتکل DTLS Server (۳)

محصول نباید در صورت شکست خوردن اعتبارسنجی DTLS Client، تلاش دست‌تکانی ارتباط را پیش ببرد.

نکته کاربردی ۶۳:

فرآیند اعتبارسنجی کردن DTLS Client در بخش 4.2.1 از DTLS v1.2 (RFC 6347) و DTLS v1.0 (RFC 4347) تشریح شده است. محصول DTLS Client را قبل از ارسال پیام ServerHello توسط توابع امنیتی محصول و در طی برقراری ارتباط (دست‌تکانی)، اعتبارسنجی می‌کند. سرور بعد از دریافت ClientHello، یک پیام HelloVerifyRequest را از کوکی به کلاینت ارسال می‌کند. کوکی درواقع یک پیام امضاء شده با استفاده از توابع هش معرفی شده در الزام FCS_COP.1/KeyedHash است. کلاینت دوباره یک پیام ClientHello را به همراه کوکی امضاء شده ارسال می‌کند، سرور در صورت تأیید کردن کوکی ارسالی کلاینت، مطمئن می‌شود که کلاینت از آدرس IP جعلی استفاده نکرده است.

۹۷ الزامات پروتکل DTLS Server (۴)

محصول باید [انتخاب: استقرار کلید مبتنی بر RSA را با اندازه کلید [انتخاب: ۲۰۴۸ بیت، ۳۰۷۲ بیت، ۴۰۹۶ بیت] اجرا کند؛ پارامترهای EC-دیفی‌هلمن را به همراه منحنی‌های NIST [انتخاب: secp256r1, secp384r1, secp521r1] و هیچ منحنی دیگری، تولید کند؛ پارامترهای دیفی‌هلمن را با اندازه [انتخاب: ۲۰۴۸ بیت، ۳۰۷۲ بیت] تولید کند].

نکته کاربردی ۶۴:

اگر سند هدف امنیتی در الزام «الزامات پروتکل DTLS Server (۱)» مجموعه‌های رمز DHE و ECDHE را ارائه کرده باشد، نویسنده سند هدف امنیتی باید امکان انتخاب دیفی‌هلمن یا منحنی‌های NIST را در الزام بگنجاند. الزام FMT_SMF.1 پیکربندی پارامترهای توافق کلید را برای برقراری یک ارتباط DTLS ملزم می‌کند که از لحاظ امنیتی قوی باشد.

۹۸ الزامات پروتکل DTLS Server (۵)

محصول باید هنگامی که یک پیام حاوی MAC نامعتبر دریافت می‌کند، [انتخاب: به نشست DTLS خاتمه دهد، بی‌صدا رکورد را دور بریزد].

نکته کاربردی ۶۵:

کد احراز هویت پیام (MAC) در واقع یک تابع هش کلید است که در الزام FCS_COP.1/KeyedHash شرح داده شده است. این کد در طی فاز دست‌تکانی DTLS مخابره می‌شود و برای حفاظت از جامعیت پیام‌های است که از طرف فرستنده در مبادله داده DTLS دریافت می‌شود. اگر تائید MAC شکست بخورد، نشست باید خاتمه یابد یا رکورد دریافت شده، بی‌صدا دور انداخته شود.

۹۹ الزامات پروتکل DTLS Server (۶)

محصول باید پیام‌های تکرار/بازپخش شده برای موارد زیر را تشخیص و بی‌صدا دور بیندازد:

- رکوردهای DTLS که قبلاً دریافت شده است.
- رکوردهای DTLS که برای پنجره لغزنده، قدیمی محسوب می‌شود.

نکته کاربردی ۶۶:

تشخیص بازپخش در بخش 4.1.2.6 از DTLS v1.2 (RFC 6347) و بخش 4.1.2.5 از DTLS v1.0 (RFC 4347) تشریح شده است. برای هر رکورد دریافتی، دریافت‌کننده بررسی می‌کند که شماره توالی رکورد دریافتی در پنجره لغزنده دریافت تعریف شده باشد و قبلاً توسط رکوردهای دریافت شده، استفاده نشده باشد؛ یعنی پیام تکرار نباشد. عبارت «بی‌صدا دور بیندازد» یعنی محصول بدون هیچ‌گونه پاسخی بسته را دور بیندازد.

۷,۴ الزامات پروتکل DTLS Server / احراز هویت دوطرفه

شماره الزام	نام الزام
۱۰۰	الزامات پروتکل DTLS Server / احراز هویت دوطرفه ۱
	محصول باید [انتخاب: DTLS 1.2 (RFC 6347), DTLS 1.0 (RFC 4347)] را با پشتیبانی از مجموعه‌های رمز زیر را پیاده‌سازی کند: • [انتخاب: ○ TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA مطابق با RFC 3268 ○ TLS_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA مطابق با RFC 3268 ○ TLS_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA مطابق با RFC 3268 ○ TLS_DHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA مطابق با RFC 3268 ○ TLS_DHE_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA مطابق با RFC 3268 ○ TLS_DHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA مطابق با RFC 3268 ○ TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA مطابق با RFC 4492 ○ TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA مطابق با RFC 4492 ○ TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA مطابق با RFC 4492 ○ TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_CBC_SHA مطابق با RFC 4492 ○ TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_192_CBC_SHA مطابق با RFC 4492 ○ TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_CBC_SHA مطابق با RFC 4492 ○ TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256 مطابق با RFC 5246 ○ TLS_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA256 مطابق با RFC 5246 ○ TLS_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA256 مطابق با RFC 5246 ○ TLS_DHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256 مطابق با RFC 5246 ○ TLS_DHE_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA256 مطابق با RFC 5246 ○ TLS_DHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA256 مطابق با RFC 5246 ○ TLS_RSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256 مطابق با RFC 5288 ○ TLS_RSA_WITH_AES_192_GCM_SHA256 مطابق با RFC 5288 ○ TLS_RSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384 مطابق با RFC 5288 ○ TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256 مطابق با RFC 5289

- RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_192_CBC_SHA256
- RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_CBC_SHA384
- RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256
- RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_192_GCM_SHA256
- RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384
- RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256
- RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_192_GCM_SHA256
- RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384
- RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256
- RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256
- RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA384
- [.]

نکته کاربردی ۶۷:

مجموعه‌های رمز که باید در پیکربندی ارزیابی شده آزمون شوند، توسط این الزام محدود شده‌اند. نویسنده سند هدف امنیتی باید مجموعه‌های رمز پشتیبانی شده را انتخاب کند. محدود کردن مجموعه‌های رمز که می‌تواند در پیکربندی ارزیابی شده سرپرستی بر روی سرور در محیط آزمون، استفاده گردند، ضروری است. TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA در این پروفایل حفاظتی اجباری نیست ولی در صورت ادعای انطباق با RFC 6347، الزامی است. در نسخه‌های آتی این پروفایل حفاظتی، DTLS v1.2 برای همه محصولات الزامی می‌گردد.

۱۰۱ الزامات پروتکل DTLS Server / احراز هویت دوطرفه ۲

محصول باید برای کلاینت‌های دارای درخواست [هیچ موردی]، ارتباطات را ایجاد نکند.

نکته کاربردی ۶۸:

این پروفایل حفاظتی، محصول را ملزم به رد کردن درخواست DTLS v1.0 نمی‌کند. در نسخه آتی این پروفایل حفاظتی درخواست‌های DTLS v1.0 باید توسط تمامی محصولات، رد شود.

۱۰۲ الزامات پروتکل DTLS Server / احراز هویت دوطرفه ۳

محصول نباید در صورت شکست خوردن اعتبارسنجی DTLS Client، تلاش دست‌تکانی ارتباط را پیش ببرد.

نکته کاربردی ۶۹:

فرآیند اعتبارسنجی کردن DTLS Client در بخش 4.2.1 از DTLS v1.2 (RFC 6347) و DTLS v1.0 (RFC 4347) تشریح شده است. محصول DTLS Client را قبل از ارسال پیام ServerHello توسط توابع امنیتی محصول و در طی برقراری ارتباط (دست‌تکانی)، اعتبارسنجی می‌کند. سرور بعد از دریافت ClientHello، یک پیام HelloVerifyRequest را از کوکی به کلاینت ارسال می‌کند. کوکی درواقع یک پیام امضاء شده با استفاده از توابع هش معرفی شده در الزام FCS_COP.1/KeyedHash است. کلاینت دوباره یک پیام ClientHello را به همراه کوکی امضاء شده ارسال می‌کند، سرور در صورت تأیید کردن کوکی ارسالی کلاینت، مطمئن می‌شود که کلاینت از آدرس IP جعلی استفاده نکرده است.

۱۰۳ الزامات پروتکل DTLS Server / احراز هویت دوطرفه ۴

محصول باید [انتخاب: استقرار کلید مبتنی بر RSA را با اندازه کلید [انتخاب: ۲۰۴۸ بیت، ۳۰۷۲ بیت، ۴۰۹۶ بیت] اجرا کند؛ پارامترهای EC-دیفی‌هلمن را به همراه منحنی‌های NIST [انتخاب: secp256r1, secp384r1, secp521r1] و هیچ منحنی دیگری، تولید کند؛ پارامترهای دیفی‌هلمن را با اندازه [انتخاب: ۲۰۴۸ بیت، ۳۰۷۲ بیت] تولید کند].

نکته کاربردی ۷۰:

اگر سند هدف امنیتی در الزام «الزامات پروتکل DTLS Server / احراز هویت دوطرفه ۱» مجموعه‌های رمز DHE و ECDHE را ارائه کرده باشد، نویسنده سند هدف امنیتی باید امکان انتخاب دیفی‌هلمن یا منحنی‌های NIST را در الزام بگنجاند. الزام FMT_MOF.1 پیکربندی پارامترهای توافق کلید را برای برقراری یک ارتباط DTLS ملزم می‌کند که از لحاظ امنیتی قوی باشد.

۱۰۴ الزامات پروتکل DTLS Server / احراز هویت دوطرفه ۵

محصول باید هنگامی که یک پیام حاوی MAC نامعتبر دریافت می‌کند، [انتخاب: به نشست DTLS خاتمه دهد، بی‌صدا رکورد را دور بریزد].

نکته کاربردی ۷۱:

کد احراز هویت پیام (MAC) در واقع یک تابع هش کلید است که در الزام FCS_COP.1/KeyedHash شرح داده شده است. این کد در طی فاز دست‌تکانی DTLS مخابره می‌شود و برای حفاظت از جامعیت پیام‌های است که از طرف فرستنده در مبادله داده DTLS دریافت می‌شود. اگر تأیید MAC شکست بخورد، نشست باید خاتمه یابد یا رکورد دریافت شده، بی‌صدا دور انداخته شود.

۱۰۵ الزامات پروتکل DTLS Server / احراز هویت دوطرفه ۶

محصول باید پیام‌های تکرار/بازپخش شده برای موارد زیر را تشخیص و بی‌صدا دور بیندازد:

- رکوردهای DTLS که قبلاً دریافت شده است.
- رکوردهای DTLS که برای پنجره لغزنده، قدیمی محسوب می‌شود.

نکته کاربردی ۷۲:

تشخیص بازپخش در بخش 4.1.2.6 از DTLS v1.2 (RFC 6347) و بخش 4.1.2.5 از DTLS v1.0 (RFC 4347) تشریح شده است. برای هر رکورد دریافتی، دریافت‌کننده بررسی می‌کند که شماره توالی رکورد دریافتی در پنجره لغزنده دریافت تعریف شده باشد و قبلاً توسط رکوردهای دریافت شده، استفاده نشده باشد؛ یعنی پیام تکرار نباشد. عبارت «بی‌صدا دور بیندازد» یعنی محصول بدون هیچ‌گونه پاسخی بسته را دور بیندازد.	
۱۰۶	الزامات پروتکل DTLS Server / احراز هویت دوطرفه ۷
محصول باید احراز هویت دوطرفه کلاینت‌های DTLS را با استفاده از گواهی‌نامه‌های X509v3 پشتیبانی کند.	
۱۰۷	الزامات پروتکل DTLS Server / احراز هویت دوطرفه ۸
محصول باید کانال امن را فقط در صورت معتبر بودن گواهی‌نامه سرور برقرار سازد. اگر گواهی‌نامه سرور نامعتبر به نظر رسید، محصول باید [انتخاب: ارتباط را برقرار نسازد، برای برقراری ارتباط درخواست مجوز بدهد، [اختصاص: دیگر اقدامات]].	
نکته کاربردی ۷۳:	
استفاده از گواهی‌نامه‌های X509v3 برای پروتکل DTLS در الزام FIA_X509_EXT.2.1 ارائه شده است. در این الزام بیان می‌شود که گواهی‌نامه‌های سمت کلاینت باید برای احراز هویت دوطرفه DTLS پشتیبانی گردند.	
اگر در الزام FTP_ITC پروتکل DTLS انتخاب گردد، آنگاه اعتبار به‌وسیله تأییدیه شناسه، مسیر گواهی، تاریخ انقضاء و وضعیت ابطال مطابق با RFC 5280 تعیین می‌گردد. همچنین اعتبار گواهی بر اساس الزام FIA_X509_EXT.1/Rev آزموده می‌شود.	
اگر در الزام FTP_ITT پروتکل DTLS انتخاب گردد، آنگاه اعتبار گواهی بر اساس الزام FIA_X509_EXT.1/ITT آزموده می‌شود.	
۱۰۸	الزامات پروتکل DTLS Server / احراز هویت دوطرفه ۹
محصول در صورت مطابقت نداشتن؛ نام متمایز ^۱ یا نام دیگر فاعل ^۲ موجود در گواهی‌نامه، با آنچه از شناساننده ^۳ کلاینت انتظار بوده است، نباید کانال امن را برقرار سازد.	
نکته کاربردی ۷۴:	
شناساننده کلاینت ممکن است در فیلد subject یا افزونه نام دیگر فاعل مربوط به یک گواهی‌نامه باشد. شناساننده مورد انتظار باید پیکربندی گردد. این شناساننده ممکن است با نام دامنه، آدرس IP، یا آدرس ایمیل که توسط نظیر استفاده می‌گردد، مقایسه گردد. همچنین ممکن است این شناساننده برای مقایسه، به یک دایرکتوری سرور داده شود.	

^۱ Distinguish Name (DN)^۲ Subject Alternative Name (SAN)^۳ Identifier

۷,۵ الزامات پروتکل HTTPS

شماره الزام	نام الزام
۱۰۹	الزامات پروتکل HTTPS (۱)
محصول مورد ارزیابی باید پروتکل HTTPS را مطابق با RFC 2818 اجرا کند. نکته کاربردی ۷۵: نویسنده سند هدف امنیتی باید اطلاعات کافی را فراهم آورد و مشخص کند که پیاده‌سازی این پروتکل، مطابق استانداردهای تعریف‌شده است. برای انجام این کار می‌توان عناصری را به این مؤلفه افزود یا اطلاعاتی را به خلاصه مشخصات محصول اضافه کرد.	
۱۱۰	الزامات پروتکل HTTPS (۲)
محصول مورد ارزیابی باید پروتکل HTTPS را با استفاده از TLS اجرا کند.	
۱۱۱	الزامات پروتکل HTTPS (۳)
در صورتی که گواهی‌نامه هم‌تا ارائه شده باشد و نامعتبر باشد، محصول مورد ارزیابی باید [انتخاب: اتصال را برقرار نکند، برای برقراری اتصال درخواست مجوز کند، هیچ اقدام دیگری انجام ندهد]. نکته کاربردی ۷۶: اگر در الزام FTP_ITC.1 یا FTP_TRP.1/Admin پروتکل HTTPS انتخاب گردد، آنگاه اعتبار به‌وسیله تأییدیه شناسه، مسیر گواهی، تاریخ انقضاء و وضعیت ابطال مطابق با RFC 5280 تعیین می‌گردد. همچنین اعتبار گواهی‌نامه بر اساس الزام FIA_X509_EXT.1/Rev آزموده می‌شود. اگر در الزام FTP_ITT.1 پروتکل HTTPS انتخاب گردد، آنگاه اعتبار گواهی‌نامه بر اساس الزام FIA_X509_EXT.1/ITT آزموده می‌شود.	

۷,۶ الزامات پروتکل IPsec

نقاط پایانی ارتباطات دستگاه‌های شبکه ممکن است با یکدیگر فاصله منطقی یا جغرافیایی داشته باشند، یا ممکن است مسیر ارتباط از تعداد زیادی سیستم غیرقابل اعتماد دیگر بگذرد. کارکرد امنیتی دستگاه شبکه باید این قابلیت را داشته باشد که از ترافیک حساس منتقل‌شده حفاظت کند (مانند ترافیک سرپرست محصول، ترافیک احراز

هویت، ترافیک ممیزی و موارد دیگری از این دست). یکی از راه‌های ایجاد کانال ارتباطی بین دستگاه شبکه و یک موجودیت IT خارجی، به گونه‌ای که این ارتباط را بتوان از هر دو طرف احراز هویت کرد، استفاده از IPsec است. IPsec جزء مؤلفه‌های ضروری این پروفایل حفاظتی به شمار نمی‌آید. اگر یک محصول مورد ارزیابی از پروتکل IPsec استفاده کند، آنگاه باید انتخاب مربوطه را در «کانال امن» و/یا «مسیر امن» انجام دهد. همچنین نیاز است الزامات این پروتکل به سند هدف امنیتی اضافه گردد.

IPsec یک پروتکل هم‌تا به هم‌تا است و بنابراین نیازی به تفکیک الزامات کلاینت و سرور وجود ندارد.

شماره الزام	نام الزام
۱۱۲	الزامات پروتکل IPSEC (۱)
محصول مورد ارزیابی باید پروتکل IPsec را بر اساس آنچه در RFC 4301 مشخص شده است، پیاده‌سازی کند.	
نکته کاربردی ۷۷:	
بر اساس RFC 4301 برای پیاده‌سازی IPSEC جهت محافظت از ترافیک IP باید از یک پایگاه داده خط‌مشی امنیتی (SPD) استفاده کرد. با استفاده از SPD می‌توان تعیین کرد که بسته‌های IP چگونه باید مدیریت شوند:	
۱- «PROTECT» از بسته‌ها (مثلاً رمزگذاری آن‌ها)	
۲- «BYPASS» سرویس‌های IPSEC (مثلاً عدم رمزگذاری)	
۳- «DISCARD» بسته (مثلاً دور ریختن بسته).	
پایگاه داده مذکور را می‌توان به روش‌های مختلفی پیاده‌سازی کرد که از آن جمله می‌توان به لیست‌های کنترل دسترسی به مسیر، مجموعه قوانین فایروال، استفاده از یک پایگاه داده SPD سنتی و مواردی از این دست اشاره کرد. صرف‌نظر از روشی که به کار گرفته می‌شود، مفهومی به نام «قانون» ^۱ وجود دارد که بسته‌ها با آن «مطابقت» می‌کنند و در نتیجه یک اقدام انجام می‌گیرد. باید ابزارهایی برای مرتب کردن این قوانین وجود داشته باشد، ولی داشتن یک رویکرد عمومی در این زمینه الزام نشده است. قاعده کلی این است که SPD باید بتواند بسته‌های IP را از یکدیگر تمایز دهد و قوانین مربوطه را در مورد آن‌ها اعمال کند. ممکن است چند SPD وجود داشته باشند (یک پایگاه داده برای هر واسط شبکه)، اما الزامی در این زمینه وجود ندارد.	
۱۱۳	الزامات پروتکل IPSEC (۲)
محصول مورد ارزیابی باید مقدار/قانون در پایگاه داده SPD، برای تمام موارد غیر منطبق داشته باشد و آن‌ها را طبق آن مقدار/قانون دور بریزد.	

^۱rule

۱۱۴	الزامات پروتکل IPSEC (۳)
محصول مورد ارزیابی باید [انتخاب: مد انتقال، مد تونل] را پیاده‌سازی کند. نکته کاربردی ۷۸: نویسنده سند هدف امنیتی باید مدهای عملیاتی پشتیبانی شده برای IPsec را مشخص کند.	
۱۱۵	الزامات پروتکل IPSEC (۴)
محصول مورد ارزیابی باید بر اساس آنچه در RFC 4303 گفته شده است فریمورک ESP از پروتکل IPSEC را با استفاده از الگوریتم‌های رمزنگاری [انتخاب: AES-CBC-128، AES-CBC-128، AES-CBC-128 (تشریح شده در RFC 3602)، هیچ الگوریتم دیگری] به همراه یک HMAC مبتنی بر الگوریتم درهم‌سازی امن (SHA) [انتخاب: HMAC-SHA-1، HMAC-SHA-256، HMAC-SHA-512، 384، هیچ الگوریتم دیگری] و [انتخاب: AES-GCM-128، AES-GCM-192، AES-GCM-256 (تشریح شده در RFC 4106)، هیچ الگوریتم دیگری] پیاده‌سازی کند. نکته کاربردی ۷۹: وقتی که الگوریتم AES-CBC انتخاب گردد، حداقل یک HMAC مبتنی بر SHA نیز باید انتخاب شود. اگر یک AES-GCM انتخاب گردد، نیاز نیست که HMAC انتخاب شود زیرا AES-GCM محرمانگی و جامعیت را به وجود فراهم می‌کند. در صورتی که برای IPsec با توجه به خروجی مورد انتظار، نوع خاصی از HMAC مبتنی بر SHA (مثلاً، HMAC کوتاه شده^۱) انتخاب گردد، در خلاصه مشخصات محصول باید مشخص شود.	
۱۱۶	الزامات پروتکل IPSEC (۵)
محصول مورد ارزیابی باید یکی از این پروتکل‌ها را به کار گیرد: [انتخاب: • IKEv1، با استفاده از مد اصلی^۲ برای انتقال در فاز اول، طبق آنچه در RFC 2407, 2408, 2409, RFC 4109، [انتخاب: هیچ RFC دیگر برای اعداد متوالی بسط‌یافته، RFC 4304 برای اعداد متوالی بسط‌یافته] و [انتخاب: هیچ RFC دیگر برای توابع درهم‌ساز، RFC 4868 برای توابع درهم‌ساز] بیان شده است. • IKEv2، مطابق با آنچه در RFC 5996 و [انتخاب: بدون پشتیبانی از پیمایش NAT^۳، با پشتیبانی اجباری از پیمایش NAT چنان‌که در بخش ۲،۲۳ از RFC 5996 تشریح شده است] و [انتخاب: هیچ RFC دیگر برای توابع درهم‌ساز، RFC 4868 برای توابع درهم‌ساز] تشریح شده است.	

^۱ Truncated^۲ Main Mode^۳ NAT traversal

[.

نکته کاربردی ۸۰:

اگر محصول مورد ارزیابی برای دو پروتکل IKEv1 یا IKEv2 از الگوریتم درهم ساز SHA-2 استفاده کند، نویسنده سند هدف امنیتی باید RFC 4868 را انتخاب کند. اگر محصول از HMACs مبتنی بر SHA، کوتاه شده مطابق با RFC 4868 استفاده کند، باید در خلاصه مشخصات محصول، مشخص گردد.

۱۱۷	الزامات پروتکل IPSEC (۶)
-----	--------------------------

محصول مورد ارزیابی باید اطمینان حاصل کند که برای پی آیند (پایه بار)^۱ رمز گذاری شده در پروتکل [انتخاب: IKEv2، IKEv1]، از الگوریتم های رمزنگاری [انتخاب: AES-CBC-128، AES-CBC-192، AES-CBC-256 (تشریح شده در RFC 3602)، AES-GCM-128، AES-GCM-192، AES-GCM-256 (تشریح شده در RFC 5282) استفاده می شود.

نکته کاربردی ۸۱:

از آنجایی که هیچ RFC وجود ندارد که AES-GCM را برای IKEv1 تعریف کرده باشد، AES-GCM-128، AES-GCM-192 و AES-GCM-256 تنها در صورتی انتخاب می شوند که IKEv2 نیز انتخاب شده باشد.

۱۱۸	الزامات پروتکل IPSEC (۷)
-----	--------------------------

محصول مورد ارزیابی باید اطمینان حاصل کند که [انتخاب:

- سرپرست محصول می تواند طول عمر SA فاز اول IKEv1 را بر اساس [انتخاب:
 - تعداد بایت ها؛
 - مدت زمان که مقدار آن را می توان در بازه [اختصاص: اعداد صحیح شامل ۲۴] ساعت قرار داد؛ [پیکربندی کند.
- سرپرست محصول می تواند طول عمر SA IKEv2 را بر اساس [انتخاب:
 - تعداد بایت ها؛
 - مدت زمان که مقدار آن را می توان در بازه [اختصاص: اعداد صحیح شامل ۲۴] ساعت قرار داد؛ [پیکربندی کند.

نکته کاربردی ۸۲:

نویسنده سند هدف امنیتی الزامات IKEv1 یا الزامات IKEv2 (و یا هر دو، بسته به انتخابی که در «الزامات پروتکل IPSEC (۵)» صورت گرفته است) را انتخاب می کند. نویسنده سند هدف امنیتی همچنین طول عمر را بر اساس مقادیر یا بر اساس زمان (ترکیبی از این دو) انتخاب می کند. برای رعایت این الزام، لازم است که مدت زمان توسط سرپرست محصول قابل پیکربندی باشد (بر اساس

^۱ Payload

دستورالعمل‌هایی که در سند شرح محصول ذکر شده‌اند). به طور کلی، دستورالعمل‌های مربوط به تنظیم پارامترها شامل مدت‌زمان‌های SA را باید در سند شرح محصول در نظر گرفت.

۱۱۹ الزامات پروتکل IPSEC (۸)

محصول مورد ارزیابی باید اطمینان حاصل کند که [انتخاب:

- سرپرست محصول می‌تواند طول عمر SA فاز دوم IKEv1 را بر اساس [انتخاب:
 - تعداد بایت‌ها؛
 - مدت‌زمان که مقدار آن را می‌توان در بازه [اختصاص: اعداد صحیح شامل ۸] ساعت قرار داد؛ [پیکربندی کند.
- سرپرست محصول می‌تواند طول عمر IKEv2 Child SA را بر اساس [انتخاب:
 - تعداد بایت‌ها؛
 - مدت‌زمان که مقدار آن را می‌توان در بازه [اختصاص: اعداد صحیح شامل ۸] ساعت قرار داد؛ [پیکربندی کند.

نکته کاربردی ۸۳:

نویسنده سند هدف امنیتی الزامات IKEv1 یا الزامات IKEv2 (و یا هر دو، بسته به انتخابی که در «الزامات پروتکل IPSEC (۵)» صورت گرفته است) را انتخاب می‌کند. نویسنده سند هدف امنیتی همچنین طول عمر را بر اساس مقادیر یا بر اساس زمان (ترکیبی از این دو) انتخاب می‌کند. برای رعایت این الزام، لازم است که مدت‌زمان توسط سرپرست محصول قابل پیکربندی باشد (بر اساس دستورالعمل‌هایی که در سند شرح محصول ذکر شده‌اند). به طور کلی، دستورالعمل‌های مربوط به تنظیم پارامترها شامل مدت‌زمان‌های SA را باید در سند شرح محصول در نظر گرفت.

۱۲۰ الزامات پروتکل IPSEC (۹)

محصول باید مقدار x را که در تبادل کلید IKE DiffieHellman (x در $g^x \bmod p$) به کار می‌رود، با استفاده از تولیدکننده بیت تصادفی که در الزام «تولید بیت تصادفی ۱» مشخص شده است و دست‌کم طول آن [اختصاص: تعداد بیت‌های (یک یا بیش از یک) باشد که حداقل دو برابر قدرت امنیتی گروه Diffie-Hellman مذاکره شده باشد] تولید کند.

نکته کاربردی ۸۴:

در گروه‌های ۱۹ و ۲۰ دیفی‌هلمن، مقدار "x" ضریب نقطه‌ای برای g است. از آنجایی که در پیاده‌سازی ممکن است گروه‌های مختلف Diffie-Hellman در مذاکره برای استفاده در SA مجاز باشند الزام «الزامات پروتکل IPSEC (۹)» می‌تواند مقادیر متعددی داشته باشند. نویسند سند هدف امنیتی برای هر گروه DH مورد پشتیبانی، از جدول ۲ در دفترچه NIST SP 800-57 «توصیه‌هایی برای مدیریت کلید – بخش اول: عمومی» برای تعیین قدرت امنیتی («تعداد بیت‌های

امنیتی») مربوط به گروه DH راهنمایی بگیرد. سپس هر مقدار منحصر به فرد برای پر کردن قسمت اختصاص به کار می‌رود. برای مثال، اگر فرض کنیم در پیاده‌سازی گروه DH ۱۴ (2048-bit MODP) و گروه ۲۰ (ECDH با استفاده Curve P-384 در NIST) پشتیبانی می‌شود، با توجه به جدول ۲، تعداد بیت‌های امنیتی برای گروه ۱۴، ۱۱۲ و برای گروه ۲۰، ۱۹۲ است.

۱۲۱ الزامات پروتکل IPSEC (۱۰)

محصول باید نانس‌های مورد استفاده در تبادلات [انتخاب: IKEv2, IKEv1] را با طول [انتخاب:

- [اختصاص: قدرت امنیتی مربوط به گروه Diffie-Hellman مذاکره شده]؛
- حداقل ۱۲۸ بیت اندازه و حداقل نصف اندازه خروجی تابع درهم‌سازی نیمه تصادفی^۱ مذاکره شده (PRF) [تولید کند.

نکته کاربردی ۸۵:

اگر IKEv2 انتخاب شده باشد (همان‌طور که در RFC5996 اجباری شده است)، نویسنده سند هدف امنیتی باید دومین گزینه را برای طول نانس انتخاب کند. نویسنده سند هدف امنیتی مجاز است هر یک از گزینه‌ها را برای IKEv1 انتخاب کند. در اولین گزینه برای طول نانس، از آنجایی که در پیاده‌سازی ممکن است برای استفاده از گروه‌های مختلف Diffie-Hellman در ساخت تضمین‌های امنیتی، مذاکره کردن مجاز باشد، اختصاص مربوط به «الزامات پروتکل IPSEC (۱۰)» می‌تواند مقادیر متعددی داشته باشد.

نویسنده سند هدف امنیتی برای هر گروه DH مورد پشتیبانی، از جدول ۲ در دفترچه NIST SP 800-57 «توصیه‌هایی برای مدیریت کلید – بخش اول: عمومی» برای تعیین قدرت امنیتی («تعداد بیت‌های امنیتی») مربوط به گروه DH راهنمایی بگیرد. سپس هر مقدار منحصر به فرد برای پر کردن قسمت اختصاص به کار می‌رود. برای مثال، اگر فرض کنیم در پیاده‌سازی گروه DH ۱۴ (2048-bit MODP) و گروه ۲۰ (ECDH با استفاده Curve P-384 در NIST) پشتیبانی می‌شود، با توجه به جدول ۲، تعداد بیت‌های امنیتی برای گروه ۱۴، ۱۱۲ و برای گروه ۲۰، ۱۹۲ است. به این دلیل که نانس‌ها ممکن است پیش از اینکه گروه DH مذاکره شود، مبادله شوند، بنابراین توصیه می‌شود نانس به کاررفته به اندازه کافی بزرگ باشد که همه پیشنهاد‌های محصول انتخاب‌شده در تبادل را پشتیبانی کند.

۱۲۲ الزامات پروتکل IPSEC (۱۱)

محصول باید اطمینان حاصل کند که پروتکل‌های IKE، همه گروه‌های DH [انتخاب: ۱۴ (2048-bit MODP) و ۱۹ (256-bit Random ECP)، ۲۰ (384-bit Random ECP)، ۲۴ (2048-bit MODP) به همراه 256-bit POS] را پشتیبانی می‌کنند.

نکته کاربردی ۸۶:

^۱ Pseudorandom Function hash

قسمت «انتخاب» در این الزام جهت مشخص کردن این موضوع که گروه‌های DH اضافه پشتیبانی شده است، بکار می‌رود. این الزام برای هر دو IKEv1 و IKEv2 اعمال می‌گردد.	
۱۲۳	الزامات پروتکل IPSEC (۱۲)
محصول باید به صورت پیش‌فرض بتواند اطمینان حاصل کند که قدرت الگوریتم متقارن (از نظر تعداد بیت‌های کلید) که برای حفاظت از اتصال [انتخاب: فاز ۱ IKEv1، IKEv2 IKE_SA] مذاکره شده است، بیشتر یا مساوی قدرت الگوریتم متقارنی (از نظر تعداد بیت‌های کلید) که برای حفاظت از اتصال [انتخاب: فاز ۲ IKEv1، IKEv2 CHILD_SA] مذاکره شده است، باشد.	
نکته کاربردی ۸۷:	
نویسنده سند هدف امنیتی یکی یا هر دوی انتخاب‌های IKE را بر اساس اینکه کدام یک توسط محصول پیاده‌سازی می‌شود، انتخاب می‌کند. انتخاب نسخه(های) IKE نه فقط در این الزام بلکه در تمامی الزامات بخش IPsec، باید سازگار باشد.	
۱۲۴	الزامات پروتکل IPSEC (۱۳)
محصول باید اطمینان حاصل کند که همه پروتکل‌های IKE احراز هویت هم‌تا را با استفاده از [انتخاب: RSA، ECDSA] که از گواهی‌های X.509v3 مطابق با RFC4945 و [انتخاب: کلیدهای پیش‌اشتراکی، هیچ روش دیگری] استفاده می‌کند، انجام می‌دهند.	
نکته کاربردی ۸۸:	
برای انطباق با این پروفایل حفاظتی، حداقل یک روش احراز هویت هم‌تا مبتنی بر کلید عمومی لازم است؛ نویسنده سند هدف امنیتی باید اطمینان حاصل کند که الزامات کلاس رمزنگاری متناسب که نشان‌دهنده الگوریتم‌های استفاده شده (و سازگاری کلیدهای تولیدشده) برای پشتیبانی روش انتخابی است، ارائه شده باشد. خلاصه مشخصات محصول باید تشریح کند که چگونه الگوریتم‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند (برای مثال؛ RFC 2409 سه روش احراز هویت با استفاده از کلید عمومی را مشخص می‌کند، هر کدام که استفاده می‌شود باید در خلاصه مشخصات محصول ذکر گردد).	
۱۲۵	الزامات پروتکل IPSEC (۱۴)
محصول باید کانال امن را فقط در صورتی که شناساننده موجود در گواهی‌نامه دریافتی با شناساننده مرجع پیکربندی شده انطباق داشته باشد، برقرار کند. شناساننده مرجع و ارائه شده از انواع زیر می‌باشند:	
[انتخاب: آدرس IP، FQDN ^۱ ، FQDN، کاربر، نام متمایز شده (DN ^۲)] و [انتخاب: هیچ نوع شناساننده مرجع دیگری، [انتخاب: دیگر انواع شناساننده مرجع پشتیبانی شده]].	
نکته کاربردی ۸۹:	

^۱ Fully Qualified Domain Name^۲ Distinguished Name

وقتی که از گواهی‌نامه‌های RSA یا ECDSA برای احراز هویت هم‌تا استفاده می‌گردد، شناساننده مرجع و ارائه شده یکی از فرم‌های DN، FQDN، آدرس IP یا FQDN کاربر را پیدا می‌کند. لازم به ذکر است که شناساننده مرجع، در واقع همان شناساننده‌ای است که محصول انتظار دارد از IKE احراز هویت کاربر دریافت کند. همچنین شناساننده ارائه شده، شناساننده‌ای است که در بدنه گواهی‌نامه ارائه می‌شود.

روش ترجیحی برای تأیید شناسه، Subject Alternative Name است که از نام‌های DNS، URI، یا سرویس‌ها استفاده می‌کند. تأیید شناسه با استفاده از Common Name برای اهدافی مانند سازگاری پس‌زمینه^۱، الزامی است. به علاوه، استفاده از آدرس‌های IP در هرکدام از دو روش ذکر شده، اگرچه می‌تواند پیاده‌سازی گردد ولی توصیه نمی‌شود.

۷.۷ الزامات پروتکل SSH Client

شماره الزام	نام الزام
۱۲۶	الزامات پروتکل SSH Client (۱)
محصول باید پروتکل SSH را مطابق با RFC های [انتخاب: 4251، 4252، 4253، 4254، 5647، 5656، 6187، 6668، هیچ RFC دیگری] پیاده‌سازی کند.	
نکته کاربردی ۹۰: نویسنده سند هدف امنیتی انتخاب می‌کند که با کدام یک از RFC ها مطابقت وجود دارد. توجه کنید که این موضوع باید با انتخاب سایر الزامات مطرح شده، مطابقت داشته باشند (مثلاً؛ الگوریتم‌های رمزنگاری معتبر). RFC 4253 الگوریتم‌های رمزنگاری مشخص را که "REQUIRED" (موردنیاز) هستند، تعیین می‌کند. در نتیجه، پشتیبانی از این الگوریتم‌ها باید پیاده‌سازی شود، نه اینکه صرفاً امکان استفاده از آن‌ها وجود داشته باشد. مشخص کردن اینکه کدام یک از الگوریتم‌هایی که به صورت "REQUIRED" می‌باشند، لیست شده ولی پیاده‌سازی نشده است، در حوزه فعالیت ارزیابی این الزام قرار نمی‌گیرد.	
۱۲۷	الزامات پروتکل SSH Client (۲)
محصول باید اطمینان حاصل کند که در پیاده‌سازی پروتکل SSH، روش‌های احراز هویت زیر مطابق با آنچه در RFC 4252 توضیح داده شده است، پشتیبانی می‌شوند: احراز هویت مبتنی بر کلید عمومی، [انتخاب: احراز هویت مبتنی بر گذرواژه، هیچ روش دیگری].	
۱۲۸	الزامات پروتکل SSH Client (۳)

^۱ Background

همان‌طور که در RFC 4253 توضیح داده شده است، محصول باید اطمینان حاصل کند که بسته‌های دارای بایت‌های بیشتر از [اختصاص: تعداد بایت‌ها] در یک ارتباطات انتقال SSH، کنار گذاشته شوند.

نکته کاربردی ۹۱:

RFC 4253 امکان پذیرش «بسته‌های بزرگ» را فراهم می‌کند، با این اخطار که بسته‌ها باید «طول معقولی» داشته باشند یا اینکه کنار گذاشته می‌شوند. توصیه می‌شود این اختصاص توسط نویسنده هدف امنیتی با در نظر گرفتن بیشترین اندازه بسته که قابل‌پذیرش است پر شود تا به این وسیله «طول معقول» برای محصول تعریف شود.

۱۲۹ الزامات پروتکل SSH Client (۴)

محصول باید اطمینان حاصل کند که در پیاده‌سازی پروتکل SSH، از الگوریتم‌های رمزنگاری [انتخاب: AES-256، AES128-CBC، AES256-CTR، AES128-CTR، CBC، AEAD_AES_256_GCM، AEAD_AES_128_GCM] استفاده می‌شود و سایر الگوریتم‌های رمزنگاری رد می‌شوند.

نکته کاربردی ۹۲:

RFC 5647 استفاده از الگوریتم‌های AEAD_AES_256_GCM و AEAD_AES_128_GCM را در SSH مشخص می‌کند. چنانکه در این RFC مطرح شده است، در صورتی می‌توان از دو الگوریتم مذکور استفاده کرد که همین الگوریتم‌های برای MAC نیز انتخاب گردند.

۱۳۰ الزامات پروتکل SSH Client (۵)

محصول باید اطمینان حاصل کند که پیاده‌سازی پروتکل انتقال SSH، از [انتخاب: ssh-rsa، ecdsa-sha2-nistp256] و [انتخاب: ecdsa-sha2-nistp384، ecdsa-sha2-nistp521، x509v3-ecdsa-sha2-nistp384، x509v3-ecdsa-sha2-nistp256، x509v3-ecdsa-sha2-nistp521] به عنوان الگوریتم (های) کلید عمومی خود استفاده کند و همه الگوریتم‌های دیگر را رد کند.

نکته کاربردی ۹۳:

اگر x509v3-ecdsa-sha2-nistp256، x509v3-ecdsa-sha2-nistp384، x509v3-ecdsa-sha2-nistp521 انتخاب گردند، آنگاه لیستی از مراجع گواهی امن باید در الزام FCS_SSHC_EXT.1.9 انتخاب شود و الزامات FCS_X509_EXT قابل اعمال خواهند بود.

۱۳۱ الزامات پروتکل SSH Client (۶)

محصول باید اطمینان حاصل کند که در پیاده‌سازی پروتکل انتقال SSH، از [انتخاب: hmac-sha1، hmac-sha1-96، hmac-sha2-256، hmac-sha2-512] و [انتخاب: AEAD_AES_256_GCM، AEAD_AES_128_GCM] هیچ الگوریتم MAC دیگری [به عنوان الگوریتم‌های MAC صحت داده‌ها استفاده می‌شود و سایر الگوریتم‌های MAC صحت داده‌ها رد می‌شوند].

نکته کاربردی ۹۴:

RFC 5647 استفاده از الگوریتم‌های AEAD_AES_128_GCM و AEAD_AES_256_GCM را در SSH مشخص می‌کند. چنانکه در این RFC مطرح شده است، در صورتی می‌توان از دو الگوریتم مذکور استفاده کرد که همین الگوریتم‌های برای MAC نیز انتخاب کردند. RFC 6668 استفاده از sha2 را در SSH مشخص می‌کند.

۱۳۲ الزامات پروتکل SSH Client (۷)

محصول باید اطمینان حاصل کند که [انتخاب: diffie-hellman-group14-sha1, ecdh-sha2-nistp256] و [انتخاب: ecdh-sha2-nistp384, ecdh-sha2-nistp521] تنها روش‌های مجاز تبادل کلید هستند که برای پروتکل SSH به کار می‌روند.

۱۳۳ الزامات پروتکل SSH Client (۸)

محصول باید اطمینان پیدا کند که در یک ارتباط SSH، کلیدهای نشست یکسانی برای حد آستانه؛ طول نشست بیشتر از یک ساعت نباشد و حجم داده مخابره شده بیشتر از ۱ گیگابایت نباشد، استفاده می‌گردد. در صورت پر شدن حد آستانه هر کدام از موارد ذکر شده، مجدداً کلید باید صورت بگیرد.

نکته کاربردی ۹۵:

این الزام حد آستانه‌هایی را برای حداکثر زمانی که یک کلید نشست می‌تواند استفاده گردد و حداکثر مقدار داده‌ای که می‌تواند با یک کلید نشست انتقال یابد، تعیین می‌کند. هر دو حد آستانه باید پیاده‌سازی گردد و مجدداً کلید نیز وقتی هر کدام از دو مورد مذکور سر برسد، باید به کار گرفته شود. برای محاسبه حداکثر داده انتقالی، داده‌هایی که به محصول وارد و از محصول خارج می‌شوند باید محاسبه گردد. مجدداً کلید باید روی تمام کلیدهای نشست (رمزنگاری، حفاظت از جامعیت) برای ترافیک ورودی و خروجی اعمال گردد.

محصول همچنین می‌تواند مقداری کمتر از مقادیر حد آستانه ذکر شده در این الزام را پیاده‌سازی کند. سند راهنمای محصول، باید نحوه پیکربندی این مقادیر و نحوه سر رسیدن آن‌ها و همچنین چگونگی امکان تعریف مقادیر کمتر از حد آستانه را تشریح کند.

۱۳۴ الزامات پروتکل SSH Client (۹)

محصول باید اطمینان حاصل کند که کلاینت SSH، سرور SSH را احراز هویت می‌کند. سرور SSH از یک پایگاه داده محلی که نام هر میزبان را با کلید عمومی متناظر آن یا [انتخاب: فهرستی از مراجع صدور گواهی مطمئن، هیچ روش دیگری] (تشریح شده در RFC 4251 بخش ۴.۱) همراه می‌کند، استفاده می‌کند.

نکته کاربردی ۹۶:

تنها در صورتی می‌توان گزینه «فهرستی از مراجع صدور گواهی مطمئن» را انتخاب کرد که x509v3-ecdsa-sha2-nistp256 یا x509v3-ecdsa-sha2-nistp384 در «الزامات پروتکل SSH Client (۵)» انتخاب شده باشد.

۷,۸ الزامات پروتکل SSH Server

شماره الزام	نام الزام
۱۳۵	الزامات پروتکل SSH Server (۱)
محصول باید پروتکل SSH را مطابق با RFC های انتخاب: 4251, 4252, 4253, 4254, 5647, 5656, 6187, 6668. هیچ RFC دیگری [پایاده‌سازی کند. نکته کاربردی ۹۷: نویسنده سند هدف امنیتی انتخاب می‌کند که با کدام یک از RFC ها مطابقت وجود دارد. توجه کنید که این موضوع باید با انتخاب سایر الزامات مطرح شده، مطابقت داشته باشند (مثلاً؛ الگوریتم‌های رمزنگاری معتبر). RFC 4253 الگوریتم‌های رمزنگاری مشخص را که "REQUIRED" (موردنیاز) هستند، تعیین می‌کند. در نتیجه، پشتیبانی از این الگوریتم‌ها باید پیاده‌سازی شود، نه اینکه صرفاً امکان استفاده از آن‌ها وجود داشته باشد. مشخص کردن اینکه کدام یک از الگوریتم‌هایی که به صورت "REQUIRED" می‌باشند، لیست شده ولی پیاده‌سازی نشده است، در حوزه فعالیت ارزیابی این الزام قرار نمی‌گیرد.	
۱۳۶	الزامات پروتکل SSH Server (۲)
محصول باید اطمینان حاصل کند که در پیاده‌سازی پروتکل SSH، همان‌طور که در RFC 4252 توضیح داده شده است، روش‌های احراز هویت زیر پشتیبانی می‌شوند: احراز هویت مبتنی بر کلید عمومی، احراز هویت مبتنی بر گذرواژه.	
۱۳۷	الزامات پروتکل SSH Server (۳)
همان‌طور که در RFC 4253 توضیح داده شده است، محصول باید اطمینان حاصل کند که بسته‌های دارای بایت‌های بیشتر از [اختصاص: تعداد بایت‌ها] در یک ارتباطات انتقال SSH، کنار گذاشته شوند. نکته کاربردی ۹۸:	

RFC 4253 امکان پذیرش «بسته‌های بزرگ» را فراهم می‌کند، با این اخطار که بسته‌ها باید «طول معقولی» داشته باشند یا اینکه کنار گذاشته می‌شوند. توصیه می‌شود این اختصاص توسط نویسنده هدف امنیتی با در نظر گرفتن بیشترین اندازه بسته که قابل پذیرش است پر شود تا به این وسیله «طول معقول» برای محصول تعریف شود.	
۱۳۸	الزامات پروتکل SSH Server (۴)
محصول باید اطمینان حاصل کند که در پیاده‌سازی پروتکل SSH، از الگوریتم‌های رمزنگاری [انتخاب: AES128-CBC، AES-256-CBC، AES128-CTR، AES256-CTR، AEAD_AES_128_GCM، AEAD_AES_256_GCM] استفاده می‌شود و سایر الگوریتم‌های رمزنگاری رد می‌شوند. نکته کاربردی ۹۹:	
RFC 5647 استفاده از الگوریتم‌های AEAD_AES_128_GCM و AEAD_AES_256_GCM را در SSH مشخص می‌کند. چنانکه در این RFC مطرح شده است، در صورتی می‌توان از دو الگوریتم مذکور استفاده کرد که همین الگوریتم‌های برای MAC نیز انتخاب گردند.	
۱۳۹	الزامات پروتکل SSH Server (۵)
محصول باید اطمینان حاصل کند که پیاده‌سازی پروتکل انتقال SSH، از [انتخاب: ssh-rsa، ecdsa-sha2-nistp256] و [انتخاب: ecdsa-sha2-nistp384، ecdsa-sha2-nistp521، x509v3-ecdsa-sha2-nistp384، x509v3-ecdsa-sha2-nistp256، x509v3-ecdsa] هیچ الگوریتم کلید عمومی دیگری [به عنوان الگوریتم (های) کلید عمومی خود استفاده کند و همه الگوریتم‌های دیگر را رد کند]. نکته کاربردی ۱۰۰:	
اگر x509v3-ecdsa-sha2-nistp256، x509v3-ecdsa-sha2-nistp384، x509v3-ecdsa-sha2-nistp521 انتخاب گردند، آنگاه الزامات FCS_X509_EXT قابل اعمال خواهند بود.	
۱۴۰	الزامات پروتکل SSH Server (۶)
محصول باید اطمینان حاصل کند که در پیاده‌سازی پروتکل انتقال SSH، از [انتخاب: hmac-sha1، hmac-sha1-96، hmac-sha2-256، hmac-sha2-512] و [انتخاب: AEAD_AES_128_GCM، AEAD_AES_256_GCM] هیچ الگوریتم MAC دیگری [به عنوان الگوریتم‌های MAC صحت داده‌ها استفاده می‌شود و سایر الگوریتم‌های MAC صحت داده‌ها رد می‌شوند]. نکته کاربردی ۱۰۱:	
RFC 5647 استفاده از الگوریتم‌های AEAD_AES_128_GCM و AEAD_AES_256_GCM را در SSH مشخص می‌کند. چنانکه در این RFC مطرح شده است، در صورتی می‌توان از دو الگوریتم مذکور استفاده کرد که همین الگوریتم‌های برای MAC نیز انتخاب گردند. RFC 6668 استفاده از sha2 را در SSH مشخص می‌کند.	

۱۴۱	الزامات پروتکل SSH Server (۷)
محصول باید اطمینان حاصل کند که [انتخاب: ecdh-sha2-nistp256, diffie-hellman-group14-sha1] و [انتخاب: ecdh-sha2-nistp521, nistp384] هیچ روش دیگری] تنها روش‌های مجاز تبادل کلید هستند که برای پروتکل SSH به کار می‌روند.	
۱۴۲	الزامات پروتکل SSH Server (۸)
محصول باید اطمینان پیدا کند که در یک ارتباط SSH، کلیدهای نشست یکسانی برای حد آستانه؛ طول نشست بیشتر از یک ساعت نباشد و حجم داده مخابره شده بیشتر از ۱ گیگابایت نباشد، استفاده می‌گردد. در صورت پر شدن حد آستانه هر کدام از موارد ذکر شده، مجددسازی کلید باید صورت بگیرد.	
نکته کاربردی ۱۰۲:	
این الزام حد آستانه‌هایی را برای، حداکثر زمانی که یک کلیدهای نشست می‌تواند استفاده گردد و حداکثر مقدار داده‌ای که می‌تواند با یک کلیدهای نشست، انتقال یابد. هر دو حد آستانه باید پیاده‌سازی گردد و یک مجددسازی کلید نیز وقتی هر کدام از دو مورد مذکور سر برسد، باید بکار گرفته شود. برای محاسبه حداکثر داده انتقالی، داده‌هایی که به محصول وارد و از محصول خارج می‌شوند باید محاسبه گردد. مجددسازی کلید باید روی تمام کلیدهای نشست (رمزنگاری، حفاظت از جامعیت) برای ترافیک ورودی و خروجی اعمال گردد.	
محصول همچنین می‌تواند مقادیری کمتر از مقادیر حد آستانه ذکر شده در این الزام را پیاده‌سازی کند.	
سند راهنمای محصول، باید نحوه پیکربندی این مقادیر و نحوه سر رسیدن آن‌ها و همچنین چگونگی امکان تعریف مقادیر کمتر از حد آستانه را تشریح کند.	

۷,۹ الزامات پروتکل TLS Client

شماره الزام	نام الزام
۱۴۳	الزامات پروتکل TLS Client (۱)
محصول باید [انتخاب: TLS 1.2 (RFC 5246), TLS 1.1 (RFC 4346)] را پیاده‌سازی کند و دیگر نسخه‌های TLS و SSL را رد کند. همچنین TLS را با پشتیبانی از مجموعه‌های رمز زیر را پیاده‌سازی کند:	
[انتخاب:	

RFC 3268 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA	○
RFC 3268 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA	○
RFC 3268 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA	○
RFC 3268 مطابق با TLS_DHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA	○
RFC 3268 مطابق با TLS_DHE_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA	○
RFC 3268 مطابق با TLS_DHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_192_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_CBC_SHA	○
RFC 5246 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256	○
RFC 5246 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA256	○
RFC 5246 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA256	○
RFC 5246 مطابق با TLS_DHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256	○
RFC 5246 مطابق با TLS_DHE_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA256	○
RFC 5246 مطابق با TLS_DHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA256	○
RFC 5288 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256	○
RFC 5288 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_192_GCM_SHA256	○
RFC 5288 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_192_CBC_SHA256	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_CBC_SHA384	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_192_GCM_SHA256	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384	○

- RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256
 - RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_192_GCM_SHA256
 - RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384
 - RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256
 - RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256
 - RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA384
-].

نکته کاربردی ۱۰۳:

مجموعه‌های رمز که باید در پیکربندی ارزیابی شده آزمون شوند، توسط این الزام محدود شده‌اند. نویسنده سند هدف امنیتی باید مجموعه‌های رمز پشتیبانی شده را انتخاب کند. محدود کردن مجموعه‌های رمز که می‌تواند در پیکربندی ارزیابی شده سرپرستی بر روی سرور در محیط آزمون، استفاده گردند، ضروری است. TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA در این پروفایل حفاظتی اجباری نیست ولی در صورت ادعای انطباق با RFC 5246، الزامی است. در نسخه‌های آتی این پروفایل حفاظتی، TLS v1.2 برای همه محصولات الزامی می‌گردد.

۱۴۴ الزامات پروتکل TLS Client (۲)

محصول باید مطابقت شناسه ارائه‌شده با شناسه مرجع را با توجه به بخش ۶ از RFC 6125، تأیید کند.

نکته کاربردی ۱۰۴:

قوانین مربوط به تأیید شناسه در بخش ۶ از RFC 6125 توضیح داده شده‌اند. شناسه مرجع توسط سرپرست (مثلاً وارد کردن یک URL در مرورگر وب یا کلیک کردن روی یک لینک)، توسط پیکربندی (مثلاً پیکربندی نام یک سرور ایمیل یا سرور احراز هویت) یا توسط یک برنامه کاربردی (مثلاً یک پارامتر از یک API) بر اساس سرویس برنامه کاربردی، تعیین می‌شود. کلاینت بر مبنای دامنه منبع و نوع سرویس برنامه کاربردی (مثلاً؛ HTTP، SIP، LDAP) مربوط به یک شناسه مرجع منحصر به فرد، همه شناسه‌های مرجع قابل قبول؛ نظیر یک Common Name برای قسمت Subject Name از گواهی‌نامه و نام (حساس به بزرگ و کوچک بودن حروف) DNS، URI و سرویس برای قسمت Subject Alternative Name را منتشر می‌کند. سپس کلاینت لیست همه شناسه‌های مرجع قابل قبول را با شناسه‌های ارائه‌شده در گواهی سرور TLS مقایسه می‌کند.

روش ترجیحی برای تأیید شناسه، Subject Alternative Name است که از نام‌های DNS، URI، یا سرویس‌ها استفاده می‌کند. تأیید شناسه با استفاده از Common Name برای اهدافی مانند سازگاری پس‌زمینه، الزامی است. به علاوه، استفاده از آدرس‌های IP در هر کدام

از دو روش ذکر شده، اگرچه می‌تواند پیاده‌سازی گردد ولی توصیه نمی‌شود. همچنین کلاینت نباید برای ساختن شناسه‌های مرجع از wildcards استفاده کند.	
۱۴۵	الزامات پروتکل TLS Client (۳)
محصول باید کانال امن را فقط در صورت معتبر بودن گواهی‌نامه سرور برقرار سازد. اگر گواهی‌نامه سرور نامعتبر به نظر رسید، محصول باید [انتخاب: ارتباط را برقرار نسازد، برای برقراری ارتباط درخواست مجوز بدهد، [اختصاص: دیگر اقدامات]]. نکته کاربردی ۱۰۵: اگر در الزام FTP_TRP.1/Admin یا FTP_ITC پروتکل TLS انتخاب گردد، آنگاه اعتبار به‌وسیله تأییدیه شناسه، مسیر گواهی، تاریخ انقضاء و وضعیت ابطال مطابق با RFC 5280 تعیین می‌گردد. همچنین اعتبار گواهی بر اساس الزام FIA_X509_EXT.1/Rev آزموده می‌شود. اگر در الزام FTP_ITT پروتکل TLS انتخاب گردد، آنگاه اعتبار گواهی بر اساس الزام FIA_X509_EXT.1/ITT آزموده می‌شود.	
۱۴۶	الزامات پروتکل TLS Client (۴)
محصول باید [انتخاب: Supported Elliptic Curves Extension را ارائه نکند، Supported Elliptic Curves Extension را به همراه NIST curve های [انتخاب: secp256r1, secp384r1, secp521r1] و هیچ منحنی دیگری] در پیام ClientHello ارائه دهد. نکته کاربردی ۱۰۶: اگر در الزام «الزامات پروتکل TLS Client (۱)» مجموعه‌های رمز دارای منحنی‌های بیضوی انتخاب گردند، در این الزام باید یک یا چند مورد از منحنی‌ها انتخاب شود. اگر در الزام «الزامات پروتکل TLS Client (۱)» هیچ‌کدام از مجموعه‌های رمز دارای منحنی‌های بیضوی انتخاب نگردد، عبارت «Supported Elliptic Curves Extension» را ارائه نکند» باید انتخاب شود. این الزام مجموعه‌های رمز بیضوی مجاز برای احراز هویت و توافق کلید را به منحنی‌های NIST از الزام‌های FCS_COP.1/SigGen و FCS_CKM.1 و FCS_CKM.2 محدود می‌سازد. این افزونه برای کلاینت‌های که از مجموعه‌های رمز بیضوی پشتیبانی می‌کنند، الزامی است.	

۷.۱۰ الزامات پروتکل TLS Client / احراز هویت

شماره الزام	نام الزام
۱۴۷	الزامات پروتکل TLS Client / احراز هویت ۱

محصول باید [انتخاب: TLS 1.2 (RFC 5246)، TLS 1.1 (RFC 4346)] را پیاده‌سازی کند و دیگر نسخه‌های TLS و SSL را رد کند. همچنین TLS را با پشتیبانی از مجموعه‌های رمز زیر را پیاده‌سازی کند: [انتخاب:

- TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA مطابق با RFC 3268
- TLS_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA مطابق با RFC 3268
- TLS_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA مطابق با RFC 3268
- TLS_DHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA مطابق با RFC 3268
- TLS_DHE_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA مطابق با RFC 3268
- TLS_DHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA مطابق با RFC 3268
- TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA مطابق با RFC 4492
- TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA مطابق با RFC 4492
- TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA مطابق با RFC 4492
- TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_CBC_SHA مطابق با RFC 4492
- TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_192_CBC_SHA مطابق با RFC 4492
- TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_CBC_SHA مطابق با RFC 4492
- TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256 مطابق با RFC 5246
- TLS_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA256 مطابق با RFC 5246
- TLS_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA256 مطابق با RFC 5246
- TLS_DHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256 مطابق با RFC 5246
- TLS_DHE_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA256 مطابق با RFC 5246
- TLS_DHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA256 مطابق با RFC 5246
- TLS_RSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256 مطابق با RFC 5288
- TLS_RSA_WITH_AES_192_GCM_SHA256 مطابق با RFC 5288
- TLS_RSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384 مطابق با RFC 5288
- TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256 مطابق با RFC 5289
- TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_192_CBC_SHA256 مطابق با RFC 5289
- TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_CBC_SHA384 مطابق با RFC 5289

- TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256 مطابق با RFC 5289
 - TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_192_GCM_SHA256 مطابق با RFC 5289
 - TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384 مطابق با RFC 5289
 - TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256 مطابق با RFC 5289
 - TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_192_GCM_SHA256 مطابق با RFC 5289
 - TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384 مطابق با RFC 5289
 - TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256 مطابق با RFC 5289
 - TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256 مطابق با RFC 5289
 - TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA384 مطابق با RFC 5289
- [.

نکته کاربردی ۱۰۷:

مجموعه‌های رمز که باید در پیکربندی ارزیابی شده آزمون شوند، توسط این الزام محدود شده‌اند. نویسنده سند هدف امنیتی باید مجموعه‌های رمز پشتیبانی شده را انتخاب کند. محدود کردن مجموعه‌های رمز که می‌تواند در پیکربندی ارزیابی شده سرپرستی بر روی سرور در محیط آزمون، استفاده گردند، ضروری است. TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA در این پروفایل حفاظتی اجباری نیست ولی در صورت ادعای انطباق با RFC 5246، الزامی است. در نسخه‌های آتی این پروفایل حفاظتی، TLS v1.2 برای همه محصولات الزامی می‌گردد.

۱۴۸ الزامات پروتکل TLS Client / احراز هویت ۲

محصول باید مطابقت شناسه ارائه شده با شناسه مرجع را با توجه به بخش ۶ از RFC 6125، تأیید کند.

نکته کاربردی ۱۰۸:

قوانین مربوط به تأیید شناسه در بخش ۶ از RFC 6125 توضیح داده شده‌اند. شناسه مرجع توسط سرپرست (مثلاً وارد کردن یک URL در مرورگر وب یا کلیک کردن روی یک لینک)، توسط پیکربندی (مثلاً پیکربندی نام یک سرور ایمیل یا سرور احراز هویت) یا توسط یک برنامه کاربردی (مثلاً یک پارامتر از یک API) بر اساس سرویس برنامه کاربردی، تعیین می‌شود. کلاینت بر مبنای دامنه منبع و نوع سرویس برنامه کاربردی (مثلاً؛ HTTP، SIP، LDAP) مربوط به یک شناسه مرجع منحصر به فرد، همه شناسه‌های مرجع قابل قبول؛ نظیر یک Common Name برای قسمت Subject Name از گواهی‌نامه و نام (حساس به بزرگ و کوچک بودن حروف) DNS، URI و سرویس برای قسمت Subject Alternative Name را منتشر می‌کند. سپس کلاینت لیست همه شناسه‌های مرجع قابل قبول را با شناسه‌های ارائه شده در گواهی سرور TLS مقایسه می‌کند.

روش ترجیحی برای تأیید شناسه، Subject Alternative Name است که از نام‌های DNS، URI، یا سرویس‌ها استفاده می‌کند. تأیید شناسه با استفاده از Common Name برای اهدافی مانند سازگاری پس‌زمینه، الزامی است. به علاوه، استفاده از آدرس‌های IP در هر کدام از دو روش ذکر شده، اگرچه می‌تواند پیاده‌سازی گردد ولی توصیه نمی‌شود. همچنین کلاینت نباید برای ساختن شناسه‌های مرجع از wildcards استفاده کند.	
۱۴۹	الزامات پروتکل TLS Client / احراز هویت ۳
محصول باید کانال امن را فقط در صورت معتبر بودن گواهی‌نامه سرور برقرار سازد. اگر گواهی‌نامه سرور نامعتبر به نظر رسید، محصول باید [انتخاب: ارتباط را برقرار نسازد، برای برقراری ارتباط درخواست مجوز بدهد، [اختصاص: دیگر اقدامات]]. نکته کاربردی ۱۰۹: اگر در الزام FTP_TRP.1/Admin یا FTP_ITC پروتکل TLS انتخاب گردد، آنگاه اعتبار به‌وسیله تأییدیه شناسه، مسیر گواهی، تاریخ انقضاء و وضعیت ابطال مطابق با RFC 5280 تعیین می‌گردد. همچنین اعتبار گواهی بر اساس الزام FIA_X509_EXT.1/Rev آزموده می‌شود. اگر در الزام FTP_ITT پروتکل TLS انتخاب گردد، آنگاه اعتبار گواهی بر اساس الزام FIA_X509_EXT.1/ITT آزموده می‌شود.	
۱۵۰	الزامات پروتکل TLS Client / احراز هویت ۴
محصول باید [انتخاب: Supported Elliptic Curves Extension را ارائه نکند، Supported Elliptic Curves Extension را به همراه NIST curve های [انتخاب: secp256r1, secp384r1, secp521r1] و هیچ منحنی دیگری] در پیام ClientHello ارائه دهد. نکته کاربردی ۱۱۰: اگر در الزام «الزامات پروتکل TLS Client / احراز هویت ۱» مجموعه‌های رمز دارای منحنی‌های بیضوی انتخاب گردند، در این الزام باید یک یا چند مورد از منحنی‌ها انتخاب شود. اگر در الزام «الزامات پروتکل TLS Client / احراز هویت ۱» هیچ کدام از مجموعه‌های رمز دارای منحنی‌های بیضوی انتخاب نگردد، عبارت «Supported Elliptic Curves Extension» را ارائه نکند» باید انتخاب شود. این الزام مجموعه‌های رمز بیضوی مجاز برای احراز هویت و توافق کلید را به منحنی‌های NIST از الزام‌های FCS_COP.1/SigGen و FCS_CKM.1 و FCS_CKM.2 محدود می‌سازد. این افزونه برای کلاینت‌های که از مجموعه‌های رمز بیضوی پشتیبانی می‌کنند، الزامی است.	
۱۵۱	الزامات پروتکل TLS Client / احراز هویت ۵
محصول باید احراز هویت دوطرفه را با استفاده از گواهی‌نامه‌های X509v3 پشتیبانی کند. نکته کاربردی ۱۱۱:	

استفاده از گواهی‌نامه‌های X509v3 برای پروتکل TLS در الزام FIA_X509_EXT.2.1 ارائه شده است. در این الزام بیان می‌شود که کلاینت باید برای احراز هویت دوطرفه TLS، قادر باشد یک گواهی‌نامه به سرور TLS ارائه کند.

۷,۱۱ الزامات پروتکل TLS Server

شماره الزام	نام الزام
۱۵۲	الزامات پروتکل TLS Server (۱)
محصول باید [انتخاب: TLS 1.2 (RFC 5246)، TLS 1.1 (RFC 4346)] را پیاده‌سازی کند و دیگر نسخه‌های TLS و SSL را رد کند. همچنین TLS را با پشتیبانی از مجموعه‌های رمز زیر را پیاده‌سازی کند: انتخاب: ○ TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA مطابق با RFC 3268 ○ TLS_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA مطابق با RFC 3268 ○ TLS_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA مطابق با RFC 3268 ○ TLS_DHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA مطابق با RFC 3268 ○ TLS_DHE_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA مطابق با RFC 3268 ○ TLS_DHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA مطابق با RFC 3268 ○ TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA مطابق با RFC 4492 ○ TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA مطابق با RFC 4492 ○ TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA مطابق با RFC 4492 ○ TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_CBC_SHA مطابق با RFC 4492 ○ TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_192_CBC_SHA مطابق با RFC 4492 ○ TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_CBC_SHA مطابق با RFC 4492 ○ TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256 مطابق با RFC 5246 ○ TLS_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA256 مطابق با RFC 5246 ○ TLS_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA256 مطابق با RFC 5246 ○ TLS_DHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256 مطابق با RFC 5246 ○ TLS_DHE_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA256 مطابق با RFC 5246	

- RFC 5246 TLS_DHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA256 مطابق با
 - RFC 5288 TLS_RSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256 مطابق با
 - RFC 5288 TLS_RSA_WITH_AES_192_GCM_SHA256 مطابق با
 - RFC 5288 TLS_RSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384 مطابق با
 - RFC 5289 TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256 مطابق با
 - RFC 5289 TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_192_CBC_SHA256 مطابق با
 - RFC 5289 TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_CBC_SHA384 مطابق با
 - RFC 5289 TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256 مطابق با
 - RFC 5289 TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_192_GCM_SHA256 مطابق با
 - RFC 5289 TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384 مطابق با
 - RFC 5289 TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256 مطابق با
 - RFC 5289 TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_192_GCM_SHA256 مطابق با
 - RFC 5289 TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384 مطابق با
 - RFC 5289 TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256 مطابق با
 - RFC 5289 TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256 مطابق با
 - RFC 5289 TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA384 مطابق با
- [.

نکته کاربردی ۱۱۲:

مجموعه‌های رمز که باید در پیکربندی ارزیابی شده آزمون شوند، توسط این الزام محدود شده‌اند. نویسنده سند هدف امنیتی باید مجموعه‌های رمز پشتیبانی شده را انتخاب کند. محدود کردن مجموعه‌های رمز که می‌تواند در پیکربندی ارزیابی شده سرپرستی بر روی سرور در محیط آزمون، استفاده گردند، ضروری است. TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA در این پروفایل حفاظتی اجباری نیست ولی در صورت ادعای انطباق با RFC 5246، الزامی است. در نسخه‌های آتی این پروفایل حفاظتی، TLS v1.2 برای همه محصولات الزامی می‌گردد.

۱۵۳	الزامات پروتکل TLS Server (۲)
محصول باید برای کلاینت‌های دارای درخواست SSL 2.0، SSL 3.0، TLS 1.0 [انتخاب: TLS 1.1، TLS 1.2، هیچ موردی]، ارتباطات را ایجاد نکند.	

نکته کاربردی ۱۱۳:

تمامی نسخه‌های SSL و TLS v1.0 رد می‌شوند. هر نسخه‌ای از TLS که در الزام «الزامات پروتکل TLS Server (۱)» انتخاب نگردد، باید در الزام آورده شود.

۱۵۴	الزامات پروتکل TLS Server (۳)
-----	-------------------------------

محصول باید [انتخاب: استقرار کلید مبتنی بر RSA را با اندازه کلید [انتخاب: ۲۰۴۸ بیت، ۳۰۷۲ بیت، ۴۰۹۶ بیت] اجرا کند؛ پارامترهای EC-دیفی‌هلمن را به همراه منحی‌های NIST [انتخاب: secp256r1, secp384r1, secp521r1] و هیچ منحی دیگری، تولید کند؛ پارامترهای دیفی‌هلمن را با اندازه [انتخاب: ۲۰۴۸ بیت، ۳۰۷۲ بیت] تولید کند].

نکته کاربردی ۱۱۴:

اگر سند هدف امنیتی در الزام «الزامات پروتکل TLS Server (۱)» مجموعه‌های رمز DHE و ECDHE را ارائه کرده باشد، نویسنده سند هدف امنیتی باید امکان انتخاب دیفی‌هلمن یا منحی‌های NIST را در الزام بگنجاند. الزام FMT_SMF.1 پیکربندی پارامترهای توافق کلید را برای برقراری یک ارتباط TLS ملزم می‌کند که از لحاظ امنیتی قوی باشد.

۷،۱۲ الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت دو طرفه

شماره الزام	نام الزام
۱۵۵	الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت دو طرفه ۱
محصول باید [انتخاب: TLS 1.2 (RFC 5246)، TLS 1.1 (RFC 4346)] را پیاده‌سازی کند و دیگر نسخه‌های TLS و SSL را رد کند. همچنین TLS را با پشتیبانی از مجموعه‌های رمز زیر را پیاده‌سازی کند:	
[انتخاب:	
○ TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA مطابق با RFC 3268	
○ TLS_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA مطابق با RFC 3268	
○ TLS_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA مطابق با RFC 3268	
○ TLS_DHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA مطابق با RFC 3268	
○ TLS_DHE_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA مطابق با RFC 3268	

RFC 3268 مطابق با TLS_DHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_192_CBC_SHA	○
RFC 4492 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_CBC_SHA	○
RFC 5246 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256	○
RFC 5246 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA256	○
RFC 5246 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA256	○
RFC 5246 مطابق با TLS_DHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256	○
RFC 5246 مطابق با TLS_DHE_RSA_WITH_AES_192_CBC_SHA256	○
RFC 5246 مطابق با TLS_DHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA256	○
RFC 5288 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256	○
RFC 5288 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_192_GCM_SHA256	○
RFC 5288 مطابق با TLS_RSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_192_CBC_SHA256	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_CBC_SHA384	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_192_GCM_SHA256	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_192_GCM_SHA256	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256	○
RFC 5289 مطابق با TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256	○

○ RFC 5289 TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA384 مطابق با
[.

نکته کاربردی ۱۱۵:

مجموعه‌های رمز که باید در پیکربندی ارزیابی‌شده آزمون شوند، توسط این الزام محدود شده‌اند. نویسندگان سند هدف امنیتی باید مجموعه‌های رمز پشتیبانی شده را انتخاب کنند. محدود کردن مجموعه‌های رمز که می‌تواند در پیکربندی ارزیابی‌شده سرپرستی بر روی سرور در محیط آزمون، استفاده گردند، ضروری است. TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA در این پروفایل حفاظتی اجباری نیست ولی در صورت ادعای انطباق با RFC 5246، الزامی است. در نسخه‌های آتی این پروفایل حفاظتی، TLS v1.2 برای همه محصولات الزامی می‌گردد.

۱۵۶ الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت دوطرفه ۲

محصول باید برای کلاینت‌های دارای درخواست SSL 2.0، SSL 3.0، TLS 1.0 [انتخاب: TLS 1.1، TLS 1.2، هیچ موردی]، ارتباطات را ایجاد نکند.

نکته کاربردی ۱۱۶:

تمامی نسخه‌های SSL و TLS v1.0 رد می‌شوند. هر نسخه‌ای از TLS که در الزام «الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت دوطرفه ۱» انتخاب نگردد، باید در الزام آورده شود.

۱۵۷ الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت دوطرفه ۳

محصول باید [انتخاب: استقرار کلید مبتنی بر RSA را با اندازه کلید [انتخاب: ۲۰۴۸ بیت، ۳۰۷۲ بیت، ۴۰۹۶ بیت] اجرا کند؛ پارامترهای EC-دیفی‌هلمن را به همراه منحنی‌های NIST [انتخاب: secp256r1، secp384r1، secp521r1] و هیچ منحنی دیگری، تولید کند؛ پارامترهای دیفی‌هلمن را با اندازه [انتخاب: ۲۰۴۸ بیت، ۳۰۷۲ بیت] تولید کند].

نکته کاربردی ۱۱۷:

اگر سند هدف امنیتی در الزام «الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت دوطرفه ۱» مجموعه‌های رمز DHE و ECDHE را ارائه کرده باشد، نویسندگان سند هدف امنیتی باید امکان انتخاب دیفی‌هلمن یا منحنی‌های NIST را در الزام بگنجاند. الزام FMT_SMF.1 پیکربندی پارامترهای توافق کلید را برای برقراری یک ارتباط TLS ملزم می‌کند که از لحاظ امنیتی قوی باشد.

۱۵۸ الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت دوطرفه ۴

محصول باید احراز هویت دوطرفه کلاینت‌های TLS را با استفاده از گواهی‌نامه‌های X509v3 پشتیبانی کند.

۱۵۹ الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت دوطرفه ۵

محصول باید کانال امن را فقط در صورت معتبر بودن گواهی نامه سرور برقرار سازد. اگر گواهی نامه سرور نامعتبر به نظر رسید، محصول باید [انتخاب: ارتباط را برقرار نسازد، برای برقراری ارتباط درخواست مجوز بدهد، [اختصاص: دیگر اقدامات]].

نکته کاربردی ۱۱۸:

استفاده از گواهی نامه های X509v3 برای پروتکل TLS در الزام FIA_X509_EXT.2.1 ارائه شده است. در این الزام بیان می شود که گواهی نامه های سمت کلاینت باید برای احراز هویت دوطرفه TLS پشتیبانی گردند. اگر در الزام FTP_TRP یا FTP_ITC پروتکل TLS انتخاب گردد، آنگاه اعتبار به وسیله تأییدیه شناسه، مسیر گواهی، تاریخ انقضاء و وضعیت ابطال مطابق با RFC 5280 تعیین می گردد. همچنین اعتبار گواهی بر اساس الزام FIA_X509_EXT.1/Rev آزموده می شود. اگر در الزام FTP_ITT پروتکل TLS انتخاب گردد، آنگاه اعتبار گواهی بر اساس الزام FIA_X509_EXT.1/ITT آزموده می شود.

۱۶۰	الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت دوطرفه ۶
محصول در صورت مطابقت نداشتن؛ نام متمایز یا نام دیگر فاعل موجود در گواهی نامه، با آنچه از شناساننده ^۱ کلاینت انتظار بوده است، نباید کانال امن را برقرار سازد.	
نکته کاربردی ۱۱۹:	
شناساننده کلاینت ممکن است در فیلد subject یا افزونه نام دیگر فاعل مربوط به یک گواهی نامه باشد. شناساننده مورد انتظار باید پیکربندی گردد. این شناساننده ممکن است با نام دامنه، آدرس IP، یا آدرس ایمیل که توسط نظیر استفاده می گردد، مقایسه گردد. همچنین ممکن است این شناساننده برای مقایسه، به یک دایرکتوری سرور داده شود.	

۷،۱۳ الزامات شناسایی و احراز هویت

شماره الزام	نام الزام
۱۶۱	الزامات پروتکل X509 (۱) / ابطال
محصول مورد ارزیابی باید گواهی نامه ها را بر اساس قوانین زیر تأیید کند:	
- تأیید گواهی نامه RFC 5280 و تأیید مسیر گواهی نامه که از حداقل طول مسیر دو گواهی نامه پشتیبانی می کند. - مسیر گواهی نامه باید با یک گواهی نامه CA امن پایان یابد.	

^۱ Identifier

- محصول مورد ارزیابی باید برای تأیید یک مسیر گواهی‌نامه، اطمینان حاصل کند که افزونه basicConstraints وجود دارد و پرچم CA برای تمام گواهی‌نامه‌های CA به حالت «True» تنظیم شده است
- محصول مورد ارزیابی باید وضعیت فسخ گواهی‌نامه را با استفاده از [انتخاب: پروتکل وضعیت گواهی‌نامه آنلاین (OCSP) مشخص شده در RFC 6960، لیست فسخ گواهی‌نامه (CRL) مشخص شده در RFC 5280 بخش ۳،۶، لیست فسخ گواهی‌نامه (CRL) مشخص شده در RFC 5759 بخش ۵، هیچ روش فسخ] تأیید کند.
- محصول مورد ارزیابی باید فیلد extendedKeyUsage را بر اساس قوانین زیر تأیید کند:
 - گواهی‌نامه‌های مورد استفاده برای تأیید به‌روزرسانی‌های امن و اعتبارسنجی صحت کدهای اجرایی، باید هدف «Code Signing» (id-kp 3 با OID 1.3.6.1.5.5.7.3.3) را در فیلد extendedKeyUsage خود داشته باشند
 - گواهی‌نامه‌های سرور ارائه‌شده برای TLS باید هدف «Server Authentication» (id-kp1 با OID 1.3.6.1.5.5.7.3.1) را در فیلد extendedKeyUsage خود داشته باشند.
 - گواهی‌نامه‌های کلاینت ارائه‌شده برای TLS باید هدف «Client Authentication» (id-kp1 با OID 1.3.6.1.5.5.7.3.2) را در فیلد extendedKeyUsage خود داشته باشند.
 - گواهی‌نامه‌های OSCP مورد استفاده برای پاسخ‌های OSCP باید هدف «OCSP Signing» (id-kp9 با OID 1.3.6.1.5.5.7.3.9) را در فیلد extendedKeyUsage خود داشته باشند.

الزامات پروتکل X509 (۲) / ابطال

۱۶۲

محصول مورد ارزیابی تنها در صورتی که افزونه مربوط به basicConstraints از پیش تنظیم شده باشد و پرچم CA به حالت «TRUE» تنظیم شده باشد، یک گواهی‌نامه را به عنوان گواهی‌نامه CA می‌پذیرد.

نکته کاربردی ۱۲۰:

الزام «الزامات پروتکل X509 (۱) / ابطال» قوانین برای تأیید گواهی‌نامه‌ها را فهرست می‌کند. نویسنده سند هدف امنیتی باید مشخص کند که تأیید ابطال بر اساس OCSP یا CRLs انجام می‌گیرد. پروتکل‌های مسیر/کانال امن ممکن است استفاده از گواهی‌نامه‌ها را الزامی کنند؛ در این صورت، قوانین ExtendedKeyUsage باید بررسی و تأیید شده باشند. اگر محصول قابلیت عملکردی که از انواع گواهی‌نامه‌های فهرست شده در قوانین ExtendedKeyUsage استفاده می‌کند را پشتیبانی نمی‌کند، این وضعیت باید در سند خلاصه مشخصات محصول شرح داده شود.

محصول باید از حداقل طول مسیر برای دو گواهی‌نامه پشتیبانی کند. بدین معنی که محصول باید از یک سلسله مراتب گواهی‌نامه که حداقل از گواهی‌نامه ریشه خود-امضاء و گواهی‌نامه هویت محصول تشکیل شده باشد، پشتیبانی کند.

انتظار می‌رود که تائید گواهی‌ها تا یک گواهی‌نامه CA ریشه مورد اعتماد در داخل یک منبع ریشه که به‌وسیله پلتفرم مدیریت می‌شود، انجام گیرد.

سند خلاصه مشخصات محصول باید مشخص کند که چه مواقعی بررسی وضعیت فسخ انجام می‌گیرد. انتظار می‌رود که وقتی از گواهی‌نامه در احراز هویت استفاده می‌گردد، وضعیت فسخ نیز بررسی گردد. بررسی وضعیت یک گواهی‌نامه X509 فقط وقتی که روی دستگاه بارگذاری می‌شود، کافی نیست.

بررسی و تائید کردن وضعیت ابطال گواهی‌نامه‌های X509، حین روشن شدن و خودآزمایی‌ها ضروری نیست. الزام «الزامات پروتکل X509 (۲)/ابطال» در مورد گواهی‌نامه‌هایی اعمال می‌شود که توسط محصول مورد ارزیابی بکار رفته و پردازش شده باشند. این الزام همچنین اضافه شدن گواهی‌نامه‌ها به لیست گواهی‌نامه‌های معتبر CA را محدود می‌کند. نویسنده سند هدف امنیتی در تمامی موارد به جزء؛ وقتی فقط SSH در FTP_ITC.1 یا FPT_ITT.1 انتخاب گردد و احراز هویت به ssh-rsa، ssh-sha2-nistp256، ssh-sha2-nistp384 و/یا ssh-sha2-nistp521 محدود شده باشد، باید الزامات «الزامات پروتکل X509 (۱) و (۲)/ابطال» را وارد کند. به علاوه، وقتی که در FPT_TUD_EXT یا FPT_TST_EXT استفاده از گواهی X509 انتخاب گردد، الزامات «الزامات پروتکل X509 (۱) و (۲)/ابطال» باید آورده شود.

۱۶۳	الزامات پروتکل X509 (۳)
محصول مورد ارزیابی باید جهت پشتیبانی احراز هویت برای [انتخاب: IPsec, DTLS, TLS, HTTPS, SSH] و [انتخاب: امضای کد برای به‌روزرسانی‌های نرم‌افزار سیستم، امضای کد برای تائید یکپارچگی، [اختصاص: سایر کاربردها]، هیچ کاربرد دیگر] از گواهی‌نامه‌های X.509v3 تعریف شده در RFC 5280 استفاده کند.	

۱۶۴	الزامات پروتکل X509 (۴)
زمانی که محصول مورد ارزیابی نمی‌تواند اتصال مورد نیاز برای تائید اعتبار یک گواهی‌نامه را برقرار کند، باید [انتخاب: به سرپرست محصول اجازه دهد که در این مورد تصمیم‌گیری کند، گواهی‌نامه را بپذیرد، گواهی‌نامه را نپذیرد].	

نکته کاربردی ۱۲۱:

در الزام «الزامات پروتکل X509 (۳)»، انتخاب نویسنده سند هدف امنیتی شامل IPsec، TLS، یا HTTPS می‌شود در صورتی که این پروتکل‌های در الزامات FTP_ITC.1 یا FPT_ITT.1 گنجانده شده باشند. اگر احراز هویتی غیر از ssh-rsa، ecdsa-sha2-nistp256، ecdsa-sha2-nistp384 و/یا ecdsa-sha2-nistp521، در الزام «الزامات پروتکل SSH Client (۵)» بیان شده باشد یا گواهی‌نامه‌های آن برای به‌روزرسانی‌های امن نرم‌افزار سیستم (FPT_TUD_EXT.2) و تائید جامعیت (FPT_TST_EXT.2) استفاده شده باشد، آنگاه الزام «الزامات پروتکل X509 (۳)» باید پروتکل SSH را نیز شامل گردد.

معمولاً برای بررسی وضعیت فسخ یک گواهی‌نامه باید اتصالی را برقرار کرد. این اتصال هم برای دانلود کردن یک CRL و هم برای جستجو با استفاده از OCSP لازم است. با استفاده از «انتخاب» در این الزام، می‌توان تعیین کرد که اگر برقراری این اتصال ممکن نباشد، باید چه اقدامی را انجام داد. اگر محصول مورد ارزیابی بر اساس تمام قوانین مورد اشاره در الزامات «الزامات پروتکل X509 (۱) و (۲)» به این نتیجه برسد که گواهی‌نامه معتبر است، می‌تواند آن را بپذیرد. اگر هر یک از این قوانین نشان‌دهنده عدم تائید گواهی‌نامه باشند، محصول مورد ارزیابی نباید آن را بپذیرد. اگر نویسنده هدف امنیتی انتخاب اول را انجام دهد و به سرپرست محصول قدرت تصمیم‌گیری بدهد، باید تابع مربوطه از FMT_SMF.1 را نیز انتخاب کند. این انتخاب باید با الزامات FCS_IPSEC_EXT.1.14، FCS_TLSC_EXT.1.3 و FCS_TLSC_EXT.2.3 سازگار باشد. در صورتی که محصول توزیع شده باشد و الزام FIA_X509_EXT.1/ITT برای آن انتخاب شده باشد، بررسی وضعیت فسخ گواهی، اختیاری است.

۱۶۵	الزامات پروتکل X509 (۵)
محصول مورد ارزیابی باید مطابق با آنچه در RFC 2986 تشریح شده است، یک Certificate Request Message تولید کند و بتواند اطلاعات؛ کلید عمومی و [انتخاب: اطلاعات مخصوص به دستگاه ^۱ ، Common Name، Orgsnization، Organization Unit، Country] را در درخواست فراهم کند.	
نکته کاربردی ۱۲۲: کلید عمومی در واقع بخش عمومی از جفت کلیدهای عمومی-خصوصی است که بر اساس آنچه در FCS_CKM.1 شرح داده شده است، توسط محصول مورد ارزیابی تولید می‌شود.	
۱۶۶	الزامات پروتکل X509 (۶)
محصول مورد ارزیابی باید زنجیره گواهی‌نامه‌ها از Root CA را بر اساس پاسخ گواهی‌نامه‌های CA دریافت شده اعتبارسنجی کند.	

۷،۱۴ الزامات خودآزمایی محصول مورد ارزیابی

شماره الزام	نام الزام
۱۶۷	خودآزمایی محصول مورد ارزیابی ۲

^۱ Device-specific information

اگر برای آزمون های خود آزمایی از یک گواهی نامه استفاده شود و آن گواهی نامه نامعتبر اعلام شده باشد، محصول باید در آزمون خود آزمایی ناموفق باشد.

نکته کاربردی ۱۲۳:

گواهی نامه ها را می توان به صورت اختیاری برای آزمون های خود آزمایی استفاده کرد (FPT_TST_EXT.1.1). اگر برای آزمون های خود آزمایی از گواهی نامه ها استفاده شود، سند هدف امنیتی باید شامل این مورد باشد. اگر در «الزامات پروتکل X509 (۳)» مقدار «امضای کد برای تأیید یکپارچگی» انتخاب شده باشد، سند هدف امنیتی باید شامل «خود آزمایی محصول مورد ارزیابی ۲» باشد. اعتبار به وسیله مسیر گواهی نامه، تاریخ انقضاء و وضعیت ابطال مطابق با FIA_X509_EXT.1/Rev تعیین می گردد.

۱۶۸	الزامات به روز رسانی امن ۴
محصول در صورتی که گواهی نامه امضای کد یک به روز رسانی نامعتبر باشد، نباید آن را نصب کند.	
۱۶۹	الزامات به روز رسانی امن ۵

هنگامی که گواهی نامه به علت انقضای آن، غیر معتبر اعلام شده است، محصول باید انتخاب: اجازه بدهد که در این موارد سرپرست محصول در مورد پذیرش گواهی تصمیم گیری کند، گواهی را بپذیرد، گواهی را نپذیرد.

نکته کاربردی ۱۲۴:

گواهی نامه ها را می توان به صورت اختیاری برای امضای کدها در به روز رسانی های نرم افزار سیستم استفاده کرد (FPT_TUD_EXT.1.3). اگر در «الزامات پروتکل X509 (۳)» مقدار «امضای کد برای به روز رسانی های نرم افزار سیستم» انتخاب شده باشد، سند هدف امنیتی باید شامل «خود آزمایی محصول مورد ارزیابی ۲» باشد. در صورتی که فقط از هش های انتشار یافته برای به روز رسانی های امن پشتیبانی گردد، گواهی X509 قابل اعمال نیست.

اعتبار به وسیله مسیر گواهی نامه، تاریخ انقضاء و وضعیت ابطال مطابق با تمامی FIA_X509_EXT.1/Rev تعیین می گردد. برای گواهی نامه های منقضی، نویسنده هدف امنیتی انتخاب می کند که گواهی نامه پذیرفته شود، رد شود یا تصمیم گیری در خصوص پذیرش یا رد گواهی نامه به سرپرست محصول واگذار شود.

۷،۱۵ الزامات به روز رسانی امن

شماره الزام	نام الزام
۱۷۰	مدیریت کارکرد در محصول مورد ارزیابی ۱/ به روزرسانی خودکار
محصول باید قابلیت [انتخاب: فعال کردن و غیرفعال کردن] توابع [انتخاب: جستجو برای به روزرسانی های خودکار، به روزرسانی خودکار] را به سرپرست امنیتی محصول محدود کند. نکته کاربردی ۱۲۵: این الزام تنها زمانی قابل پیاده سازی است که محصول امکان پشتیبانی از جستجو برای به روزرسانی های خودکار و/یا به روزرسانی خودکار را فراهم کند و اجازه فعال و غیرفعال کردن این قابلیت ها را بدهد. فعال کردن و غیرفعال کردن جستجو برای به روزرسانی های خودکار و/یا به روزرسانی خودکار به سرپرست های امنیتی محصول محدود شده است. گزینه «به روزرسانی خودکار» ممکن است فقط وقتی انتخاب شود که از امضاء دیجیتال برای تأیید به روزرسانی امن استفاده گردد.	
۱۷۱	مدیریت کارکرد در محصول مورد ارزیابی ۱/ توابع
محصول باید قابلیت [انتخاب: تعیین رفتار^۱، تغییر/اصلاح رفتار^۲] مربوط به توابع [انتخاب: مخابره داده ممیزی به موجودیت IT خارجی، کنترل داده ممیزی، قابلیت عملکردی ممیزی در صورت پر بودن فضای محلی ذخیره سازی] را به سرپرست امنیتی محصول محدود کند. نکته کاربردی ۱۲۶: این الزام در صورتی انتخاب می گردد که یک یا چند مورد از سناریوهای زیر اعمال شوند: • اگر پروتکل انتقال برای ارسال داده ممیزی به موجودیت IT خارجی که در الزام FAU_STG_EXT.1.1 تعریف شده است، قابل پیکربندی باشد و «ارسال داده ممیزی به موجودیت IT خارجی» انتخاب شده باشد. • اگر کنترل داده ممیزی قابل پیکربندی باشد، «کنترل داده ممیزی» باید انتخاب گردد. عبارت «کنترل داده ممیزی» به گزینه های مختلفی برای انتخاب و اختصاص در الزامات FAU_STG_EXT.1.2، FAU_STG_EXT.1.3 و FAU_STG_EXT.2/LocSpace اشاره دارد. • اگر رفتار قابلیت عملکردی ممیزی وقتی که فضای محلی ذخیره سازی ممیزی پر است، قابل پیکربندی باشد. عبارت «قابلیت عملکرد ممیزی در صورت پر بودن فضای محلی ذخیره سازی» باید انتخاب گردد.	

^۱ Determine the behaviour^۲ Modify the behaviour

۸ مراجع

- Network Devices cPP V2.0 published by Network iTC